உ

சிவமயம்.

நெ யசா.

பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிடதம்

இஃது

ஸ்ரீ

சைவசின்னங்களிற் சிறந்த திருநீற்றின் விதியை
ஸர்வவிதமான அங்கோபாங்கங்களுடன் நன்
குணர்த்துவதாய வைதிக பாசுபத
ப்ரம்மவித்தையாம்.

இது

மூலபாடம், பதவுரை, விசேஷவுரைகளுடன்
ஸ்ரீமத் பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் எனப்படும்
திருவையாற்றின் அருகிலமைந்த
நடுக்காவேரியிலிருக்கும்
ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ
பரசமய பஞ்சானன வாஞ்சஜன்ய பண்டித

கு. ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர் அவர்களால்

தம்மாலியற்றிய "பிரஹஜ்ஜாபாலாலங்காரம்"
என்கிற வடமொழி வியாக்கியானத்திற் கிணங்க
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு
நங்கூனைச்சார்ந்த
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
கீமாந்தான் ரங்கஸாமிமுதலியார் அவர்கள்
செய்தருளிய பொருளுதவிகொண்டு
தீக்ஷிதரவர்கட்குச் சொந்தமான
நடுக்காவேரி
ஜகத்குருயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபம்

1902.

பிருகஜ்ஜாபாலோபநிடதமுகவுரை

இவ்வுபநிடதம் அதர்வணவேதத்தைச் சேர்ந்தது. இது பஞ்சஜாபாலோபநிடதங்களிலொன்று. அதர்வசிரஸென்றவுபநிடதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட பாசுபதப்ரம்மவித்தையையே இதுவும் நிரூபிக்கின்றது. ப்ரம்மவித்தையின் அங்கமான திருநீறணிதலை இஃது முறையுடன் விதிக்கின்றது. இதனிடத்து திருநீற்றை வேதவிதிப்படி உண்டாக்கும் முறையுண்டு. இதனையே ஆசிரியர் ஸ்ரீபோதாயனர் தாமியற்றிய விரஜா ஹோமகல்பத்திற்கு மூலமாகக் கொண்டார். சைவம், சௌரம், லிங்கம், ஸ்காந்தம் முதலிய புராணங்களெலாம் இவ்வுபநிடதத்தின் முறையைப்பற்றியே திருநீற்றின் பெருமையைச் சொல்லினவுமன்றி கைவல்யோபநிடதம் சுவேதாசுவதரோபநிடதம் அதர்வசிரோபநிடதம் முதலியவற்றைப்போல மேற்கோளாகவும் நீறணிதலில் பலவிடமெடுத்தன. சிஷ்டர்களினுசாரத்தில் விபூதிதாரண சம்பிரதாயம், இதன் வழியே நீண்டகாலமாயுண்டு. இதனிடத்தில் பாடபேதங்கள் மட்டும் அதிகமே. ஸ்ரீமதப்பைய தீட்சிதர்முதலிய மூதறிஞர் எடுத்துதாகரித்த சிலவசனங்கள் இதனிடங்காணப்படுவதில்லை. அவை ஒருவாறு இச்சாகையிலுபநிடதமாக வெடுத்துக்கொண்ட பாகமொழிந்த சிலபாகத்திருந்தாலுமிருக்கலாம். பிரும்மஸ்ரீ வைத்தியநாததீட்சிதர்முதலிய சிலகர்மநிபந்தனகாரர்களும் இச்சாகையைச்சேர்ந்ததெனவெடுத்த வசனங்கள் இவ்வுபநிடதத்திலுள்ள எண்பகுதிகளிலும் காணாமலிருப்பதற்கும் அதுவே காரணமாகலாம். யாம்தென்னாட்டிலுள்ள ஆன்றோர்கைப்பிரதிகளுக்கிணங்கியும் புராணங்கள் எடுத்தருளிய வசனங்களுடனிணங்கியும் தென்னாடு வடநாடு முதலியவிடங்களில் அச்சிலேற்றப்பட்டப் பிரதிருபங்களைத்தழுவியும் அஷ்ட-பிராம்மணங்

களுடன் கூடின ஓர்பாடத்தையேகொண்டு வடமொழியில திருஹஜ்ஜாபவாலங்காரமெனப்பேரிட்டு ஓர் உரை வகுத்தோம். அதனையேமுறைப்படி முற்பவப்புண்ணியநற்பயனால் அம்ப[illegible]பெம்பிரான் திருவடித்தாமரைகளில்ஆராப்பேரன்புறும் ஆன்றோர் தமிழ்ப்பயில்வார் உண்மையறிந்து ஈசனடியவ[illegible]னின்றியமையாத திருநீற்றின் முறைமை அறிந்[illegible]தமிழிலும் பேர்த்திட்டோம். ஆகையின் இத[illegible]மதமுயற்சியேமென்மேலுமோங்கி எஞ்சிக்கிடக்கும[illegible]னைத்தையும்உரையிட்டலங்கரிக்குமாற்றலுண்டா[illegible]கூறுவாரென வேண்டுகின்றோம்.

இங்ஙனம்

கிரந்தகர்த்தா.

[illegible]

(6)

[illegible]

ஶ்சாகாஶவதநுஸ்யூதம் | அகண்டாநந்தஸ்வபாவம் | அப்ரமேயம் அநுபவைகவேத்யம் அபரோக்ஷதயா பாஸமாநம் கரதலாமலகவத் ஸாக்ஷாதபரோக்ஷீக்ருத்ய க்ருதார்த்ததயா காமராகாதிதோஷரஹித: | ஶமதமாதிஸம்பந்நோ பாவமாத்ஸர்யத்ருஷ்ணாஶாமோஹாதிரஹிதோ தம்பாஹங்காராதிபிரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டசேதா வர்ததே | ஏவமுக்தலக்ஷணோ ய: ஸ ஏவ ப்ராஹ்மண இதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபுராணேதிஹாஸாநாமபிப்ராய: | அந்யதா ஹி ப்ராஹ்மணத்வஸித்திர்நாஸ்த்யேவ | ஸச்சிதாநந்தமாத்மாநமத்விதீயம் ப்ரஹ்ம பாவயேதித்யுபநிஷத் |

இதி வஜ்ரஸூசிகோபநிஷத் ப்ராஹ்மணம்

——(※)——

ஆப்யாயந்து மமாங்காநி வாக்ப்ராணஶ்சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரமதோ பலமிந்த்ரியாணி ச ஸர்வாணி | ஸர்வம் ப்ரஹ்மௌபநிஷதம் மாஹம் ப்ரஹ்ம நிராகுர்யாம் மா மா ப்ரஹ்ம நிராகரோதநிராகரணமஸ்த்வநிராகரணம் மேஸ்து | ததாத்மநி நிரதே ய உபநிஷத்ஸு தர்மாஸ்தே மயி ஸந்து தே மயி ஸந்து | ஓம் ஶாந்தி: ஶாந்தி: ஶாந்தி: |

கேநேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மந: | கேந ப்ராண: ப்ரதம: ப்ரைதி யுக்த: | கேநேஷிதாம் வாசமிமாம் வதந்தி | சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரம் க உ தேவோ யுநக்தி || ஶ்ரோத்ரஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் மநஸோ மநோ யத் வாசோ ஹ வாசம் ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண: | சக்ஷுஷஶ்சக்ஷுரதிமுச்ய தீரா: ப்ரேத்யாஸ்மால்லோகாதம்ருதா பவந்தி || ந தத்ர சக்ஷுர்கச்சதி ந வாக்கச்சதி நோ மந: | ந வித்மோ ந விஜாநீமோ யதைததநுஶிஷ்யாத் | அந்யதேவ தத்விதிதாததோ அவிதிதாததி | இதி ஶுஶ்ரும பூர்வேஷாம் யே நஸ்தத்வ்யாசசக்ஷிரே || யத்வாசாநப்யுதிதம் யேந வாகப்யுத்யதே | ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி

[illegible]

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌦𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶ்ருதி வாக்யாதீநிகாரயேத் | யதோக்த ஹ்ருதயேந ஹௌஹவேதவர்ணிபாயயோ: |வாஹநாவயஷ்ய வாஹநாவ வைஷ்ணவ ஷவைவஸிஷ்டகே| யதோக்த ஹ்ருதய ஹ்ருதயேஷ்வவாஹநாய நம: | நாஹஸ்ஹாய நம: | வை விஷ்ணவே நம: | வயப்ரவ ஹம்ஜநாய நம: | வர்ணம் யவவஸ்யைஹ்ரா நம: | வ்ருதஷஹாரஷ நம: | கக்ஷிஶ ஹவே நம: | ஶிரஹிவாஜா நம: | ஜதர்ஷிவய நக்ஷத்ரிவாக்யாரயேத்| த்ரிணத்ரம் த்ரிமாணாயா ரம் த்யாணாஜநகம்வ ஹ்ரு | ஷ்ராணஶிவாயேதியர தேத்தி வாக்கஞ் | கவ்ராயவிதருஹ்ராம்தரம் ஶாநாஹ்ரா ஹயோவரி|ஶரம்ஶாஹ்ராம்நஜ த்ருக்ஷா வா ஶுயேபாஶ்ருதி வாம்வ கஞ் | ஹவாஹ்ராம் நஜ ஜதர்க்ஷா யாரயேதத்வேஷவோ:| வீஜாயேதிதயாவர்ஷேஶி வாயேதிவவாஶுயோ: | நீயக்ஷாயஶிரஹிக்ஷிவேத வராத்ரேநம: | வாரவம் நாஶயதேக்ஷ்ரஜிநாஶா ஜி கஞ் | கூர்ணாவரிக்ய தம்வாவம் நஷம்ஹ்ராதத்யா ரணாத் | கணேர்தாயரணாத் கணர்ஷிராமாதிக்ய வாதகஞ் | வாஹ்வாபர்ஹநாக்ய தம்வாவவக்ஷஹஸநீந லாக்யதஞ்| நாஹ்ராம்ஶிஶ்ர க்ய தம்வாவம்வ்ருஷ்ஷமாதக்ய தம்தயா | வாஶ்வுயோரணாத்வாவ:வாஹ்ராஷிம்ம நாதிகஞ் | தஹூயாரணம்காயராத் ஷவக்ஷேத்ரவத்ரி வாம்வ கஞ் | வ ஹூவிஷ்ணவேஹஶாநாம் த்யஸ்ரீநாம்வ யாரணஞ் | மாணயோகத்யாஸாம்வயாரணம் தேக தேவேக்ய கஞ் ||

இதிப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷதி த்ருதீயம் ப்ராஹ்மணம் ||

—)o(—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(6)

[illegible]

உத்திஸப்தஸ்தோத்ரஹணம் |

கயஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யஸ்ய ஏவோ ஸ்ரவ மஹீ ஸம்பத்தி

திஸவேஷாவர்ஷ | யதா தஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யம் நிக்ருதீயேத|

வோஷ்ணமேதாஹுதி | ஸவாயவமேதாஹவதி | ஸ

ஞூதிக்ருவமேதாஹவதி || ஸவோஷவமேதாஹவதி | ஸ

ப்ருஹவமேதாஹவதி | ஸவிஷ்ணுவமேதாஹவதி | ஸா

ஊவமேதாஹவதி| ஸஸவவமேதாஹவதி | யதா த

ஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யம் நிக்ருதீயேத| வோஷ்ணம்ஸ்மஸ்யதி| ஸவா

யவஸ்மஸ்யதி | ஸஞூதிக்ருஸ்மஸ்யதி | ஸவோஷஸம்

ஸ்யதி| ஸஉஷஸம்ஸ்மஸ்யதி | ஸஸவராவேந்த்ரஸம்ஸ்யதி

ஸஸவராஷ்ட்ரஸம்ஸ்யதி | ஸவிஷஸம்ஸ்யதி ஸவிஷம்

ஸம்ஸ்யதி| யதா தஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யம் நிக்ருதீயேத| ஷ்ருதம்

ஸவாஸ்வம்தரதி | சப்தஹுதக்ரும்தரதி ||

ஸஹஸ்ரதக்ரூம்தரதி | ஸவீரஸதக்ரூம்தரதி || ஸ

ஷவஸதக்ரூம்தரதி| ஸஸம்ஸாரம்தரதி| ஸஸவம்த

திஸஸவஜோதி |யதா தஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யம் நிக்ருதீயேத|

ஸமேஷாகம்ஜயதி| ஸவவேஜோகம்ஜயதி | ஸஸவ

வேஜோகம்ஜயதி | ஸஷ்டிகம்ஜயதி || ஸஜநேவோ

கம்ஜயதி |ஸதவோஷகம்ஜயதி| ஸஸதக்ருஷாகம்ஜயதி

ஸஸவவேஷாகாநுஜயதி ஸஸவவேஷாகாநுஜயதி | யதா

தஸ்ய ஸஜ்ஞாபாஷ்யம் நிக்ருதீயேத | ஸதவோயீயேத | ஸ

யஜம்ஷ்ருயீயேத | ஸஸாராக்ருயீயேத வோயஸ

ணயீயேத | வோம்ஷிரஸயீயேத | ஸஸ்ராவா

கயீயேத | ஸகஞாநயீயேத | ஸநாராஸம்ஸீரயீயேத

ஸவாராணாயீயேத | ஸப்ருஹவணவயீயேத | ஸப்ரு

ஹவணவயீயேத | ஸநாவநீயேத ஸதவேகவேவேக

வேநாவநீயேத தத்ஸ்ய வேவநீதஸதவேகேந ஸ்ரஹ

வேஷ்நதஸவம் ஸ்ரஹுஸ்ய ஸதவேகவேவேகநயாந ப்ரவேஷ்

நக்ஷத்ரம் | வாநவ்யஸ்ய தரேக்ஷரேசேகநயதிநா த்ஸ்த
ரேயதீநாம் தா ஶாகம் வஜ்ஞ-ரேக்ஷரேசேகந ராஜாவ
கேந தத்ஸம் ராஜாவகஶதரேக்ஷ ரேகேகநந்யஸிஹ்ஸ
தாவதீநய்வநிஷதயவஜ்ஞஶிராஶிவாய்ராவகேநதஸ்
ஜ்ஜயவஶிரஶிவாஜராவகஶதரேக்ஷரேசேகந பாஹஜ்ஜ
பாஜேஜாவநிஷதய ராவகேநதஸ்ஸ் தஆா ஶதத்ர்
யாஜபாஹஜ்ஜாவாஜேஜாவநிஷஜ்ஜவரீரவஸ்யத நவஸ்ய
ஸவதி | யத நவாயவர்திய த நவஜ ஜாஹாநீ யத
நநக்ஷ த்ராணிஹாம்தி யத நாஸ்திஹூமதியத நத்ரஸ்ரீ
வ விஶதி | யத நஜ ஸ்வாநீஷ விஶம் திஷஜநஜம் ஷா
ஜாநஜம் ஶாஹம்ஶாஸ்ஹம்ஹஜாஶிவம்வஹாதிவஜிதம்ரேய
ஶிவ்யம்வாம்வஜம்யத ஶக்ஷாநஸிவதம்ரேத ரேயாமீந
ஸரேதஜ்யாஹ்ரீத்ஸம்த ஷிரேஷாண் வாம்வஜம் ஷஜாவ
ஶாம்திஷசயரீ | திவீவவக்ஷராதகம் | தஷிவா
ரேஷாஷிவநரேவாஜாஶ்வாம்ஷஸ்ஸிம்யரேத| ஷிரேஷாண்யச
வாஜம்வஜம் ; ஓம் ஷத்ருஜி த்ருவநிஷச| ஜத்ருஷம்
ஶாஹணம்|ஷஜ கரேணஜிரிதிஶாம்தி:
ஷம்வஜ்ஞஜ |

ஶுபமஸ்து

பிருகஜ்ஜாபாலாலங்காரமென்கிற பிருஜஜாபாலோபநிடதப்பேருரை

அவதாரணிகை

இங்குவேதநாயகி ஜீவகோடிகளில் கருணைகூர்ந்துண்மையையுபதேசிப்பதற்காகப் பலவகைக்காதைகளைக்கொண்டு தன் குழந்தைகளுக்குண்மையுபதேசிக்குந்தாய்களைப்போல் பிரும்மவித்தையின் ஸாதனமான திருநீறணிதலை நிரூபிக்கின்றது வருமாறு:

ஓம் ஆபோ வா இதமாஸன்ஸலிலமேவ. ஸ ப்ரஜாபதி:
ஏக: புஷ்கரபர்ணே ஸமபவத், தஸ்யாந்தர்
மனஸி காம: ஸமவர்தத இதம் ஸ்ருஜேயமிதி, தஸ்மா
த்யத்புருஷோ மனஸாபிகச்சதி, தத்வாசா
வததி தத்கர்மணா கரோதி, ததேஷாப்யநூக்தா,
காமஸ்ததக்ரே ஸமவர்ததாதி மனஸோ ரேத:
ப்ரதமம் யதாஸீத், ஸதோ பந்துமஸதி நிர
விந்தன், ஹ்ருதி ப்ரதீஷ்யா கவயோ மனீஷேதி
உபைனம் ததுபனமதி, யத்காமோ பவதி, ய
ஏவம் வேத, ஸ தபோதப்யத ஸ தபஸ்தப்த்வா
ஸ ஏதம் புஸுண்ட: காலாக்நிருத்ரமகமதாகத்ய போ விபூதேர்
மாஹாத்ம்யம் ப்ரூஹீதி என்று

(இ—ள்) இவையெல்லாம் ஆதியில் ஜலமாகவே இருந்தன. இந்தப்பிரஜாபதி ஒருவர் தாமரையிலையிலிருந்தார். அவருக்கு உள்ளே மனதிலொரு காமமுண்டாயிற்று. இதனை சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று. ஆகையால் எதைப்புருஷன் மனதாலடைவான் அதைவாக்கால்சொல்லுவான், அதனைகர்மத்தால் செய்வான், அதேசொல்லப்பட்டது. ஆதியில் காமமுண்டாயது, மனதிலிருந்து ரேதசு உண்டாயது, அந்துக்கசத்தினிடம் பந்தந்தோன்றியது. மனதில் ஆலோசனையால் கவிகளறிந்தார்கள் என்று இப்படிக்கு யாவனறிவான் அவன் கருதியது கைகூடும். அவன் தவம்செய்தான் தவம்செய்து இதையெல்லாம் சிருஷ்டித்தான், என்று. இனி அந்தபுசுண்டன் இந்தக்காலாக்கினிருத்திரரையடைந்துவாசீர்விபூதியின் மாகாத்மியத்தைசொல்லுமென்றான்.

(வி—ரை) முதலிலுள்ள சிலமந்திரங்கள் கர்மகாண்டத்தினிறுதியிலுள்ளதாயினும் அவை சிருஷ்டியைநிரூபித்தலால் ஞானகாண்டத்தில் சேர்த்துப்படிப்பிக்கப்பட்டன. அவைகளின் பொருளிவை. இவையெல்லாம் = நான்காணும் பிரபஞ்சமெல்லாம். ஆதியில் = சிருஷ்டிகாலத்தில் ஜலமாகவே = நீர்மயமாகவேஇருந்தன. இதனால் நீரென்பதுலகப் பிரகிருதியாயிருந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. நீர்மயமாயிருந்ததென்றமையால்ஜடமே உலககாரணமாயிற்றென மயக்கம் வராவண்ணம் அங்குநிலைபெற்றஈசுவரசைதன்னியத்தை நிரூபிக்கின்றார் இந்தப்பிரஜாபதி என்பதாதியால். இந்தப் பிரஜாபதி = ஜகத்சிருஷ்டிகாலத்தில் ரஜோகுணத்தையுடைய ஈசுவரசைதன்யம், ஓர்தாமரையிலையில் இருந்தார் = தாமரையிலை என்பது தாமரையையே குறிக்கும். ஆகவே பரமேசுவரன் சத்திமயமான தண்ணீரிடத்தில் தமது வீரியத்தைவிட அஃது காலக்கிரமத்தால் பிரும்மதேவனை உண்டாக்கியது. ஆதலால் முனவன் சுவயம்புவென்றும் தாமரையிலுள்ளவனென்றும் சொல்லப்படுகிறான்; அவனுக்குள்ளே மனதில் ஓர் காமமுண்டாயிற்று, எவ்விதமானதெனில் கூறுகின்றார் இதனை என்பதாதியால். இதனை = நாம் காணும்

பிரபஞ்சத்தை, சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று அதனால் ஏற்பட்டதைக்குறிக்கின்றார் ஆகையாலென்பதாகியால். ஆகையால் = ஆதிசரீரியாகிய பிரும்மதேவன் அவ்விதஞ்செய்தமையால் எதனைப்புருஷன் மனதாலடைவான் = மனதால் தியானிப்பான், அதனை வாக்கால் சொல்லுவான் = அவ்வறிவைக்குறிக் குஞ்சொற்களையுபயோகிப்பான். அதனைக் கர்மத்தால் செய்வான் = அவன்கருதிய பொருளைக் கைகூடுந்தொழிலையேற்பான், இங்கு முதலில் மனதால் கருதி மீண்டுமுலகத்தை சிருஷ்டிப்பேனென வுச்சரித்து பிரும்மதேவனுலகசிருஷ்டி தொடங்கினானாகலின் உலகத்துள்ள புருடர் எவரும் அங்ஙனமே ஓர்விஷயத்தைக்கருதி யதனை வாக்கால் சொல்லி தொழிலாலேற்பது வழக்கத்திலமைந்ததிலொன்றாயிற்று. இவ்விதம் பிரும்மதேவன் முதல் ஸாமான்ய புருடரீறாக வேற்பட்ட நடையைக்குறிக்கின்றார் அதே சொல்லப்பட்டதென்பதாகியால். அதே சொல்லப்பட்டதென்பதுலகத்திலுள்ள பழமொழியையனுவதிப்பது. அப்பழமொழிவருமாறு: ஆதியிற் காமமுண்டாயது, ஆதியில் = ஜகதுத்பத்தியில், காமம் = பிரும்மதேவனது ஸங்கற்பம, உண்டாயது = உலகததிற்குக்காரணமாய் நின்றது, மனதிலிருந்து ரேதஸ் உண்டாயது; மனதிலிருந்து = சிருஷ்டியில் பிரும்மதேவன் சங்கற்பத்திலிருந்து (ஜலரூபமாய்) ரேதஸ்ஸானது = ஜகத்காரணமானது, உண்டாயது ஆயின் அதுமட்டே உலகமோவெனில் அன்றென்கின்றார் ஸத்துக்கென்பதாகியால். ஸத்துக்கு = சைதன்யத்துக்கு; அசத்தினிடம் = அஸத்தாகிய அவித்தையினிடம், பந்தந்தோன்றியதுஎன்றால் உலகத்தைசிருஷ்டித்து அதனுள்சைதன்யம்பிரவேசித்ததென்பதுகருத்து. இங்ஙனமறிந்தவர் யாரெனிற்குறிக்கின்றார்ஆலோசனையால்என்பதாகியால்கவிகள் = மேதாவிகளானமுனிகள், ஆலோசனையால் = தியானவிருத்தியால், இதனை யறிந்தார்கள் = இவ்வுண்மைதெளிந்தார்கள், என்று என்பது பழமொழியனுவாதத்தின் முடிவு. இவ்விதம் ஈசுவரசங்கற்பசொரூபத்தையறிந்து அச்சங்கற்பத்தைஉபாதியாய்ப் பெற்ற பிரும்மத்தையுபாசிப்பவன் அடையும் நற்பயனைக் குறிக்கின்றார் இப்படிக்கு என்பதாகியால், அவன் கருதியது கைகூடும் என்பதுபயன், மேலே உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென சங்கற்பித்தப் பிரும்மதேவன் நிகழ்த்தியதொழிலைக்குறிக்கின்றார் அவன்என்பதாகியால், அவன் தவஞ்செய்தான். அவன் = அந்தப்பிரு

சிருஷ்டிப்போமென்று
ம்மதேவன், தவஞ்செய்தான் = எங்ஙனம்
ஆலோசித்து ஈசனருளைப்பெறவேண்டி அவனைத்தியானித்தான், த
வஞ்செய்து இதையெலாம் சிருஷ்டித்தானென்பது வெளி, இது வ
ரை சாகையின் பூர்வசேஷம். தென்னாட்டில் பலகோசங்களில்
இதன் ஆதியில் அதிகமாக இரண்டு பிராம்மணங்கள்படிக்கப்படு
கின்றன. அதனிடத்தே ருத்திர நிர்மாலியமகிமை, சிவநாமமாகா
த்மியம்; இவைபடிக்கப்படுகின்றன. அதனையே லிங்கபுராணம்
முதலியவையனுவதித்தன. அப்பையதீட்சிதர் முதலிய பெரியோ
ருமவ்வாக்கியத்தை எடுத்து வழங்கினர். அங்ஙனமாயினும்நூற்
றெட்டுபநிடதங்களடங்கிய கோசங்களிலுள்ளவரை இவ்வுரையில்
வியாக்கியானம் செய்யப்படும். இனி என்பதாதி உபநிடதத்தின்
துவக்கம், இனி = உலகசிருஷ்டி கடந்தபிறகு நடை பெறுங்கால்,
அந்த = பிரஸித்தனை, புசுண்டன் = ஒர்யோகி. இந்த = ஈசுவராம்
சபூதனை காலாக்கினிருத்திரனை = காலாக்கினிருத்திரனென்ற ச
ங்காரமூர்த்தியை, அடைந்து = முறைப்படி வழிபட்டு, வாரீர் =
முறைப்படி விளித்து, விபூதியின்மாகாத்மியத்தை = அதனையுண்
டாக்கும் முறை எடுக்கும்முறை தரிக்கும்முறை முதலியவற்றை,
சொல்லும் = உபதேசியும் என்று வேண்டினான். இதனால் இவ்வு
பநிடதமதர்வசிரஸ்ஸைப்போல பாசுபதப்பிரும்மவித்தையாய்முடி
கின்றது. இதனிடத்து முக்கியமாய் பஸ்மத்தின் பஞ்சாங்கங்க
ள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. அவை சங்கேதங்கள், திருநீற்றையுண்
டாக்கும் வழி, அதனைத்தரித்தல், அதன்தேவதை, பயன் இவை
யே. மற்றும் சிலவைகளுமுண்டு. என்பது

அவதரணிகை

மேல் ஆசிரியனிடத்துச் சீடன் செலுத்திய வழிபாட்டை
அவர் ஏற்றதையும் அதற்குமேல் சீடன் வினவியதையும் குறிக
கின்றார்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்வ॰ கிம் வதாமேதி ப்ருஹஜ்ஜாபாலாபிதாம் முக்தி-
ஶ்ருதிம் மே வக்துமர்ஹஸீதி ஓம் தத-
தேதி ||

எ—று

(இ—ள்) அப்படி என்றேபதில் சொன்னார், புசுண்ட எதனைச் சொல்லவேண்டுமென்று, விபூதிருத்திராட்சங்களின் மாகாத்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று, ஆதியிலே பேபைப்பலாதரால் அது பலத்துடன் சொல்லப்பட்டதென்று கேள்வி, அதற்கு மேலென்னசொல்லவேண்டு மென்று, பிருகஜ்ஜாபாலமென்ற முக்திச்சுருதியை எனக்குபதேசம் செய்யும் என்று ஓம் அப்படியே என்று. எ—து

(வி—ரை) அப்படியென்றே = அவர்கேட்டகேள்வியை ஏற்றுக்கொண்டு, பதில் சொன்னார் = உபதேசிக்கத் தொடங்கினார். புசுண்ட எதனைச் சொல்லவேண்டுமென்று என்றவரை ஆசிரியர் கேள்வி, விபூதிமாகாத்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பிறகு புசுண்ட எதனைச் சொல்லவேண்டுமென ஆசிரியர் வினவியது எதனாலெனில், அவர்வினாவிலடங்கிய விபூதிஎன்றசொல்லுக்கு ஈசுவராம்சங்களும், திருநீறும், ஐசுவரியங்களும், பொருளாகக்கூடுமாதலால்பகவத்கீதை சிவகீதை முதலியவிடங்களில் நிரூபிக்கப்படும் விபூதியைப்போல் இஃது நிரூபிக்க வேண்டுவதோ அல்லது சிவகீதை முதலியவிடத்துச் சொன்னபடி திருநீற்றின் மகிமையை ஒன்றே சொல்லவேண்டுமெனச் சங்கைநிகழ்வதால் அங்ஙனம் வினவியது பொருத்தமுடைத்தேஎன்க; விபூதி ருத்திராட்சங்களின்மாகாத்மியத் தைச்சொல்லவேண்டுமென்பது சீடன் வாக்கியம். என்றுஎன்பது அதன் இறுதியைக்குறிக்கின்றது. அற்றேல் முன்னர் விபூதியின்மாகாத்மியத்தைச் சொல்லெனக்கேட்டு அதன் சொற்களில்சம்சயம்நிகழ ஆசிரியன் எதைச்சொல்லவேண்டுமென வினவியபிறகு விபூதிருத்திராட்சங்களின்மாகாத்துமியத்தைச்சொல்லவேண்டுமெனத்தம்வினாவிலுள்ளவிபூதிஎன்றசொல்லுக்குமிகைபடைப்பொருள்கூறியது; அவலமன்றோவெனின் அற்றன்று. மேல்குறிக்கப்போகும்முறைப்படி ருத்திராட்சமும் ஓர்வகைபஸ்மமேயாதலால் (ஸர்வஸ்ய ஸம்ஹாரகத்வாத்) இஃது பஸ்மஜ்யோதிஸ்ஸே

என்றுமேலே சொல்லப்படுகிறபடியால்) அஃதுகுற்றமல்ல. ஆதியிலேயே என்பதாதி ஆசிரியன்வாக்கியம். பைப்பலாதரென்பவர் ததீசிமகரிஷியின் குமாரர். அதற்குமேலென்ன சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டதின் கருத்துயாதெனில் விபூதியென்றசொல்லுக்கு ஐசுவரிய காரணமாயிருத்தலே முக்கியமானகாரணவாற்றலாதலால் ஐசுவரியகாமனுயுள்ளவன் அணியவேண்டிய திருநீற்றைப்பற்றி முன்னமே பைப்பலாதர் சொன்னமையால் யாமவனுக்குச் சொல்லவேண்டியது எஞ்சியது எது என்பதே. பிருகஜ்ஜாபாலமென்பதாதி சீடன் வாக்யம், முக்திசுருதியை எனக்குபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்றதனால் எமக்குக்காம்மியபலத்தில் விருப்டமில்லை என்றும், மோட்சமொன்றே யாம்கருதியதென்று வெளியிடப்பட்டது. ஆகவே இவ்விடத்தில் குறிக்கப்படும் திருநீறு கேவலமோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதாமெனவமைந்தது. ஓமப்படியே என்பது ஆசிரியர் சீடன் வேண்டுகோளுக்கிசைந்ததைக்குறிப்பது. எ—று

அவதாரணிகை

இனி உபதேசமுறையைக்குறிக்கின்றார்

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌪𑌿𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿
𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌸𑌿𑌤𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌘𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌤
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌾 𑌤
𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾
𑌕𑌾𑌶𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾 ‖ எ—று

(இ—ள்) ஸத்யோசாத மூர்த்தியினிடமிருந்து பூமியும், அதனிடமிருந்து நிவிருத்தியும் அதனிடமிருந்து கபிலவர்

ணமான நந்தையும்] அதன் கோமயத்தால் விபூதியுமுண்டா யிற்று. வாமதேவமூர்த்தியினிடமிருந்துஜலமும்அதனிடமிருந்து பிரதிஷ்டையும் அதனிடமிருந்து கிருஷ்ணவர்ணமான பத்திரையும் அதன் கோமயத்தால் பஸிதமும் உண்டாயிற்று. அகோரமூர்த்தியினிடமிருந்து அக்கினியும் அதனிடமிருந்து வித்தையும் அதனிடமிருந்து ரக்தவர்ணமான ஸுரபியும் அதன் கோமயத்தால் பஸ்மமும் உண்டாயிற்று. தத்புருடமூர்த்தியினிடமிருந்துகாற்றும் அதனிடமிருந்து சாந்தியும் அதனிடமிருந்து வெளுத்தவர்ணமான சுசிலையும் அதன் கோமயத்தால்க்ஷாரமுமுண்டாயிற்று. ஈசானமூர்த்தியினிடமிருந்து ஆகாயமுண்டாயிற்று. அதனிடமிருந்து சாந்தியதீதையும் அதனிடமிருந்து சித்திரவர்ணமுள்ள ஸுமனையும் அதின்கோமயத்தால் ரட்சையுமுண்டாயிற்று. எ—று

(வி—ரை) ஐந்துவிதமானதிருநீற்றுக்குஐந்துமூர்த்திகளையும் ஐந்துபூதங்களையும்ஐந்துகலைகளையும்ஐந்துநிறமுடையஆவினிடத்துப்பிறப்பையும் ஐந்துபெயருடைய கோக்களையும் ஐந்துபெயர்களையும் முறையே விரிக்கின்றார். இவற்றுள் ஸத்தியோஜாதம் பிருதிவீநிவிருத்தி கபிலநிறம் நந்தைவிபூதி என்பனவொருவகை, வாமதேவன்நீர்பிரதிஷ்டை கறியநிறம்பத்திரை பஸிதமென்பனவொருவகை, அகோரம் அக்கினிவித்தை செந்நிறம் சுரபி பஸ்மம் என்பனவொருவகை, சத்புருடன் சாந்திசுவேதவர்ணம்சுசிலைக்ஷாரம்என்பனவொருவகை, ஈசானன் ஆகாயம் சாந்தியதீதைபலநிறம் சுமனை ரக்ஷைஎன்பனவொருவகை என்று சேர்க்கவேண்டும். எ—து

அவதாரணிகை

விபூதியின் ஐந்துபெயர்களைப்பொருள்படுத்தவேண்டித்தனித்தெடுக்கின்றார்.

விபூதிர்பஸிதம் பஸ்ம க்ஷாரம் ரக்ஷேதி ஸு

[illegible]|| எ—று

சூ

(இ—ள்) விபூதி, பஸிதம், பஸ்மம், க்ஷாரம், ரக்ஷை என்றுபஸ்மத்திற்கு ஐந்துபெயர்களுண்டு. எ—து

அவதாரிகை

ஐந்துபெயர்களுக்கும் காரணவாற்றலைக்குறிக்கின்றார்.

𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾
𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌘𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭
𑌸𑌿𑌤𑌂, 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌾𑌪𑌦𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂, 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇
𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌭𑌯𑍀𑌤𑌿
𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 ॥ எ—று

(இ—ள்) ஐந்துபெயர்களுள் விசேஷமாய் ஐசுவரியத்திற்குக்காரணமாயிருத்தலால் பூதியெனப்படும், எல்லாப்பாவங்களையுமபகரித்தலால் பஸ்மமெனப்படும், பிரகாசத்தையுண்டாக்குவதால் பஸிதமெனப்படும், ஆபத்துகளை நிவிருத்திசெய்விப்பதால் க்ஷாரமெனப்படும், பூதம், பிரேதம், பிசாசம், பிரும்மராட்சஸம், அபஸ்மாரம் இதுகளினிடமுண்டாம் பயத்தை நிவிருத்திசெய்விப்பதால் ரக்ஷை என்றுபெயர். எ—து

இங்ஙனம் பிரதமப்பிராம்மணம்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

அவதரணிகை.

இந்த வேதாந்தவித்தை ஸ்ரீகாலாக்கினிருத்திரபுஸுண்ட சம்வாதமாய் பிரவர்த்தித்தமையால் இவ்விரண்டாம் பிராம்மணமும் அம்முறைபற்றியே தொடர்கின்றது.

அத² பு⁴ஸுண்ட³: காலாக்³நிருத்³ரமக்³நீஷோமாத்மக
ப⁴ஸ்மஸ்நாநவிதி⁴ம் ப்ருச்ச²தி || ௧—று

(இ—ள்) இனிபுஸுண்டர், காலாக்கினிருத்திரனை அக்கினீஷோமமயமான பஸ்மஸ்நாநத்தைக்கேட்டார். எ—து

அவதரணிகை

அவர்விடையைக் குறிக்கின்றார்.

அக்³நிர்யதை²கோ பு⁴வநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம்
ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப³பூ⁴வ | ஏகம் ப⁴ஸ்ம
ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ
ப³ஹிஶ்ச || ௨—று

[இ—ள்] எப்படி அக்கினி ஒருவனாயிருந்து உலகத்தில் பிரவேசித்து ரூபத்துக்கு ரூபம் பிரதிரூபனானன், அப்படியே ஒரு பஸ்மம் எல்லாப்பூதங்களுக்குமந்தராத்மாவாய் ரூபத்துக்கு ரூபம் பிரதிரூபமாய் வெளியிலுமுள்ளதஎ—து

(வி—ரை) எப்படி அக்கினி- ஈண்டு அக்கினிஎன்பது தேயுவையே குறித்தது. ஒருவனாயிருந்து = ஒன்றேயாயிருந்து, பிரகாசமென்ற ஓர் தன்மையையே பெற்றுள்ளதென்பது கருத்து. ரூபத்துக்கு ரூபம் = ஒவ்வொரு அதிகரணத்திலும், பிரதிரூபன் = பலவகைவேற்றுமையுடையவன், அதாவது தேயுவென்ற பூதம் சூரியமண்டலம் முதலிய உபாதியின் வேற்றுமையால் பல்வகைப்பட்டிருப்பது பிரத்தியக்ஷமாதலால் அதனை திருஷ்டாந்த மாக

க்காட்டினார். 'ஒருபஸ்மம் = ஒன்றாயுள்ள திருநீறு. அப்படியேயென்ப தாதிதார்ஷ்டாந்திகம் பாசுபதப் பிரம்மவித்தைகளில் உபாசிக்கத்தக்கதாய் குறிப்பிடப்பட்ட ஈசுவரோபாதியெல்லாப்பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்றது இவ்விலக்கணம் திருநீற்றினிடத்தமைந்த பரிபூர்ணபரசிவ சைதன்யத்திற்குரியதே. ரூபத்துக்கு ரூபம் = ஒவ்வொரு சரீரத்திலும், பிரதிரூபமாய் = உள்ளடங்கிய ஜீவரூபமாய், வெளியிலும் = பாஹ்யமான பூதங்களிலும் உள்ளது என்றால் எங்கும் நிறைந்ததென்பது பொருள். இங்கு திருநீறென்றெடுத்தது பாசுபதப் பிரம்மவித்தையில் பாசமோசகமென்று அதர்வசிரசிற் குறிக்கப்பட்டதே. அது அப்பிராகிருதமான தேயு, வைசுவாநராதிகளில் பிரதிபலித்து சரீராதிகளில் உபாசிக்கப்படுவது போல நர்யம் முதலிய திருநீறுகளில் இப்பஸ்மமென்ற பொருள் பலவிதமாய்த் தோன்றுமென்பது இப்பிரகரணத்தின் கருத்து. இது கேவல் ஆக்னேயமாயினும் இதை ஸோமரூபமாகவும் மேலே சொல்லப்போகின்றமையால் இதனை அக்கினீஷோமீயஸ்நானமென்றார். ஸ்நானமென்பது சரீரத்துள்ளமலத்தை ஒழிப்பதற்குச் செய்யும் தொழில். அவற்றுள் வாருணமென்ற நீராட்டம் மிக்க வெளிப்படையாயுள்ளது. இஃது அநேக தர்மசாஸ்திரங்களில் ஆக்கினேய ஸ்நானமென்றும் இங்கு அக்கினீஷோமீய ஸ்நானமென்றும் குறிக்கப்பட்டது. இது மானஸஸ்நானத்தைப்போல் பாசத்தை ஒழிக்கும் தன்மையுள்ளதாதலால் முக்கியமான ஸ்நானமெனக. அற்றேல் இதனை கோரஜஸ் மிருத் முதலியஸ்நானங்களைப்போல் கௌணமெனக்குறித்தது அவலமோவெனின் அற்றன்று. அங்கு கௌணமென்றசொல் முக்கியமென்ற சொல்லுக்கெதிர்மறைச் சொல்லல்ல. மற்று குணத்தாலமைந்தது என்ற பொருளுடையதே. ஆகலாற்றான் அந்தஸ்நானங்களுள் வாருணஸ்நானத்தையும் சேர்த்திருக்கின்றார். அங்ஙனமே ஸ்மிருதிகாரர்களநேகர் இதனைப் புண்ணியஸ்நானங்களிலேயே கணக்கிட்டார். உதாரணமாக, வரும் பராசரவாக்கியத்தைக்காண்க. ஸ்நாநாநி பஞ்ச புண்யாநி கீர்திதாநி மஹர்ஷிபி: | ஆக்நேயம் வாருணம் ப்ராஹ்மம் வாயவ்யம் திவ்யமேவ ச|| புண்ணியங்களான ஸ்நானங்கள் ஐந்தென்று மகரிஷிகள் சொன்னார்கள். அவை ஆக்கினேயம், வாருணம், பிராம்மம் வாயவ்யம், திவ்யம் என்பன வென்பது. அவற்றின் சொரூபங்களை

யும் அக்ரே நிரூபித்தார். "आग्नेयं भस्मना स्नानमवगाह्य तु वारुणम् । आपो हि ष्ठेति ब्राह्मं स्याद्वायव्यं गोरजस्स्मृतम् ॥ यत्तु सातपवर्षेण स्नानं तद्दिव्यमुच्यते" திருநீற்றால் செய்யும் ஸ்நானம் ஆக்நேயமாம். நீராடுவது வாருண ஸ்நானம். 'ஆபோஹிஷ்ட' என்ற மந்திரத்தால் செய்வது பிராம்மம். ஆவினத்து அடித்தூள்களால் செய்யும் ஸ்நானம் வாயவ்யமாம், வெயிலுடன் கூடிய மழையில் செய்யும் ஸ்நானம் திவ்யமாம் என்பது. தக்ஷன் கூறியதாவது, 'आग्नेयं वारुणं ब्राह्मं वायव्यं दिव्यमेव च । पञ्च स्नानानि पुण्यानि स्वयं मनुरभाषत ॥' ஆக்நேயம் வாருணம், பிராம்மம், வாயவ்யம் திவ்யம் என்ற இந்த ஐந்து ஸ்நானங்களையும் புண்யங்களென்று சுவாயம்புவமனுசொன்னார் என்பது. ஸ்மிருதிசாரசமுச்சயத்தில் "त्र्यायुषेणेति मन्त्रेण पादादिमस्तकं तथा । भस्मस्नानं तदुच्यते ॥" திரியாயுஷம் முதலியமந்திரங்களால கால் முதல் தலைவரை திருநீற்றைப் பூசிக்கொள்வது புண்யமான பஸ்மஸ்நாநமாம்என்று. இது புண்யஸ்நாநமெனக்குறிக்கப்பட்டது. நிற்க; இஃதிங்ஙனமாயினும் வேறுஸ்மிருதிகளில் ஸ்நாநத்தில் சக்தியில்லாதவர்களுக்குத் திருநீற்றுஸ்நாநம் விதிக்கப்பட்டமையால் இது முக்கியமென்பது கூடாது. அங்ஙனமே வியாஸாசாரியரும் 'अशक्तावशिरस्कं वा स्नानमस्य विधीयते । आर्द्रेण वाससा वाऽपि मार्जनं कापिलं स्मृतम् ॥ ब्राह्मादीन्यप्यशक्तानां स्नानान्याहुर्मनीषिणः ॥' சக்தியில்லாதபோது கழுத்துமட்டாவது ஸ்நாநம் செய்யலாம் அல்லது ஈரமுள்ளவஸ்திரத்தாலுடம்பைத்துடைப்பது காபிலஸ்நானமாம், அதிலும் சக்தியில்லாதவர்பிராம்மம் முதலியஸ்நானங்களைச் செய்யலாமென்றார்பெரியோர்என்றார். கர்க்கரும் — दिव्यं वायव्यमाग्नेयं ब्राह्मं सारस्वतं तथा । मानसं चेति विज्ञेयं षोढा स्नानं मनीषिभिः ॥ திவ்யம் வாயவ்யம் ஆக்னேயம் ப்ராம்மம் ஸாரஸ்வதம் மாநஸமென்று கௌணஸ்நாநம் அறுவகைப்படும் என்று அந்த ஸ்நானத்தை அசக்தஸ்நான

றனர். அங்ஙனமே யாக்ஞவல்கியரும் "[illegible]" ||சரீரத்தின் சக்திக்குறைவாலும் காலசக்திமுதலியவற்றை அபேக்ஷித்தும் மந்திரஸ்நாநம்முதலிய ஏழு ஸ்நாநங்களைச் சிலபெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று வாருணஸ்நாநத்தில் சக்தியில்லாத ரோகிகள் முதலியவர்களுக்கே இந்த உபயோகமுள்ளதென்றார். ஆகையால் அது ஆராய்ச்சி இல்லாதார் கூற்றென்க. திருநீற்றுஸ்நாநத்தை நீராட்டத்துக்குச் சமானமாகவே எடுத்தும், புண்யஸ்நாநங்களில் விசேஷித்தெடுத்தும், கர்மாங்கமாகவெடுத்தும், பலஸ்மிருதிக்காரர்கள்வழங்குகின்றமையால் இந்த ஸ்நானத்தை முக்கியமென்றே சொல்லவேண்டும். அசக்தர்களுக்குக் கௌணஸ்நாநங்கள் விதிக்கப்பட்டிருப்பினும், சக்தனாயினும் அசக்தனாயினும் கன்மங்களிலங்கமாக இந்தத்திருநீற்று ஸ்நானத்தைச்செய்யவேண்டுமெனவிசேஷ விதி இருத்தலால், சக்தியுள்ளவன்மட்டும்செய்யவேண்டியதானவாருணஸ்நானத்தைக்காட்டிலும், அசக்தன் மட்டும்செய்யவேண்டிய மற்றைய கௌணஸ்நானங்களைக்காட்டிலும், சக்தனாயினும் அசக்தனாயினும் எவனும் எந்தக்கன்மத்திலும் செய்து தீரவேண்டியதான கன்மாங்கமாகியஇத்திருநீற்றுஸ்நானம்மானஸஸ்நானத்தைப்போல் மிக்கசிறந்ததென்பது. முன்கூறியது முற்றும் பொருத்தமுடையதென்க. ஆதலாற்றான் பாரத்வாஜரும் வியாசரும் அடியில் வருமாறு குறித்தார்கள், [illegible] கிழ்திசை நோக்கிக் கைகால்களைக் கழுவி ஆசமனம் செய்து முன்போல் பிராணாயாமம் செய்து சங்கல்பம் செய்து பஸ்மஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். இதைமகரிஷி

களெல்லாம் ஆக்னேயஸ்நாநமென்றார்கள். சர்வகர்மங்களும் பூர்ணப்பயன்படுவதற்காக இதனை அறிஞன் முதலிற்செய்யக்கடவன் என்றும், யௌகிகமென்ற ஸ்நாநம் யோகத்தால் விஷ்ணுவைச்சிந்தித்தல், இது ஆத்மதீர்த்த மெனப்படும், இதுபிர்ம வாதிகளாற் சேவிக்கப்பட்டது, மக்களுக்கு மனச்சுத்தியைக்கொடுப்பது, இந்தஸ்நாநத்தை நித்யம் செய்யவேண்டியது என்றும் ஓர்விஷ்ணுபக்தன் அசக்தர்களுக்கு ப்ராம்மாதி ஸ்நாநம்செய்யும்முறையும் விஷ்ணுசிந்தனமென்ற யௌகிகஸ்நாநமும் சொல்லப்பட்டமையால் அதனை கௌணஸ்நாநத்தில் ஒன்றென்று ஓதுக்குவானே? அதனையா பிர்ம்மவாதி சேர்ப்பாரென்றும் மனச்சுத்தியைச்செய்வதென்றும் நித்தியமென்றும் பெரியோருரைத்தனர்! இதனால் சிராத்தகாலத்தில் திருநீறணிதல் உசிதமோ அன்றோவென மந்தர்மதிமயக்கம் ஒழிக்கப்பட்டது, பகவான் பாரத்வாஜமுனிவர் எல்லாக்கன்மங்களுக்கும் அங்கமாமென்று துணிந்தோதினமையாலென்க. இனிவைஷ்ணவபிசாசாவேசம் மலிந்து ஸ்ரீவியாசபகவான் கௌணஸ்நாநங்களிலும் புண்ணியஸ்நாநங்களிலும் விஷ்ணு சிந்தனத்தை யௌகிகஸ்நாநமென்று வியந்தோதினரேயன்றி சிவநாம ஸ்மரணத்தை எடுக்கவில்லையென்று வீண்வாதம் செய்வாராயின் அதனை அடியிற்கண்டபடி மறுக்க. அவர் இதற்கடுத்தமுன்வாக்கியத்தில் “ஓநஸம்வாதவெஷநம்” ஆத்மஞானமானது மானஸஸ்நாநம்என்று சிவஞானத்தை மானஸஸ்நாநரூபமாக நிரூபித்தாராதலால் அது சங்கை அவலமாம் அற்றேல் அவ்விடத்துள்ள ஆன்மாவென்றசொல் நாராயண பரமாகாதோ வெனின் ஆகாது. அது நாரயண பரமாயின் யௌகிக ஸ்நாநனம் நாராயண சிந்தாரூபமென வேறெடுத்தது அவலமாகும். அதுவும் மனச்சுத்தியர்த்தமாகவேயிருப்பதால்சித்த சுத்திவந்தவனுக்கே ஞானமும்உண்டாமாதலானும் கூ-ய-பா ஷாஷாவிஷம்வெ-யம் என்று இதனைக்கன்மத்தின் துவக்கத்தில் அறிஞன்செய்வானென்றுஞானிக்கே இதிலதிகாரம் குறிக்கப்பட்டமையால் இது எல்லாவற்றிலும் சிறந்த ஸ்நாநமேயாம். ஆயின் இது நித்தியமும் காம்மியமும் முக்கியமும் கௌணமுமானதொன்றாம். ஆயினும் வேதமூலம்பெறாதகோரஜஸ்நாநம் முதலியவற்றைப்போல் கௌணஸ்நாநமாகாது. இந்த பஸ்மம் அதர்வசிரசில் குறிக்கப்

பட்ட மந்திரங்களால் சர்வசொரூபமென்றேற்படுகிறது. இஷ்டகாசயனத்தில் அவ்விஷ்டகைகளிலே அக்கினிதியானிக்கப்படுவதுபோல பஸ்மமே சர்வசுவரூபமாக தியானிக்கப்படுகிறது. அந்த இஷ்டகாக்கினியே. "ருத்ரோ வா ஏஷ யதக்நி:" = "ருத்திரனன்றோ இந்த அக்கினி" என்றுருத்திரதர்தாத்மியம்குறிக்கப்பட்டமையின் அவ்வக்கினியே இதற்கு திருஷ்டாந்தீகரிக்கப்பட்டது. இந்த ஸம்ஸாரமலத்தை ஒழிக்கும் தன்மையில் நீராட்டத்தைக் காட்டிலும் சிறிதுகுறைந்ததாயினும் புண்ணியத்தைக்கொடுக்கும் விஷயத்திலும் கன்மத்தைப் பூர்த்திசெய்விக்கும் விஷயத்திலும் மற்றவற்றிலும் மிகச்சிறந்தது. வைதிகம் எல்லா ஸ்மிருதிகளிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதென்பது ஓர் சிறிது.

அவதரணிகை

இஃதக்கினியைப்போன்றதாதலால் அக்கினியென்பதொவ்வுமாதலும் இதனை அக்கினீஷோமமென்றதெதனால் எனில் கூறுகின்றார்.

அக்நீஷோமாத்மகம் விச்வம் அக்நிரித்யாசக்ஷதே| எ—று

(இ—ள்) அக்கினீ ஷோமமயமான உலகத்தை அக்கினியென்றே சொல்லுவார்கள், எ—து

(வி—ரை.) அறிவுடையோர், உலகமானது அக்கினிமயமாயும் சோமமயமாயுமிருப்பினும் அதனை முதன்மைபற்றி அக்கினியென்றே வழங்குவர். ஆகவே அக்கினி என்றவழக்கமும் அக்கினீஷோமீயமென்ற வழக்கமும் ஓர் பொருள் கொண்டு முடிந்ததேயென்க

அவதரணிகை

அதனை விரித்தோதுகின்றார்.

ரௌத்ரீ கோரா யா தேஜஸீ தநு: ஸோம:
சக்த்யம்ருதமய:| எ—று

(இ—ள்) ருத்திரனுக்கு உடைய கோரமான தைஜஸமான சரீரம் (அக்கினி) சக்தியும் அமிர்த மயமாயுள்ளது ஸோமன் எ—து

(வி—ரை.) கோரமான=அகோரமென்றசரீரத்திலும் வேருன, தைஜஸமான=அதாவது அக்கினிஸ்வரூபமான- அக்கினி யென்பது பிரகிருதமாதலால் வருவித்துக் கொண்டோமென்க. சோமனென்பது சாந்தசரீரம், அது இருவகைப்பட்டது சக்தி என்றும் அமிர்தமென்றும். ஏ—து.

அவதாரணிகை.

சக்தி அமிர்தமென்ற இரண்டு சோமாம்சங்களுக்கும் லட்சணத்தை முறையே குறிக்கின்றார்:—

ஶக்திக்ரியாத்மகம் ருஜ்ஷ்யத் தேஜோவிதைய கலாஸ்வயம் ॥ ஏ—று.

(இ—ள்.) "சக்தி என்பது கிரியாசக்திமயமானசரீரம்; அமிர்தமென்பது தேஜஸ், வித்தை,கலை இவைகளில் உள்ள பிரதிஷ்டை". ஏ—து.

(வி—ரை.) சக்திஎன்றெடுத்த வேற்றுமை கிரியாசக்தி மயமான கிரியாசக்தி என்று குறிக்கப்பட்ட சரீரம். அமிர்தமென்பது=அமிர்தமயமான அம்சமென்பது. தேஜஸ்=எல்லாவற்றிற்கும் பிரமேயமாயுள்ளது. வித்தை=பிரமாணம். கலை பிரமாதா என்றுன், பிரமேயம் பிரமாணம் பிரமாத்ருவென்ற திருபுடிகளிலமைந்த அறிவெலாம் அவ்வமிருதமயமே யாமென்பதாயிற்று. இதனுல் சோமன் சக்தி அமிர்தமயனென்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. ஆகவே அக்கினிஷோமீயமென்பது தேஜஸ் சக்தி அமிர்தமென்றமுப்பகுதியுடையதாயிற்று. இவற்றுள் அக்கினியே ருத்திரசரீரமென்றும் சோமனே சக்திசொரூபமென்றும் சொன்னமையால் சிவசக்திமயமே எல்லாமென்று குறிக்கப் பெற்றது. அதனுலேயே புராணத்திலும்:— "அஹமக்நிஶிரோநிஷ்ட: த்வம் ஸோமஶிரஸி ஸ்தித: । அக்நீஷோமாத்மகம் விஶ்வமாவாப்யாம் ஸமதிஷ்டிதம்" "நான் அக்கினியின் சிரசிலிருப்பேன்; நீசோமனிடத்திலிருப்பாய்; அக்கினீஷோமமயமான பிரபஞ்சமெல்லாம் எம்மாலே தரிக்கப்பட்டுள்ளது" என்று சொல்லப்பட்டது. வேதங்களும்:—

ருத்3ரோ வா ஏஷ யத3க்3நி: – ருத்3ரோ(அ)க்3நி: ஸ்விஷ்டக்ருத் – த்வ
மக்3நே ருத்3ர: – ராஜாநமத்4வரஸ்ய ருத்3ரம் – ஹோதா
ரம் ஸத்யயஜம் ரோத3ஸ்யோ: – அக்3நிம் புரா – யோ ரு
த்3ரோ அக்3நௌ "இதி" ஸோமோ கௌ3ர்யாமதி4ஶ்ரித: சந்த்3ர
ஸ்வ: பா4ஸா – யா உமா ஸா ஸ்வயம் விஷ்ணு: யோ விஷ்ணு: ஸ ஹி
சந்த்3ரமா: | யத்தே ஸுஸீமே ஹ்ருத3யம் தி3வி சந்த்3ரமஸி ஶ்ரிதம்"

இதி வ! — "ருத்திரனன்றோ இந்த அக்கினி; ருத்திரனே ஸ்விஷ்டகிருத்தான அக்கினி; ஓ அக்கினி! நீ ருத்திரன்; யாகத்துக்கு ராஜாவாயும் ஹோதாவாயும் சத்தியத்தால் வழிபடத்தக்கவனும் அக்கினியுமான ருத்திரனை; எந்த ருத்திரனக்கினியிலுள்ளான் என்றும், சோமன் கௌரியினிடமிருக்கின்றான்; சந்திர மண்டலத்திலுள்ளவள் பிரகாசமுற்றவள்; எவள் உமை அவள் மஹாவிஷ்ணு; எவர் விஷ்ணு அவர் சந்திரன். எது உன்னுடைய அழகிய எல்லையுடைய ஹிருதயத்திலும் ஆகாசத்தில் சந்திரனிடத்திலுமிருக்கின்றது" என்றும், சிவசக்திகளை அக்கினி ஷோமர்களாக நிரூபிக்கின்றன. மேலும்:— "குமாரிரஸி பம்பா3ரீரஸி ரௌத்3ரேணாநீகேந பாஹி மாக்3நே பிப்ருஹி மா" — அங்காரியாகின்றாய், பம்பாரியாகின்றாய், ரௌத்திரமாகியசேனையால் எங்களை ரக்ஷி; ஓ அக்கினி பரிபூர்த்தி செய்வாயாக". என்பதாதி பலகாரியங்களில் அக்கினியின்சேனை ரௌத்திரனென்றழைக்கப்படுதலால் ருத்திரனே அக்கினியென்றாகின்றது. சூரியன் பிரஸ்தாபம் வருமிடத்தெல்லாம், ருத்திரப்பிரஸ்தாவமிருப்பதும், யஜுர்வேதாரண்யகத்தில் சூரிய பரிவாரங்களெல்லாம் ருத்திரகணங்களாக நிரூபிக்கப்படுதலும், ஆயுஷ்ய சூக்தத்தில் "விப்4ராஜமாந:" என்று தொடங்கிய மந்திரத்தால் சூரியாபேதம் சிவனுக்குச் சொல்லப்படுதலும், ருத்திராத்தியாயத்தில் "அஸௌ யஸ்தாம்ரோ அருண:" என்ற மந்திரத்தால் சூரியாபேதம் நிரூபிக்கப்படுவதும், ருக்வேதத்தில், "ரயிந்த3ம் ஸுவஷூநம்" என்பதாதி மந்திரங்களால் சூரிய சிவாபேதம் நிரூபிக்கப்படுவதும் உசிதமேயாமென்க. "ஏதாநி ஹவா அம்ருதஸ்ய நாமதே4யாநி" — "இஃதன்றோ அமிர்தனுடைய நாம

தேயங்க"ளென்று ஸ்பஷ்டமாய் அமிர்தத்தன்மைபரமேசுவரனுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு அக்கினியே அக்னீஷோமமென நிரூபிக்கப்பட்டமையால், சக்தியை அக்கினி யென்றும் சொல்லுவதுண்டு. "தாமக்நிவர்ணாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம் = "அந்த அக்கினிவர்ணையாய்த்தபசால் ஜ்வலிக்கின்றதுர்க்கையை" என்பதாதிகள் அப்பொருள் கொண்டுமுடிந்தன. (எ—து.)

அவதரணிகை.

இனி எல்லாப்பூதங்களிலும் அக்கினியும் சோமனும் கலந்து நிற்கும் விசேஷத்தைக் குறிக்கின்றார்:—

ஸ்தூலஸூக்ஷ்மேஷு பூதேஷு ஸ ஏவ ரஸதேஜஸீ ‖ எ—று.

(இ—ள்.) "ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மங்களாயுள்ள பூதங்களில் அதுவே ரஸமும் தேஜஸ்ஸுமாயுள்ளது". எ—து.

(வி—ரை.) ஸ்தூல பூதங்கள் = பஞ்சீகிருதபூதங்கள். ஸூக்ஷ்மபூதங்கள் = பஞ்சீகரணமாகாத பூதங்கள். அதுவே = முன்னே நிரூபிக்கப்பட்டஅக்கினியே. ரஸம் = விரும்பத்தக்க நிலைமை. தேஜஸ்ஸென்பது பிரகாசம்; இதுசத்தைக்குமுபலக்ஷணமே. ஆகவே ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமென்பது அவ்வாத்மாக்கினி ஸ்வரூபமாயிற்று.

அவதரணிகை.

இந்தப் பிரகரணத்தில் ரசமானது சோமனையும், தேஜஸ்ஸையும், அக்கினியையுங்குறிப்பதாதலால் அந்த அக்னீஷோமங்களின் தனி இலக்கணத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

த்விவிதா தேஜஸோ வ்ருத்தி: ஸூர்யாத்மா சாநலாத்மிகா |
ததைவ ரஸசக்திஶ்ச ஸோமாத்மா சாநலாத்மிகா ‖ எ—று.

(இ—ள்) 'தேஜஸின் பிரவிருத்தி சூரிய னென்றும் அக்கினி என்றும் இருவகைப்படும். அப்படியே ரஸசக்தியும் ஸோமனென்றுமக்கினிஎன்றுமிருவகைப்படும்'. எ—று

(வி—ரை) தேஜஸின் = ஈசுவரனது தேஜ சரீரவென வெடுக்கப்பட்ட வக்கினியின், பிரவிருத்தி = சுபாவம், இருவகைப் படும் அவ் விருவகையையும் குறிக்கின்றார் சூரிய னென்பதாதி யால். சூரியன் = எமக்குக் காணப்படுந்தேஜோமயமண்டலம்,-இது ஸர்வகாரணமான சோதிக்குபலக்ஷணம், அக்கினி என்றது மக் கள் முயற்சியால் வளர்க்கக் கூடிய காரியதேயுக்களுக்குபலக்ஷ ணம். அப்படியே என்றது இருவகையே என்பதற்காக. ரஸசக்தி = ரஸமெனப்படும் சக்தி சொரூபம், அதனையே முன்னர் சோம னென்று குறித்தது. சோமனென்று = எல்லா ஓஷதிகளையும் விருத்தி செய்வித்து உலகத்திற் காயுளாய் நிற்குஞ் சந்திரமண் டலம். இதனால் காரணபூதமான ஸகல சக்தியம்சங்களும் குறிக் கப்பட்டன. ஈண்டு மீண்டுமக்கினி என்றது எல்லாப் பொருள்க ளிடத்தும் நிகழும் பாகமென்பது ஒரு வகைத்தேயுவின் சேர்க்கை யேயாதலால் அது எல்லாஓஷதிகளிலும் ரஸத்தி லமைவதொன் றென்றதனை யங்ஙனங்குறித்தாரென்க. இங்கு முறை இது:— சூரி யமண்டலத்திலுள்ள காரண பூதமான தேயு காரியமான வுலகத் துள்ள தேயுக்களில் வெளிவரவேண்டி யுறைதல், மோதுதல் முத லிய தொழில்களை யெதிர்நோக்குமதே தேயு சந்திரமண்டலத்தில் பிரதிபலித்துலகத்துள்ள வெல்லா வோஷதிகளையும் விருத்திசெய் விப்பதுமன்றி யவைகளில் பாகவேதுவான சூக்கும தேயுவாயும் நிற்கும். ஆகவே சூரியன் சந்திரனென ஸ்தூலதேயுவிரண்டும், அக்கினிபாகம் என்ற சூக்குமதேயுவிரண்டும் மேற்கண்டவக்கினி சோம ரூபங்களாமென்று முடிந்தது. எ—று,

அவதாரணிகை.

மேலே தேயுவையும் ரஸத்தையு முதாரணத்துடன்விரித்துக் காட்டி அவை ஸர்வ வியாபகங்களென நிரூபிக்கின்றார்.

வித்யுதாதீநி தேஜாம்ஸி மத்வாதீநி ரஸா:|
தேஜோரஸவிபேதைஸ்து வ்ருத்தமேதச்சரா
சரம்| எ—று

(இ—ள்) ‘மின்னல் முதலியன தேஜஸாம், மதுரம் முதலியனரஸமாம், தேஜஸ்ஸு ரஸம்இவைகளின்பேதங்களால் இச்சராசரங்களெலாம்வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது’. எ—து

(வி—ரை) மின்னல் முதலியன = மின்னல் முதலிய காரியரூபங்களாய்த்திரிந்திருப்பது அக்கினி யென்ற தேயுவேயாம், மதுரம் முதலியன = நிலத்திலும் நீரிலும் பாகத்தால் தோன்றுமதுவாம், ஆகவே ஒளியாலும் பாகத்தாலு முலகத்துள்ள் பொருளனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்ட தென்பதிதன் கருத்து. சராசரமென்றவிடத்து முறையு மொருவாறு குறிக்கப்பட்டதேயாம். சரமாகிய சேதனங்களெல்லாம் சூரிய கலையினாலுமக்கினியினாலும், ஸ்தாவர ஜாதிகளெல்லாம் சந்திரகலையாலும் பாகத்தாலும் நிலைபெறுகின்றதென்பததன் பயன். எ—று.

அவதாரணிகை.

இனி எடுத்ததை முடிப்பாராய் அக்கினியும் ஸோமனும் ஒன்றுக்கொன்று உபகார முளதாமென்கின்றார்.

அக்நேரம்ருதநிஷ்பத்திரம்ருதேநாக்நிரேததே
அத ஏவ ஹவி: க்லுப்தமக்நீஷோமாத்மகம் ஜகத்| எ—று.

(இ—ள்) ‘அக்கினியில் நின்று அமிர்தம் உண்டாகிறது, அமிருதத்தாலக்கினி விருத்தியடைகிறது, அதனால் தான் ஹவிஸ்ஸு உண்டாகிறது, அக்கினியும் ஸோமனுமே உலகமாம்’. எ—து.

(வி—ரை.) அக்கினியில்நின்று = சூரியசொரூபனும் அக்கினிசொரூபனுமுள்ளவக்கினியினின்று. அமிருதமுண்டாகிறது = சந்திரனும்பாகமுமுண்டாகின்றது. அமிருதத்தால் = சந்திரகலைபாகங்களின்

வழி, அக்கினி = சூரியனுந் தீயும், விருத்தியடைகின்றது = உலகத்திற் குபகாரமாகின்றது. அதனால்தான் = அவைகளொன்றுக் கொன்றுபகாரமாயிருத்தலாற்றான், ஹவிஸ்ஸு உண்டாகிறது = உலகத்தில் புசிக்கப்படும் பொருள்களெல்லா முண்டாகின்றது. சரு, புரோடாசம், சமித்து முதலியவைகளை யக்கினியில் ஹோமம்செய்வதாலக்கினி விருத்தியடைவதும் அக்கினியால் அவைவிருத்தியடைவதும் சுபாவமென்பது, இதனால் சொல்லப்பட்டது. இங்கமிருதமென்பது சந்திரகலையே. ஆகையால் உலகமெல்லாமக்கினியும் ஸோமனுமாம். அவ்விருபொருளன்றி வேறேது முண்டாவதில்லை என்பது கருத்து.

அவதரணிகை.

மேற்கண்டபடி அக்கினியும் ஸோமனுமே உலகப் பொருளனைத்துமென்பதை விரிப்பாராய் அவ்விருபொருள்களும் எத்தன்மைத்தெனவாய் உலகத்தில் நிகழ்கின்றனவென்பதைக் குறிக்கின்றார்.

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑍋𑌽𑌨𑌲𑌃 ।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

(இ—ள்.) 'ஊர்த்துவசக்திமயனுயுள்ளவன் ஸோமன், அதோசக்திமயமாயுள்ளவன் அக்கினி, இவ்விருவர்களாலும் ஸம்புடஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதாற்றான் இச்செகமெல்லாம் நித்தியமாயிருக்கின்றது.' எ—து.

(வி.—ரை.) ஊர்த்துவசக்திமயன் = காரியகோடிக்கு வெளிப்பட்ட காரணகோடியி லுள்ளவன். ஸோமன் = அமிருதம். அதோசக்திமயன் = காரியரூபமாயுள்ளது. அக்கினி = தேயுரஸங்கள். இவ்விருபொருள்களும் சங்கலித்தொடர்பாய் ஒன்றுடனொன்றுபற்றி நிற்றலாற்றான் உலகம் நிலைபெற்றதென்றதற்குக் கருத்து யாதெனில், காரியகாரண ஸமுதாயமே உலகமென்பதாம்,

அவதரணிகை.

அதனையே விரிக்கின்றார்.

ஊர்த்வம் யச்சக்தேர்யாவத் ஸௌம்ய
ராவ்யக்தம் யாவத்ஸ்ருஷ்டம் ஸௌம்யம் ஸ்ருதம் வி
ஸ்ருஜத்யம்ஃ॥ எ—று.

(இ—ள்.) "அக்கினிக்குமேலே இச்சக்தியிருக்கும்; எதுவரையில் ஸோமமண்டலத்துக்குரிய வமிருதம் கீழே இறங்கும்; எவ்வளவு வரையில் ஸோமமயமான வமிருதம் அக்கினிசொரூபமாய் கீழேவிடும்". எ—து.

(வி—ரை.) அக்கினிக்கு = அக்கினியென்ற தேயுசக்தியெல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்திருப்பதால் ஜ்வாலை ஆவி முதலிய அதன் சக்திகள் மேனோக்கியே செல்லுகின்றன. எவ்வளவுவரை அங்ஙனமக்கினியினுவி கிளம்புமென வாசங்கைநிகழக் குறிக்கின்றார் எதுவரையில் என்பதாதியால். ஸோமமண்டலத்தக் குரியவமிருதம் கீழேயிறங்கும் = அக்கினியினுவிபட்டு ஒவ்வொரு பொருள்களும் பாகப்பட்டுத்தம் அவயவவணுக்களைப் பிரிந்திடுங்காலிதனகத்தே அமிருகத்தினம்சங்கள் புகுந்து குணங்கொடுக்கும். அக்குணமு மெதுவரையெனிலதனைக் குறிக்கின்றார் எவ்வளவு வரை என்பதாதியால். அமிருதம் பரிபூர்த்தியாய் அதனிடம் சேரும்வரை என்பததன்கருத்து. இதனால் அபக்குவமும் அதிபக்குவமும் என்றும் கூடாதென்பது ஏற்பட்டது. ஒவ்வொருபொருளும் இளமையினின்று பாகத்தால் முதுமை பெற்று மீண்டுமழிந்து உண்டாவதொன்றேயாதலால் அக்கினியாலும் ஸோமனாலு முலகம் நிலைபெறுகின்றது என்றேற்பட்டது. எ—று.

அவதரணிகை.

அதற்குஹேதுவைக் குறிக்கின்றார்.

அக்னௌ ஸோமாத்மகம் ரூபம் ஸ்ரவதி வஹ்நிமா ।
யாவதாத்யந்த ஸௌம்யம் ஸ்ரவோஸ்ஸோமம் வ்யாவர்த்ம
ஹவேத் ॥ எ—று

(இ—ள்.) "ஆதலாற்றான் காலாக்கினி கீழேயும் சக்திமேலேயுமிருக்கின்றது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அக்கினிகுறையும் அவ்வளவமிருதம் பெருகும்". எ—து.

(வி—ரை.) அக்கினியடியிலிருக்க மேலே சுவாலை கிளம்புவதும் அக்கினியணைய சீதம் விருத்தியடைவதும் உலக வனுபவமேயாமென்க. எ—று.

அவதாரணிகை.

சொர்கிதனுண்மை நன்குவிளங்கவேண்டியதனைமற்றொருவழியால் விரிக்கின்றார்.

ஆதாரஶக்த்யா வித்ருத꞉ காலாக்நிரயமூர்த்வக³꞉
ததை²வ நிம்நக³꞉ ஸோம꞉ ஶிவஶக்திபதா³ஸ்பத³꞉ ॥ எ—று.

(இ—ள்.) "ஆதாரசக்தியால் தரிக்கப்பட்ட காலாக்கினி மேல் சுவாலையுள்ளவனாயிருப்பதும், சிவசக்தி என்றுவழங்கப்படும் ஸோமன் கீழ்நோக்கிய கிரணமுடைத்தாயிருப்பதும் (பிரத்தியட்சமாயிருப்பதால்) எல்லாம் சிவசக்திமயமே யாம்". எ—து.

(வி—ரை.) ஆதாரசக்தி என்பது உலக பிண்டத்தை தரிக்கும் வஸ்து. அதனிடமிருந்து சந்திரன்வரை போகும் பூசத்திக்கு அக்கினி என்று பெயர். சந்திரனிடமிருந்து பூமியை நோக்கி வரும் சக்திக்கு ஸோமனென்று பெயர். இவ்விரண்டையுமே முறையே சிவனென்றும் சக்தி என்றும் சொல்வார்கள். எ—று.

அவதாரணிகை.

இவை பரியாயத்தால் மேலும் கீழுமாய்ப்புரளுமென்பதைக் காட்டுகின்றார்.

ஶிவஶ்சோர்த்வமய꞉ ஶக்திரூர்த்வஶக்திமய꞉ ஶிவ꞉
தடித்த²ம் ஶிவஶக்திப்⁴யாம் நாவ்யாப்தமிஹ கிஞ்சந ॥ எ—று

(இ—ள்) "சிவன்மேலும் சக்திகீழும் சக்திமேலும் சிவன்கீழும் இவ்விதம் சிவசக்திகளால் வியாபிக்கப்படாதது ஒன்றுமுலகத்திலில்லை." எ—து.

அவதரணிகை.

உலகம், அக்கினியும் ஸோமனுமாயினும் திருநீறு அங்ஙனமாவதெப்படி என்பதை நிரூபிக்கின்றார்.

அஸக்ருத்³வஹ்நிநா த³க்³த⁴ம் ஜக³த்தத்³ப⁴ஸ்மஸாத்க்ருதம்| அக்³நேர்வீர்யமித³ம் ப்ராஹுஸ்தத்³வீர்யம் ப⁴ஸ்ம யத்தத꞉ எ—று.

(இ—ள்] "அடிக்கடி அக்கினியால் கொளுத்தப்பட்டு அந்தஉலகமானது பஸ்மமாகச்செய்யப்பட்டது. அக்கினியின் வீர்யம் பஸ்மமாதலால் இதனையே அக்கினி வீர்யம் என்பார்கள்." எ—து

[வி—ரை) அந்தஉலகம் = அக்கினியினால் பாகப்படும்பொருள். அடையக்கூடிய பாகத்தை முற்றும் பெற்றால் அது திருநீறாய் முடிவது பிரத்தியட்சமேயாதலால், அக்கினி வீர்ய மித்திருநீறென்று முடித்துக்கொள்ளவும். அக்கினியுமமிருதமும் கலந்தே பாகமேற்படுதலால் அக்கினிஷோமர்கள் பர்ப்பமென்று குறிக்கப்பட்டனர். ஆதலாற்றான் ஈசாவாஸ்யத்திலும் பிருகதாரண்யத்திலும் 'ப⁴ஸ்மாந்தம் ஶரீரம்' 'திருநீற்றை இறுதியாயுடையதுசரீரம்' என்றும் அதர்வ சிரஸ்ஸில் 'ஸர்வம் ஹ வா இத³ம் ப⁴ஸ்ம' = 'இஃதெல்லாம் திருநீறன்றோ' என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. இவ்வுபநிடதத்தின் மேலேயும் 'ருத்³ராக்³நேர்யத்³வீர்யம் தத்³ப⁴ஸ்ம...' = 'ருத்திரனென்ற அக்கினிக்கு வீரியமாயுள்ளது பஸ்மமாம்' என்று சொல்லப்போகின்றார். தைத்திரீயசாகையானது ஸ்பஷ்டமாய் 'அக்³நேர்ப⁴ஸ்மாஸி' = 'அக்கினியில் தோன்றிய பஸ்மமாகின்றாய்' என்றுஎல்லாச்சம்சாரங்களையும் பஸ்மமென்றது, எ—று

அவதரணிகை.

இனிஉலகப்பொருளனைத்தையும் 'பஸ்மமே' என்று பாகிப்பவனுக்கு அத்திருநீற்றுல் முடியும் பஸ்மஸ்நானத்தைப்பிரசம்சிக்கின்ருர்.

> 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵
> 𑌨𑌾 । 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰
> 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ எ—று

(இ—ள்.) "எவனிப்படி பஸ்மத்தின் பெருமையையறிந்து "க்ருமிரிதிமந்த்ர" என்பது முதலிய மந்திரங்களைச்சொல்லி ஸ்நாநனம் செய்வான் அவன் எல்லாப்பாவங்களுந்துலையப்பெறுவான்." எ—து.

அவதரணிகை.

இனி யதிகாரத்திற்குத்தக்கவாறு திருநீற்றின் உபயோகத்தைக் குறிக்கின்ருர்.

> 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂
> 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌧𑌿𑌕𑌾
> 𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ எ—று.

(இ—ள்.) "அக்கினியின் வீரியமான அந்த பஸ்மம் யோக வறிவில்லாமல் ஸோமனுல் கலக்கப்பட்டால் அது பிரகிருதி யினதிகாரத்துக்கேதுவாகும்." எ—து.

(வி—ரை.) யோகவறிவில்லாமல்= மேற்கண்ட உண்மையினறிவில்லாமல்; ஸோமனுல்=ஸோமனென்ற நீரால்;பிரகிருதியினதிகாரத்துக்கு=லௌகிகபாபநிவிருத்திக்கு; ஏதுவாகும்=காரணமாகும். எ—று.

அவதரணிகை.

ஞானபூர்வகமாய் தரிப்பவர்க்குள்ளபயனைக் குறிக்கின்ருர்.

योमयाज्ञानदग्धस्य प्लावनं सो-
मशक्तितः । शाक्तेनामृतवर्षेण ह्यधिका-
रान्निवर्तते ॥ எ—று

(இ—ள்.) "ஞானபூர்வகமாய் அந்தத்திருநீறு சாக்தமாகிய அமிருதவர்ஷத்தால் கலக்கப்பட்டால் அதிகாரத்தை விட்டு நிவிருத்திசெய்யும்." எ—து.

(வி—ரை.) சாக்தமாகிய அமிருதவர்ஷத்தால்=சக்திசொருபமாய் சகஸ்ராரத்தில் விளங்கும் சந்திரமண்டலமெனப்படும் அமிருதமண்டலத்தினின்று ஒழுகுமமிருதத்தால், கலக்கப்பட்டால்=ஆத்ம தேஜோரூபமாகிய திருநீறு கலக்கப்பட்டால், அதாவது சரீரமெல்லாம் அமிருதமயமாய் உள் நிறைந்தால். இவ்விதமாய் சைதனிய பஸ்மாவிற்குச் சோம மண்டலத்தின் அமிருதம் கலப்பதெப்படி என்று சங்கைநிகழ, அதனை மறுத்தோதுகின்றார் ஞானபூர்வகமாய் என்று. ஞானபூர்வகமாய்=அட்டாங்கயோகத்தை யறிந்தாவது அல்லது மந்திர ராஜ லய ஹடங்களுக்குள் ஒன்றைக்கொண்டாவது. எ—று.

அவதரணிகை.

மோட்சமே பஸ்மயோகத்தின் பலமென்கின்றார்.

अतो मृत्युञ्जयायेदममृतं स-
म्प्रोक्तम् । शिवशक्त्यमृतस्पर्शे लब्ध एव कु-
तो मृतिः ॥ எ—று.

(இ—ள்.) "ஆகையால் மிருத்யுவை ஜயிப்பதற்காகவே ஸத்துக்களுக்கு அமிருதப் பிலவமேற்பட்டது. சிவசக்தியமிருதங்களின் ஸ்பரிசங்கிடைத்தால் மரணமேது.

(வி—ரை.) இந்த மிருத்யுவென்றது சம்ஸாரம்; அமிருதமென்பது வித்தை; இதனால் மீண்டும் பிறவாமலிருத்தல் பஸ்மயோகத்தின் பயனும். எ—று.

அவதரணிகை.

இனிபஸ்மசொரூபத்தினறிவைப் பிரசம்சிக்கின்றார்.

யோ வேதரஹஸ்யம் பாவநம் ஸர்வதஃ பரிபா-
ஷிதம் | அக்³நீஷோமபுடம் க்ருத்வா ந ஸ பூ⁴யோऽபி⁴-
ஜாயதே || எ—று.

(இ—ள்.) "எவன் பரமபாவனமாய் எங்கும் நிரூபிக்கப்பட்ட இந்த வேதரகசியத்தை யறிவான், அவனக்கினிஷோமபுடத்தைச் செய்து மீண்டும் பிறக்கமாட்டான்."

(வி—ரை.) அக்கினிஷோமபுடம்=அக்கினியையும் ஸோமனையும் கலந்து அதனிடத்துத் தான் பிரவேசித்தல். எ—று.

அவதரணிகை.

அதனையே நன்கு விரிக்கின்றார்.

ஶிவாக்³நிநா தநும் த³க்³த்⁴வா ஶக்திஸோமாம்ருதேந
யஃ | ப்லாவயேத்³ யோக³மார்கே³ண ஸோऽம்ருத-
த்வாய கல்பதே || எ—று.

(இ—ள்.) "சிவாக்கினியால் எவன் சரீரத்தைத் தகனம்பண்ணி யோகமார்க்கத்தால்சக்திஸோமாமிருதங்களால் நனைப்பான், அவன்மோட்சம் பெறுவான்." எ—து.

(வி—ரை.) சரீரத்தை=சூக்குமகாரண சரீரங்களை, தகனம் செய்து=சங்கரித்து, யோகமார்க்கத்தால்=யோக நிஷ்டாக் கிரமத்தால், சக்திஸோமாமிருதத்தால்=சக்திசொரூபமாகிய ஸோம மண்டலத்திலுண்டாகும் அமிருதத்தினால், எவன் நனைப்பான்= சிவாக்கினியாலுண்டாகும் உஷ்ணத்தைத் தணிப்பான், அவன் மீண்டும் பிறப்பானில்லை=வருத்தபாரைப்போல் அவன் முளைப்பது எங்குமில்லை. எ—று.

இப்பிரகரணத்தின் பொருளையே சூதசங்கிதை நிரூபித்தது வருமாறு:—

[illegible]

அந்த பஸ்மமானது இரண்டுவிதமென்று அம்மகிமையறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றுமகாபஸ்மமென்றும் மற்றது

ஸ்வல்ப்பஸ்மமென்றும் பெயர். அதில்மகாமாயையைப் பிரகாசிப்பி விக்கிறவனும் சகலபாவங்களையும் போக்குபவனும் தன் வித்தை யால் விளங்குகிறவனுமான மகாதேவன் மகாபஸ்மமெனப்படு வான். வேதத்தினிடமுண்டாம் வித்தைதான் வித்தையெனப்ப டும். மற்றவை பலத்தினால் அவித்தைகளென்றுண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன். எவனக்குமகாபஸ்மமானதுதன்ஸ்வரூபமாகக்தானே தெரிகிறதோ? அவனுக்கு ஸ்வல்ப பஸ்மாவினாலும் சடைகளாலும் மரையுரிகளாலும் பிரயோஜனமில்லை; வர்ணாசிரமதர்மத்தாலும்பிர யோஜனமில்லை; தபஸ்ஸினாலும், தானத்தினாலும், யாகத்தினாலும் பிரயோஜனமில்லை; வேதத்தினாலும். ஸ்மிருதி புராணங்களாலும் யாதுமில்லை- தீர்த்தத்தினாலும், அர்ச்சனையினாலும் பிரயோஜனமி ல்லை ;பஸ்மத்தை யறிந்தவன் தான் மகா யோகியாகிறான். அவனே சிரேஷ்டன் அவனே செய்ததற்குப் பயனை யடைந்தவன், புத்தி சாலி. இனி அதிகமாகச்சொல்வதில்என்ன? அவன் சிவனேதான். பஸ்மத்தை யறிவதற்காகத்தான் அநாதிகளான வேதங்களும் ஸ்மிருதிகளும் புராணங்களும் பாரதம் முதலியவையும் ஏற்பட் டதுகள். பஸ்மத்தை யறிந்தவனுக்குச் செய்யவேண்டுவ தொன் றுமில்லை. பிராணோத்கிரமணம் வரைபிராணனைமாத்திரம் இரட்சிக்க வேண்டும். ஸ்வல்ப பஸ்மமானது அனேக விதமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது சிரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்த மென்றும். அதில் சிரௌதம் முக்கியம், ஸ்மார்த்தம் கௌணம் என்று, ஆகையால் திருநீறு அக்கினிஹோத்ரீயமென்றேற்பட்டது.

இரண்டாம் பிராம்மணம்

முற்றிற்று.

மூன்றாம் பிராம்மணம்.

அவதாரணிகை.

இம்மூன்றாம் பிராம்மணத்தில் திருநீறுண்டாக்கும் வழி யைச் சொல்லுகின்றார்.

[illegible]
[illegible] ௭—று.

(இ—ள்.) 'இனி புசுண்டர், காலாக்கினி ருத்திரனை விபூதிமகத்துவத்தைச் சொல்லுமென்று (கேட்டார்) அவரன்றே சொன்னார்.' ௭—து.

அவதாரணிகை.

இனி உபதேசமுறையைக் குறிப்பாராய் திருநீற்றுக்குத வாவாவினத்தைக் குறிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௭—று

(இ—ள்) "முறடான சரீரமுடையதும், பயித்தியம் பிடித்ததும், கட்டுக்கடங்காததும், புழுதியடைந்ததும், சிவாதி சின்னமில்லாததும், ஈனுக்கிடாரியும், மெலிந்த தேகமுள்ளதும், கன்றில்லாததும், பொறுமையில்லாததும், பால்கரவையில்லாததும், பிரஸவிக்க யோக்கியதையில்லாததும், புல்தின்காததும். மயிர், வஸ்திரம், இலும்பு இவைகளைத் தின்பதும், சனையுள்ளதும், கன்போட்டு நாளாகாததும், வியாதியுள்ளதுமான மாட்டைவிட்டுவிட்டு மிகச்சிரேஷ்டமான பசுவின் கோமயத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும்".

(வி—ரை.) முறடான சரீரமென்றால் மேடுபள்ளமான சரீரமுடையது, பயித்தியம்பிடித்தது = ஆவினத்திற்குத் தகாத சேஷ்டையுடையது; கட்டுக்கடங்காதது = காடு முதலிய விடங்களில்

னிமைய வளர்ந்தது; புழியடைந்தது—எப்பொழுதுஞ்சேறுபுழு தி முதலிய விடத்துப் பிரியமுள்ளது; சிவாதிசின்னமில்லாதது— தேவதைகளையுத்தேசித்து விடப்பட்டு அதனால் சூலம் முதலியகுறி களமையப்பெருதது; சிவனென்றதேவதையையுத்தேசித்து விரு ஷோத்ஸர்ஜனமென்ற கர்மமொன்று செய்வதுண்டு. அதுதாந் திரிகம் அக்கன்மத்தில் விருஷபபத்தினியென்று ஒரு ஆவும் வி டப்படும். அதற்குப்பின்புறத்தொடையில் சூலமும் லிங்கமும் சூட் டுக்குறி செய்யப்படும். அங்ஙனமே வைணவ தந்திரத்தில் விஷ்ணு வையுத்தேசித்து மேற்கண்ட கருமமொன்று விதிக்கப்பட்டதுண்டு. அக்கன்மத்தில் ஆவுக்கும் காளைக்கும் மேற்குறித்த விடத்தில் திருவாழித் திருச்சங்குகள் முத்திரைபோடப்பட்டிருக்கும். அவ் வகைத் தாந்திரிக கருமத்தில் இடர்பட்டவாவினம் வைதிக கரு மத்துக் சிறந்த இத்திருநீற்றுக்கு உதவாதென்பதவன் கருத்து. ஆசிரியர் போதாயனாதியோர் பரமசிவனையுத்தேசித்து விருஷ போத்ஸர்ஜனமென்கிற கருமத்தை விதித்திருக்கின்றனர். அக் கன்மத்திலும் ஓர் பசுவுமுபயோகப்படும். அதற்கு எவ்விதக்குறிக ளுமில்லை. அந்தணர் சரீரத்தைப்போலாவினத்தின் சரீரமும் அனேகதேவதைகளின் வாஸஸ்தானமாதலாலதனைக்கொளுத்து தல்தகாத காரியமாமென்பதான்றோர் கருத்து. அவ்வைதிகமான கன்மத்திலுபயோகப்பட்ட ஆவினத்திற்கெக்குற்றமு மில்லையாம். எவ்வித வைதிகசாஸ்திரத்திலும் விஷ்ணு 'முதலிய' தேவதைகளை யுத்தேசித்து மேற்கண்ட கருமம் விதிக்கப்படாமையின் அது இங்கு பொருளாகாது. அது பொருளாயின் முதலியவென்றெடுத் த சொல்வலமாம். கன்றில்லாததும் கன்போடாததும் அல்லது இறந்த கன்றுள்ளதும் என்று அதன்பொருள். இவைகளை விட்டு முக்கியமான கோமயத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். எ—து.

அவதாரணிகை.

அதன்மேற் செய்யவேண்டிய முறைகளைக்குறிக்கின்றார்.

[illegible]

[illegible] ॥ எ—று.

(இ—ள்) கோமயமானது ஆகாசத்திலுள்ளதே கிரகிக்கத்தகுந்தது நல்ல விடத்தில் கீழேவிழுந்தாலும் சிறிதுவிட்டு எடுக்கலாம்' எ—று

(வி—ரை) கோமயமானது=எமக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய கோமயமானது ஆகாசத்திலுள்ளதே=கோவின் பிட்டத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு நிலத்தில் விழுமுன்னரே 'கிரகிக்கத்தகுந்தது. வீபூதியோகத்தில் உபயோகப்படுவதொன்றும்=அப்படிக்ககப்படாது. கீழே விழுந்தாலும்=நல்லவிடத்தில்=உச்சிட்டம் முதலியனவில்லாவிடத்தில் பரிசுத்தமான புல் முதலியவை நிறைந்தவிடத்தில். விழுந்தாலும்-சிறிது விட்டு,மேலும் கீழுமாகச்சிறிது தள்ளி. எடுக்கலாம் இது இரண்டாம்பக்கம் எ-து

அவதாரணிகை

மேலேசெய்யவேண்டியதை க்குறிக்கின்றார்.

தத ஊர்த்வம் கவ்யேந ஸம்ஸ்ருஜேத் எ—று

(இ—ள்) அதன்பிறகு கவ்யத்தால்பிசயவேண்டும் எ—று

(வி—ரை] கவ்யத்தால்=அதே கோவின் மூத்திரத்தாலும் பாலாலும் மற்றதாலும் என்பது கருத்து. எ—து

அவதாரணிகை

எடுத்துக்கொள்ளத்தக்க கோவையும் அதன் கோமயத்தையும் நிரூபிக்கின்றார்.

கோமயம் து கபிலாயா வா தவளாயா வா
அலாபே தத்ஸமாநாம் தோஷவர்ஜிதா: கவாம்
ஸ்ரோத்ரியாகாரே ஸ்தித்வா கோமயம் ஸங்க்ரஹேத்|| எ-று

(இ—ள்) கோமயமெடுப்பது கபிலையிலாவது தவளையிலாவது அகப்படாதவிஷயத்தில் அது தவிர வேறு கோ

வும்குற்றமற்றதானால் கிரஹிக்கலாம கபிலையென்ற கோவின் பஸ்மமே சொல்லப்பட்டது. கிடைத்தகோவின் பஸ்மத்தாலும் ஆகலாம். எ—று

(வி—ரை) கோமயம்=எடுப்பது சொல்லப்படும் என்றுவருவித்துக்கொள்க? கபிலை=செம்மை வெண்மை கருமை என்ற மூவருணங்கள் உள்ளது= பலவருணமுள்ள சித்திரகோவும் இதன் பொருளாகலாம். தவளை= வெண்ணிறமுடையது. என்றதனால் விபூதி ரக்ஷை க்ஷாரம இவைகளே முக்கியம் என்று ஏற்பட்டன ஸத்யோஜாதத்புருஷேசானர்கள் அதற்கு ஹேதுதத்துவங்களாகையாலும் அவர் [illegible] குணமுடையயவர்களாகையாலும் மற்றைய மகேச[illegible] கோரர்கள் [illegible] ஜஸருமதாமஸருமாகையாலும் அவரிடம் ஜ[illegible]த்த[illegible]ய் [illegible] கருமையுடைய கோக்களின் கோமயம் அவ்வளவு சிலாக்யமல்ல [illegible] என்பது இதன் கருத்து. எப்படியானாலும் தருமத்தின லோபம் தருமியின் லோபத்தைப்போல குற்றமாகாது [illegible] விதம் [illegible] படாதவிடம் விதி கூறப்படுகிறது. "[illegible] வி[illegible] இல்" என்பதாதியால் அது தவிர வேறு கோவும்= [illegible] கருமையுடையதானகோவும்குற்றமற்றதானால் [illegible] விலக்கிய மாட்டிலக்கணம் பெறாத விடத்து=குறைவென்[illegible] எல்லாக்கோக்களுக்கும் பொதுவேயாதலால் கிரகிக்கலாம் அதன் சாணத்தை திருநீற்றுக்கேற்றலாம். எது எற்றாலும ஏதும் மறை "கோமயமானது ஆ[illegible]ாயத்திலுள்ளதே [illegible]" என்பதாதி சொன்னபடியேயாம் ஆயினும் முக்யபக்ஷ[illegible] என விளங்கிட வதனைக்குறிக்கின்றார். கபிலையின் [illegible]யன தாதயால் கபிலையின் பஸ்மமே சொல்லப்பட்டது. விதிக்கப்பட்டது- அதுவே பஸ்மம் என்று குறிக்கப்பட்டமையாலும் கோஜாதியில் இக்கபிலையே சிறந்ததாகையாலும் என்க. எப்படியாவது திருநீறு தரிக்காது கருமங்களைச்செய்தால் அது முற்றும பயனற்றொழியுமாகவே திருநீறு தரிக்கவேண்டும். அதற்காக கிடைத்த கோவின் பஸ்மத்தாலும் ஆகலாம் என்றார் இதுகௌண பக்ஷமேயாம் கிடைத்த பஸ்மத்தாலும் என்று விடாமல் "கோவின" என்றவடை சேர்ந்தமையால் எப்படியாயினும கோமயத்தின் நீறே கிரகிக்கப்படாதலன்றி மற்றவற்றின் நீறு கூடாதென்பது காட்டப்பட்டதாயிற்று. இ

தனால் சம்ஸ்காரம் சிறிதுமில்லாததும் மற்றவன் கோவின் சாணத்தில்செய்ததாய்ச்சொல்வதுமான பஸ்மமுதல்வருணத்தார்மூவருக்கும் கூடாது. அகோமய பஸ்மம் எவருக்கும் கூடாதென்று ஏற்பட்டது. எ—து

அவதரணிகை

அதனையே விரிக்கின்றார்

அந்யகோக்ஷாரம் யத்ர க்வசித் ஸ்திதம் யத்தந்ந
தார்யம் ஸம்ஸ்காரஸஹிதம் தார்யம்॥ எ—று

(இ—ள்) மற்றயகோக்ஷாரம் எங்காவது இருந்தது என்று அது தரிக்கத்தக்கதல்ல = ஸம்ஸ்காரசஹிதமே தரிக்கவேண்டியது. எ-து

(வி—ரை) மற்றய கோக்ஷாரம் = மற்றவனால் கோக்ஷாரம் என்று சொல்லப்பட்டதும் எவ்விதமான சம்ஸ்காரமும் இல்லாது கொடுக்கப்பட்டதும் = எங்கேயாவது இருந்தது என்பது திருமடப்பள்ளி முதலியவிடத்துள்ளது இவைதரிக்கத்தக்கவையல்லவாம் = தீர்மானம் சொல்லுகிறார். சம்ஸ்காரசஹிதமே தரிக்கவேண்டியது என்று தானாவது அல்லது தமக்கு மேலான எவராவது சம்ஸ்காரமாகிய அக்னிஹோத்திர விரஜாஹோமம் முதலியவை செய்திருந்தால் தான் அந்த பஸ்மம் தரிக்கத்தக்கதாம் என்பது முடிந்தது. எ—து

அவதரணிகை

இனிபஸ்மப்பிரசம்ஸையில் பெரியோர்காதைகளைக் குறிக்கின்றார்.

தத்ரைதே ச்லோகா பவந்தி॥

விப்ராக்நிஹோத்ரஸம்பூதம் பஸ்ம க்ருத்வா யதாவிதி ।
ஸ்நாத்வா பஸ்மஸ்நாநம் க்ருத்வா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே
ஸ பாபை:॥ எ—று

(இ—ள்) இவ்விஷயத்திலிந்த சுலோகங்கள் உள்ளன = வித்தியாசக்தியே எல்லோருக்கும் சக்தியெனப்படும் அவித்தை மூக்குணங்களை யாசிர்யித்தது. இவ்வித்யாசக்தியும் அதனைப்பற்றியதே. எ-து

(வி—ரை) இவ்விஷயத்தில் என்பதாதி பெரியோர் சம்மதியை இதற்காட்டுவதொன்றும். எல்லோருக்கும் = வித்தையை யபேக்ஷிக்கும் எவருக்கும் = சக்தி = வித்தியையடையும் ஆற்றல் வித்தியாசக்தியே = ஞானசக்தியே வித்தியாசக்தியென சிட்டர் வழங்குவார். அது பர்ஞ்ஞானம் அபர்ஞ்ஞானம் என்று இருவகைப்படும் அவித்தையென்றும் வித்தையென்றும் அதற்கும் வேறு இருபாகப்பாடும் உண்டு அவ்விரண்டும் குணத்திரயத்தைப்பற்றியதேயென்கிறார்; அவித்தை என்பதாதியால் மூக்குணங்களை யாசிர்யித்தது—என்றால் அதில் சத்துவகுணம் மெலிந்திருப்பதாலும் மற்றகுணங்கள் மலிந்திருப்பதாலும் மூக்குணங்களும் உண்டு அப்படியே. இவ்வித்யாசக்தியும் மூக்குணங்களுடையதே, இதனிடம் சத்துவகுணம் மலிந்தும் மற்றவை மெலிந்தும் இருப்பதாலாம் ஆயினும் இவ்வித்தையவித்தைரண்டும் மூக்குணங்களைப்பற்றியதே—ஆனாலும் மூக்குணங்களில் பெரியோர் விரும்பத்தக்கது சத்துவகுணமே எனபது முடிவு. (எ—து)

அவதாரணிகை

முற்குறித்த குணங்கள் மூன்றும் கோவேயாமெனவுருவகப்படுத்தியதனிடம் பஸ்மோத்பத்தியைச் சிறப்பிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௭—௫

(இ—ள்) இம்மூக்குணங்களே தேனு, வித்தையென்பது கோமயமாயிற்று. மூத்திரம் உபநிஷத்தென்று சொல்லப்பட்டது அதன்பேரில் பஸ்மத்தைச் செய்யவேண்டும்.

(வி-ரை) இம்மூக்குணங்களே சகலபிரபஞ்ச சொரூபமானதும் மூக்குணங்களையாதலால் இதையென்று அவைபிரத்தியக்ஷமாகத்

நிக்கப்பட்டன. தேனு = ஆவாம் அந்த முக்குணங்களை ஒருங்கு சேர்ந்து ஆவினமாயினதாகப் பாவிக்கவேண்டுமே அப்படியானல் அமுக்குணத்தருதியான கோவிநிடத்துசுத்தசத்து வப்பிரதானமானவித்யை எது எனவாசங்கை நிகழக்குறிக்கின்ருர். "வித்தை" என்பதாதியால் = வித்தை = வித்தியாசக்தியை உண்டாக்கும்பரவித்தையாகிய உபனிடதமும் ஸூத்திரமேயென்கிருர்- ஸூத்திரம்யென்பதாதியால்காமயமாயிற்று. வெறு அங்ஙனமே அவ்வித வித்தியாசக்தியால் = உபநிஷத்தாக ஸூத்திரத்தை பாவிக்கவேண்டும் என்று பெரியோரால் விதிக்கப்படுகிறது. அதன பேரில் இவ்விதம் கோகோமயகோ ஸூத்திரங்களைப்பாவித்து ஒருத்தபிறகு பஸ்மத்தைச்செய்யவேண்டும். பாவனுஹீனமாய் செய்யப்படும் எந்தபஸ்மமும் முக்கியமல்லவென்பதுஇக்காதைகளின் கருத்து. பஸ்மம் என்பது பிரகாசமாகவேமேற்கண்ட பஸ்மயோகததால் அவ்யம் ஆன்மலோபத்தை உபாஸகன் மேற்கண்ட உபாஸ்தியால்பெறுவான் என்பதிற்றடையில்லை என்றேற்பட்டது. எ—று

அவதாரணிகை

மேலேகன்றையும் கோமயத்தையும் துதிக்கின்ருர்

வஸ்தவ:ஸ்வப்ரஅயஸ்ராஸ்ய தத்ஸம்ஷ தஜாமொஷாமயம்||

(இ—ள்) இவ்வுபாஸகனுக்கு கன்றேஸ்மிருதிகளாகப்பாவிக்கவேண்டினது. அதனிடம் உண்டாவது கோமயமாம் (கோஎன்பது சொல்லுக்கும் பெயராகையால் இங்கு குறித்து சொன் மயபிரபஞ்சம் எதுவும் கோவென உருவகப்படுத்தியதாயிற்று.) எ—று

அவதாரணிகை

இனி பரயோகத்ஸதைக்குறிக்கின்ருர்.

ஆமாலஜக்ஷிரம்வெத்ரணவெபநாஸகத்ராக்ஷிரம்த்ர,
வெபக| மாவொஸஷொமாவ ஜக்ஷிவப்ராமஸ்ஷு
த்வபுணாஜயம்|| எ—று

(இ—ள்). ஆகாவ என்றமந்திரத்தால்தேனுவை அங்கே அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும மாவொஹம என்ற மந்திரத்தால்தர்பணமானஜலத்தைகுடிக்கச்செய்யவேண்டும் எ-து

(வி—ரை) மேலே சொல்லப்புகும் விரதங்களுடன் கூடியவனாய் எந்த கோவினது கோமயத்தை பஸ்மத்துக்காக எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறானோ எஜமானன் அந்த கோவை முதலில் ஆமாவஃ என்றுதொடங்கும் மந்திரத்தால் அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். தேனுவை=எந்தப்பசுவின் சாணத்தை திருநீற்றுக்கெடுக்க விரும்புவானந்தப்பசுவை அங்கே அந்த விரஜ ஹோமம் விரதமெனும் வைதிக பாசுபத விரிதத்தில் அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும அந்த மாட்டைத்தொட்டு மந்திரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். பிறகு=தர்பணம=திருப்தி கொடுக்ககூடியதான ஜலத்தைக்குடிக்கச்செய்யவேண்டும். திருப்தி கொடுக்ககூடியஜலம் என்றால் சுத்தமாய் லேசயும் சுகந்தமயும் உள்ள நீர் என்பது கருத்து. இவ்விதம் மாட்டுக்கு நீர் கொடுப்பதும் ஒருமந்திரத்தாற்றான் எனகிறார் மாவொஹம என்று என்று இவ்விரண்டுமந்திரங்களும் அவற்றின் பொருளும் அவற்றின் பிரயோகமும் எமது பூதி சாஸனத்தில் காணலாம். எ—து

அவதாரணிகை

மேலே கர்த்தாவின் நியமத்தைக்குறிக்கின்றார்-

உபோஷ்யவா சதுர்தஶ்யாம் ஶுக்லே க்ருஷ்ணே
வ்ரதீ । ஶ்வோபூதே ஸ்நாத்வா
விஶுத்தாத்மா ஸமாஹிதஃ ॥ எ—று

(இ—ள்) சுக்லத்தில் அல்லது கிருஷ்ணத்தில் சதுர்தசியில் உபவாஸம் செய்து விரதமுடையவனாய் மறுநாள்காலையில்ஸ்நாநம் செய்து சுத்தனாய் சித்தம் ஏகாக்ரம் உடையவனாயுள்ளது

(வி—ரை) முதல்தினத்தில் உபவாஸம் மற்றயவிரத லக்ஷணங்கள் ஏதும் பெற்றுமறுதினம் நித்திய கருமங்களைமுடித்து உதயத்தில்

பிறகு கனமாக்கமாய் ஒருஸ்நானம் செய்யவேண்டும் இதம் ஏ காக்கிரமாவது எல்லாக் கன்மங்களுக்கு மங்கமாகவே இந்த சிற கருமத்துக்கு அதியிகவவசியமாயிற்று

அவதாரணிகை

அதன்மேலுள்ளகிரியையைக்கூறுகின்றார் எ—று

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ—று

(இ—ள்) ஸ்நானம் செய்து வெள்ளை யாடையுடுத்தி பாலுக்காகமாட்டைவிடவேண்டும். அதனைமிக எத்தனத்தோடு கிளப்பி காயத்ரியால் கோமூத்திரத்தை எடுக்கவேண்டும். எ—று

(வி—ரை) வெள்ளையுடையுடுத்தி = என்றதனால் இந்தக்கிரியை கிருகஸ்தனே செய்யவேண்டும். என்றதற்(?) மேலும் விரஜாக்னி பற்பமும் அக்னிஹோத்திரபற்பமும் ஸமானமென்று சொல்லப்பட்டமையால் மேலும் மேலே கிருஹஸ்தனே இக்கருமத்தில் அதிகாரி என்று நிரூபிக்கப்படுதலால் பாலுக்காக மாடு கிளப்பப்பட்டால் உடனே அது மூத்திரம் விடுவதும் பிறகு சாணம்போடுவதும் வழக்கமானதால் உடனே நல்லபாத்திரத்தில் (மேலேபாத்திரத்தைக்குறிப்பார்) கோமூத்திரத்தை காயத்திரி மந்திரத்தால் எடுக்கவேண்டும். எங்கும் பஞ்சகவ்ய சேர்க்கும் இடமுதலிய விடங்களிலும் கோமூத்திரத்திற்கு மந்திரம் காயத்ரீயேயாம் அது உபனிஷத்தினை முனிரூபிக்கப்பட்டமையால் என்க எ—று

அவதாரணிகை

கோமூத்திரம்வைக்கவேண்டியபாத்திரத்தைக்கூறுகின்றார்

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ—று

(இ—ள்) பொன் அல்லது வெள்ளி தாம்ரம் அல்லது மண் இந்தபாத்திரஙகளில் வைக்கவேண்டும். தாமரையிலைபுரசஇலை அல்லதுகோசிருங்கபாத்திரத்திலாவது எ—று.

(வி—ரை) இலைகளில் தாமறையும்புரசுமேஎடுக்கப்பட்டது. பொன் வெள்ளி தாம்ரம் மண் இவை ஒன்றுக்கு சக்தியில்லாதவன்பின் சொல்லப்பட்டதைஎற்கவேண்டும்என்றகருத்தால். எ-து

அவதாரிகை

இனி முற் கூறிய படி காயத்ரீமந்திரத்தால் கோமூத்திரத்தை பொன் முதலிய பாத்திரஙகளில் எதிலாவது எடுத்துசுத்தமானவிடத்தில் வைத்துப்பிறகு முக்யமான கோமயத்தை முற்கூறியபடி கீழே வீழ்வதற்கு முன் கிரகிக்கும் விதியைக் குறிக்கின்றார்.

க்ஷயிதஹிவிமாம் ஸம்ய ஆரோஹிமா
யம் । க்ஷமாவிமாஸம்ஹ்ருண்யா த்ராவிர் வ
வேதாதிம ஹி । எ—று

(இ—ள்) கோமூத்திரத்தை வைக்கவேண்டும்-ஸம்ய ஆரா என்றமந்திரத்தால்கோமயத்தைப்பூமியில் விழுவதற்குமுன் எடுத்துக்கவேண்டும் கிருகஸ்தன் முற்குறித்த பாத்திரத்திலேயே (வைக்கவேண்டும்) எ—து

(வி—ரை) கோமூத்திரத்தை வைக்கவேண்டும் என்பது வரை முன் வாக்கியத்தின் மிகுதி ஸம்ய ஆரா என்பது மந்திரத்தினடி பூர்ணமான மந்திரம் எமது பூகிசாஸனத்துள்ளது. பூமியில விழுமுன்னே ஆகாசத்திலுள்ளபோதே எடுக்கவேண்டும், என்று முன்னரே சொல்லப்பட்டமையால் கையில் ஏந்தக்கூடாது முன் குறித்த பாத்திரங்களிலேயேசேர்க்கவேண்டுமென்கிறார் முற்குறித்தபாத்திரத்தில் என்று கோமயத்தில்கோமூத்திரத்தைவிடுவதற்கு மந்திரம் மேலே சொல்லப்படுவதால் வெவ்வேறு பாத்திரங்களிலே வைக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறது. கிருகஸ்தன் என்றதால் மற்ற வாச்சிரமிகளுக்கு கிருகஸ்தன் சம்பாதித்தும் அக்னிஹோத்திர விரஜாக்னிகளின் பஸ்பமே கிராஹ்யம் என்றேற்பட்டது.

அவதாரணிகை

இனி கோமய சோதனத்தைக் குறிக்கின்றார்.

[illegible] ஸ்ரீர்மே பஜது [illegible]
[illegible] அலக்ஷ்மீர்மே நஶ்யது [illegible]
[illegible] எ-று

(இ-ள்) அறிஞர் ஸ்ரீர்மே பஜது மந்திரத்தால் கோமயத்தை சோதிக்கவேண்டும் அலக்ஷ்மீ என்ற மந்திரத்தால் கோமயத்தில் தான்யத்தைப்போக்கவேண்டும். எ-று

(வி-ரை) அறிஞர் = விதியைத்தெரிந்து கொண்டவர். ஸ்ரீர்மே பஜது இவ்வளவே மந்திரம் இதை உச்சரித்து கோமயத்தை ச்சோதிக்கவேண்டும். அதில் ஏதேனும் சூக்ஷ்மமான மணல் முதலியவையிருப்பின் அவற்றை எடுப்பதற்காகவே இந்த சம்ஸ்காரம் அல்லது நெல்லைப்ப்ரோக்ஷிப்பதுபோல புண்யார்த்தமாயாவது ஆகலாம் பிறகு அந்தசாணத்தில் ஏதேனும் தானியங்கள் அகப்பட்டால் அவற்றை அலக்ஷ்மீர்மே நஶ்யது என்றமந்திரத்தைச் சொல்லி எடுத்து எறியவேண்டும் வேறுசாஸ்திரங்களில் [illegible] புதியதர்ப்பையாலும் தான்யங்களாலும்மூன்று தினங்கள்பசுவைப் போஷணை செய்யவேண்டும் என்றிருத்தலால் அவ்விதம்செய்தமையால் மாடுபுசித்ததானியங்கள்சிலகோமயத்தில் அகப்படலாம் ஆகவேஇக்கன்மம்விதிக்கப்பட்டதென்றும் கொள்ளலாம் எ-று

அவதாரணிகை

இனி கோமயத்தில் கோமூத்திரத்தை சேர்ப்பதும் கோமயத்தை பதினான்கு பிண்டங்களாக்குவதும் மந்திரத்துடன் விதிக்கப்படுகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ-று

அ

(இ—ள்) ஸம்ஸ்வாஹிம்வாதி மந்திரத்தால் கோமூத்திரத்தைக்கோமயத்தில் சேர்க்கவேண்டும் ஸம்வா நாம்ஸ்வா என்பதாதி மந்திரங்களால் பதினான்கு பிண்டங்களாகச் செய்யவேண்டும் எ—று

(வி—ரை) கோமூத்திரத்தை கோமயத்தில் சேர்க்கவேண்டியதென்றால் அதனை சிறிது அதில்சேர்க்கவேண்டும் என்பது கருத்தேயன்றி முற்றும் சேர்பதல்ல அப்படியானால் அது பிண்டம் செய்ய உதவாது ஸம்ஸ்வாஹிம்வாதி என்கிற மந்திரமும் ஸம்வா நாம்ஸ்வா முதல் 14 மந்திரங்களும் எமது பூதிசாஸனத்திலேயே காணவேண்டும்- எ—று

அவதாரணிகை

இனி பிண்டத்தை உலர்த்துவதை விதிக்கின்றார்-

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ-று

(இ—ள்) அதனை சூரியகிரணங்களால் உலரச்செய்து சோதித்து எடுக்கவேண்டும் பிறகு முன் குறித்த பாத்திரங்களி[illegible] அந்த கோமய பிண்டங்களை வைக்கவேண்டும்- எ—று

(வி—ரை) கோமய பிண்டங்களை உலர்த்துவது பலகைகளிலேயே என்[illegible]து வேறு சாஸ்திரங்களிலுள்ளதை இங்கு சேர்க்கவேண்டும். எ—று

அவதாரணிகை

மேலே இரண்டு மந்திரங்களால் அக்னிகாரியத்தையும் கோமயபிண்டங்களை வைப்பதையும் சொல்லுகிறார்- எ—று

ஸமஸ்தவ்யஸ்தயோகேந ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்ருஷ்டி
பீஜயேத் | பிண்டாம்ஸ்து நிக்ஷிபேத்தத்ர ஸம்ஸ்க்ருத்ய
தேஷ்வேவ தாந் || எ-று

ஷடக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய வர்ணஷட்கஸ்ய யோ
க்ஷரை: | ஸ்வாஹாந்தைர்ஜாலயேத்தத்ர வர்ண
தேவதாபிண்டகாந் || எ-று

(இ—ள்) தத்தம் கிருஹ்யத்தின்படி அக்னி பிரதிஷ்டை செய்து அக்னியை யஜனம் செய்யவேண்டும். ஆதியிலும் அந்தத்திலும் பிரணவம் செய்து பிண்டங்களை அதில் வைக்க வேண்டும் என்று ஷடக்ஷரத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லியும் அக்ஷரங்களாக விரித்தும் (மாற்றியும்) ஸ்வாஹாவைகளை யின் சேர்த்து வர்ணதேவதைகளை யுத்தேசித்து பிண்டங்களை ஹோமிக்கவேண்டும். எ-று

(வி-ரை) ஒவ்வொரு சபையுடையார்க்கும் [illegible] வேறாகவே அவரவருக்கு அக்னி முகாந்தரம் வேறு [illegible] தத்தம் கிருஹ்யத்தின்படி என்றது அக்னிப்ரதிஷ்டை [illegible] அக்னிமுகாந்தம் பிரயோகஞ் செய்து அதில் செ[illegible] து, ஆதியிலும் என்பதாதி பிரயோகம் எ[illegible]. சுத்த பூமியில் தர்ப்பதர் முதலியவற்றைப் பரப்பி அதில் அக்னியை வைத்து தத்தம் கிருஹ்யத்தின்படி அக்னிப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்துக்கொண்டு ஆதியிலும் அந்தத்திலும் பிரணவம் சேர்த்து ஷடக்ஷரத்தை மந்திரமாக ஓம் நமசிவாய ஓம் என்று உச்சரித்துப் பிறகு பிரிக்கப்பட்ட அதே மந்திரத்தை வர்ண தேவதாப்யோ ஸ்வாஹா என்று சேர்த்து ஓம் நம்-தேவதாப்யஸ் ஸ்வாஹா | ஓம் ம:-தேவதாப்யஸ் ஸ்வாஹா | என்பதாதிக் கிரமமாக உச்சரித்து வைக்கவேண்டும் என்றார். மற்றுஞ் சிலர் பிண்டங்களை அதில் வைக்கவேண்டுமென்றும், பிண்டங்களை ஹோமிக்கவேண்டுமென்றும், இரண்டு விதி காணப்படுவதால் நூலில் எட்ட [illegible] முதலில் மந்திரத்தால் ஓம் நமசிவாய ஓம் என்று ஒவ்வொரு பிண

டத்தக்கும் வைக்கும்பொழுது இம்மந்திரமே. அதன்மேல் அக்கினியை வைத்து தத்தம் கிருஹ்யபடி முகாந்தம் செய்து வேலே ஹோமம் செய்யும் பிரத ஞானிகள் பிண்டங்களை உத்தேசித்துச் செய்யவேண்டும். அதற்குத் தேவதைகளும் மந்திரங்களும் இவையாம் நேரே உச்சரிக்கப்பட்ட மந்திரமும் மற்றினதுமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் அக்ஷரத்தால் ஹோமம் செய்யவேண்டும் ஆகவே பன்னிரண்டு பிரித்து செய்யவேண்டும் ஒவ்வொன்றிலும் ஸ்வாஹாவைச் சேர்க்கவேண்டும் வர்ண தேவதைகளுக்கே ஹோமம் செய்யவேண்டுமே என்பார் அவர் மதத்தில் ஓம் நமசிவாயவென்று பதினொன்று முறையுச்சரித்து பதினொன்று பிண்டங்களையும் எடுத்து வைத்து ஒவ்வொன்றுக்கும் இடைக்கடையில் சேர்த்தாவது சேராமலாவது ஹோமம் செய்யவேண்டும் அப்படியானால் மந்திரம் ஓம் ஓம் ஸ்வாஹா ஓம் நம் ஸ்வாஹா | ஓம் மம் ஸ்வாஹா | ஓம் சிம் ஸ்வாஹா | ஓம் வாம் ஸ்வாஹா | ஓம் யம் ஸ்வாஹா | என்றும் ஓம் யம் ஸ்வாஹா || ஓம் வாம் ஸ்வாஹா | ஓம் சிம் ஸ்வாஹா | ஓம் மம் ஸ்வாஹா | ஓம் நம் ஸ்வாஹா | ஓம் ஓம் ஸ்வாஹா | ஆகவே 12 மந்திரங்களாம் மற்றும் சிலர் இந்தபக்ஷத்தில் இரண்டு பிண்டங்களுக்கு மந்திரமில்லாமல் ஒழிவதால் இது சாஸ்திர சம்மதபக்ஷமல்ல மற்று விதியிரண்டென்பது வாஸ்தவமே மந்திரங்கள் பதினொன்றே ஓரிடத்தில் காட்டப்பட்டாலும் இருவிதிகளிலும் நடுவேயுள்ளனவாகவே இடைகடைத்தீபம்போல இருபுறத்தும் சேர்க்கப்படலன ஆகவே இடமும் இது ஆதியிலும் அந்தத்திலும் பிரணவம் சேர்த்த பஞ்சாக்ஷரம் ஏழு எழுத்துடையதாம் அவ்வேழு எழுத்துக்களையும் ஸ்வாஹா சேர்த்து நேராகவும் மாறாகவும் ஹோமத்தில் உபயோகித்தால் 14 ஆகும் ஆகவே முன் குறித்தபடி ஓம் யம் ஸ்வாஹா | ஓம் யம் ஸ்வாஹா | என்ற இரண்டுக்கும் நடுவே ஓம் ஓம் ஸ்வாஹா ஓம் ஓம் ஸ்வாஹா | என்று இரண்டு மந்திரம் சேர்க்கப்படும் ஆகவே பதினான்காயிற்றென்றார் வேறு சிலர் ஜயாதிஹோமங்களில் முற்றும் பின்றொடர்வது போல் ஓம் நமசிவாய | ஓம் ஓம் யவாசிமந ஓம் ஸ்வாஹா | என்றே பதினொன்று முறை மந்திரம் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்றார் ஆகவே மூன்றுபக்ஷங்கள் இங்கு

வேண்டுவதில்லை. ஹோமத்திலேயே அது சித்தமாகையால் மந்திர த்தை மட்டும் உச்சரித்தலைப் பஸ் ஸ்வாஹாவைச்சேர்த்து ஹோமிட்டதும் உசிதம் என்பது சிலர் கருத்து.

ஹோமத்ரவியம் வேறு சொல்லப்படாத விடத்தில் நெய்யே திரவியம் என்பர் பெரியோர். ஆகவே மற்று ரிக்கு மூன்று பக்ஷத்திலும் ஸ்வாஹாகாரம் உண்டு இல்லையென்ற விமர்சத்தால் ஆறு பக்ஷங்கள் கிடைக்கின்றன. இங்கு உண்மையில் வேறு மந்திரம் சொல்லப்படாமையாலும் வேறு கிரியை இரண்டென ஸ்பஷ்டமாய் புலப்படாமையாலும் தத்தம் கிருஹ்யப்படி என்று முன்னமே அக்னி பிரதிஷ்டை சொல்லப்பட்டமையாலும் பிண்டங்களை ஹோமம் செய்யவேண்டும். என்று திரவியம் கேட்கப்பட்டமையாலும் அதில் என்று அக்னியிலேயே போடவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறதாலும் உத்தரகண்டத்தைப் பூர்வகண்டத்துக்கு வியாக்யானமாகக் கொண்டு மேற்கப் பிண்டங்களைச் சாதனமாகச் செய்து அக்னியில் வைத்து பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆயினும் வேறும் பிரணவத்தைச் சேர்த்து எழுத்துக்கு [illegible]வும் மந்திரகவும் ஸ்வாஹா வுடனைந்து அல்லது பூர்ண ஷடக்ஷரத்தையே ஆயினும் அக்னியிலும் பிரணவம் சேர்த்து [illegible] வும் மந்திரவும் ஸ்வாஹாவைக் கூட்டி பதினாறு முறையாவது உச்சரித்து ஹோமஞ்செய்வது தான் நியாயமென்று தோன்றுகிறது. இங்கு சாஸ்தார்த்தம் [illegible] படமையால் இவ்விசாரமே இங்கு பிரமாணம். இந்த விஷயம் [illegible] பஞ்சாக்ஷரத்தாலும் பக்ஷம் உள்ள கிரந்தங்களிலும் விரிந்து கிடக்கும் அதைக்காணவும். [illegible]

அவதாரிகை.

இனி ஹோமப்பிரகாரம் சொல்லப்படுகிறது.

ஆ[illegible] ஜ[illegible] [illegible]
[illegible] தீ[illegible]ஸீ: [illegible]
வி[illegible]ஜ்ஜ[illegible] ॥ என்று

(இ-ள்) ஆகாரங்களையும் ஆஜ்யபாகங்களையும் வியாஹ்ருதிகளா[illegible] [illegible] ஹோமமும் செய்யவே

ண்டும். பிறகு கீழ்கண்ட பதமேமுதல் இருபத்திமூன்றுஹோமங்களையும் செய்யவேண்டும்.

(வி—ரை) ஆதாரங்கள் என்றால் வாயுதிக்குமுதல் ஆக்னேயதிக்குவரையிலும் நிருருதிக்குமுதல் ஈசானதிக்குவரையிலும் ஹோமிக்கப்படும் இரண்டு ஹோமங்கள் இந்திரன் பிரஜாபதி அவற்றின் தேவதை ஆஜ்யபாகங்கள் என்பன அக்னியின் கீழ்ப்பாதியில் தென்புறத்தும் வடபுறத்தும் செய்யும் இரண்டு ஆகுதிகள் அவற்றின் தேவதைகள் அக்னியும் ஸோமனும் வியாஹ்ருதி ஹோமம் என்பது மூன் வியாஹ்ருதிகளை தனித்தனியே ஹோமிப்பதும் பிறகும் சேர்த்து எல்லா வியாஹ்ருதிகளுக்கும் ஹோமிப்பதுமாம் பூ: பவ: ஸ்வ: ... என்று தொடங்கி 23 மந்திரங்கள் தைத்தரீய உபநிடதத்தில் உள்ளன நமது பூஜாஸனத்தில் ஞானலாபம் என்னும் ஸ்வாஹாகாரம ஹோமத்தை குறிப்பதாய் சேர்க்கவேண்டும். எ—று.

அவதாரணிகை

மேலே ஹோமவிதியைக்குறி கின்றார்.

ஹோதவ்யம் பஞ்சப்ரஹ்மாணி நமோ ஹிரண்ய
வாஹவே | இதி ஸர்வாஹுதீர்ஜுஹுயாத்
சதுர்த்யந்தம் ஸம்யோஜயேத் || எ-று

(இ—ள்) பஞ்சப்பிரம்மமந்திரங்கள் ஹோமம் செய்யவேண்டும் நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹோமம் செய்யவேண்டும் ஸர்வாஹுதிகளை ஹோமிக்கவேண்டும் எல்லாவற்றையும் நான்காம வேற்றுமையுடன் சேர்க்கவேண்டும் எ-று

(வி—ரை) ஸத்தியோஜாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருஷம் ஈசானம் இவையே பஞ்சப்பிரம்மமந்திரங்களாம் நமோ ஹிரண்யபாஹவே என்பது மந்திரத்தின் தொடக்கம் ஸர்வாஹுதிகள் என்பன ஸர்வோவை ருத்ர: என்றும் ஸர்வோ ஜ்யேஷ்ட: என்றும் இடையே வருவதால் அந்த மந்திரங்களை ஸர்வாஹுதிகள் எனப்படும் எந்த ஆகுதியையும் நான்காம் வேற்றுமையுடன் சேர்த்துச்செய்யவேண்டும். எ—று

அவதாரணிகை

மேலே செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகின்றார்.

ருதம் ஸத்யம் கத்ருத்ராய யஸ்ய வைகங்கதீதிவ
னவௌ தேஜோ ஜ்ஞாயாச விஜ்ஞாநநாஜ்ஞாதத்
ரயம் ததா || எ-று

(இ-ள்) ருதம் ஸத்யம் கத்ருத்ராய யஸ்யவைகங்கதீ இவைகளாலும்ஹோமம செய்யவேண்டும் அனுஞ்ஞாதம மூன்றும் பின் ஹோமம் செய்யவேண்டும். எ—று

வி·ரை. ருதம்ஸத்யம், கத்ருத்ராய, யஸ்யவைகங்கதீ, இவைகள் ஹோமமந்திரத்தின் ஆதிகள்· ஸநாஜ்ஞாதம் வாஸாஷஸம்ஜிதாயஜ்ஞ:, யத்ஸ்வகத்ரா என்று தொடங்கும் மூன்று மந்திரங்கள் அனுஞ்ஞாதம்மூன்றுமாம் எ—று

அவதாரணிகை

மேற் பிரயோகம் குறிக்கின்றார்.

வ்யாஹ்ருதீர்புனர்ஹுத்வா ததஸ்ஸ்விஷ்டக்ருதம்
ஹுநேத் | ஹுதசேஷம் ஸமாப்ய பூர்
ணபாத்ரோதகம் ததா || எ-று

(இ—ள்) மீண்டும வியாஹிருதிஹோமம் செய்து மேலே ஸ்விஷ்டகிருத்தை ஹோமிக்கவேண்டும இத்துமசேஷத்தை முடித்து பூர்ணபாத்திரோதகத்தையும் முடித்துவிடவேண்டும். எ—று

(வி—ரை) வியாஹிருதி ஹோமம்=முன் போலவே தனித்தனியேயும சேர்த்தும்ஸ்விஷ்டகிருதது யதஸ்யகர்மண: என்கிற மந்திரமே ஸ்விஷ்டகாரமமாம இத்தும சேஷமென்பது வேகபகாரியம் பிரதிபர்பம் முதலியன பூர்ண... த்ரோதகம் என்பது பிரஹிதா மோக்ஷணம் இவைகளைச்செய்தால் கிரியை பூர்ணமா

ரும் மேலே பூரணபாத்திரப்பிரயோகத்துள்ள விசேஷம் செல்லப்படும். எ-று

அவதாரிகை

அதனையே நிரூபிப்பார்.

ஸமாநபூர்வீதி யஜுஷா ஜலேநாப்ய வர்த்தயேத் |
ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்ரீகமிதி மந்த்ரேண ஸிரஸி
ப்ரோக்ஷயேத்தத: ॥ எ-று

இ-ள். ஸமாநபூர்வீ என்ற யஜுஸ்ஸினால் ஜலத்தால் விருத்திசெய்யவேணடும். ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்ரீகம் என்ற மந்திரத்தால அந்த ஜலத்தைச் சிரசில ப்ரோக்ஷித்துக் கொள்ளவேண்டும். எ-று

வி—ரை. பூர்ணமஸி என்றது யஜுஸ்ஸில் உள்ள மந்திரம் ஜலத்தால் விருத்தி செய்யவேண்டும் என்றால் முன்னுள்ள ஜலத்துடன் வேறு ஜலம் சேர்க்கவேண்டும். ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்ரீகம் என்ற மந்திரத்தை உச்சரித்து ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். எ-று

அவதாரிகை

பிறகு கிரியையைச் சொல்லுகிறார்.

ப்ராணாயேதி திக்ஷு தோயம் விஸ்ருஜேத் தத: |
ப்ராஹ்மணாய தக்ஷிணாம் தத்வா ஸா
ஸமாப்யாஸ்தி ஸம்ஸ்ருதி: ॥ எ-று

(இ-ள்) ப்ராணாய என்ற மந்திரத்தால் திக்குகள்தோறும் தண்ணீரை விடவேணடும். ப்ராம்மணருக்குத் தக்ஷிணையைக்கொடுத்து சகதிக்காசபுலகத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். எ-று

(வி-ரை) ப்ராவ்ருதாம்ஸிஷிதேவாஃ என்பதாதி மந்திரங்கள் ஐந்து ஆருயது மந்திரத்தால் ஸம்ப்லவஃ ப்ரஸிஞ்சாமி என்பதால் தண்ணீரைச் சரித்து அதனையே புரோக்ஷணத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும்-ப்ரம்மதக்ஷிணை விதித்தமையால் அதில் ப்ரம்மவருணம் உண்டென்று ஏற்படுகிறது. சாந்திக்காக அக்கினியடங்கியிருப்பதற்காக புலகம் றெற்பதர் சேர்க்கவேண்டும். அதனைச் சேர்த்துவைக்கவேண்டும். எ-து

அவதாரணிகை

பதரிடம் மந்திரத்தைக் குறிக்கின்றார்.

ஸுபர்ஹிஷு ப்ரதிதேவாநாம் ஸர்வேஷாம் கர்ம ஸாதயே ஜாதவேதஸே த்வம் ஸாக்ஷிணே ஹவ்யவாஹநம் ॥ எ-று

(இ—ள்) இம்மந்திரத்தைச்சொல்லிபதரையக்னியில் இடவேண்டும்- எ-து

வி—ரை மந்திரப்பொருள் யாதெனில் எல்லாத்தேவர்களின் -ன்மம் பூர்தியாவதற்கே அக்னியாகிய உன்னை பதர்களால் மூடுகின்றேன். எ—து

அவதாரணிகை

மேலே மூறையைக்குறிக்கின்றார்-

ஸம்ப்ரணா யேந தம் வஹ்நிம் ஸாக்ஷிணே ஹ்ருதயே ததஃ । த்ரிதிநம் ஸ்வஸ்திநோ த்ருஹ்யதாநம் ஸாக்ஷிணே ஸ்வீகம் ॥ எ-று

(இ—ள்) இம்மந்திரத்தைச்சொல்லி பதர்களால் மூடவேண்டும்மூன்றுநாள் அக்னியிருப்பதற்காகபதரால்மூடவேண்டும்என்றோம்- எ—து

மற்றது வெளி

அவதாரணிகை

மேலே செய்யவேண்டுவதைக்குறிக்கின்றார்.

ப்ராஹ்மணாந்போஜயேத்புக்த்வா ஸ்வயம் ஸம்யத
வாங்மநா: | அதிகம் பஸ்ம சேதிஷ்டம் அதிகம்
கோமயம் பவேத் || எ-று

(இ—ள்) பிராம்மணர்களை போஜனம் செய்விக்கவேண்டும் போஜனம் செய்வித்தபிறகு தானும் வாயடக்கி போஜனம் செய்யவேண்டும். அதிகமாய்பஸ்மம் வேண்டுமானால் அதிகமாய் கோமயத்தைச்சேர்க்கவேண்டும். எ—து

(வி—ரை) இந்த பிராமண போஜனம் கர்மாங்கமாகவேஇதனை முடித்து கன்ம பூர்த்திசெய்தே தான் புஜிக்கவேண்டும். தான் வாயடக்கி போஜனம் செய்யவேண்டும் என்றதும் இந்தக் கன்மத்தின் விசேஷவிதியே கிரகஸ்தனுக்கு நித்திய போஜனத்தில் காஷ்டமௌனம் விதிக்கப்பட்டமையால் இதனால் மூன்று தினங்கள் உபவாஸம் என்று ஊகிக்கவேண்டும். யாக தீக்ஷைமுதலிய விடங்களில் உள்ளது போல பால் முதலியவற்றைக்கொண்டு அநுகற்பம் நடத்திக்கொள்ளலாம் சிலர் சொல்வதாவது ஒரு தினமே உபவாஸம் மறுதினம் பாரணம் பிராம்மணபோஜனம் அன்றே அவ்வளவுதான் வசனார்த்தம் பஸ்மஎடுப்பது மட்டில்மூன்று நாள் சென்றமையால் இனி ஒவ்வொரு பதிருக்கு பிண்டங்களுக்கும் மந்திரஸம்ஸ்கார விருத்தியில்லையெனக்காட்டுகின்றார். அதிகமாய் பஸ்மம் வேண்டுமானால் என்று அதிககோமயம் சேர்க்கவேண்டும் என்றது தன் சொந்த உபயோகம்மட்டுமானால் ஒவ்வொரு கிருஷ்ண சுக்லசதுர்தசிகளில் செய்யும் இந்தக்கிரியையால் கிடைக்கும் பஸ்மமே போதுமானது வேறு. காலத்துக்கும் வேறுமனிதர்க்கும் வேண்டுமானால் கதியில்லையாதலால் இது விதிக்கப்பட்டது. எ—தி

அவதாரணிகை

இனியதிகம்கோமயம் சேர்ப்பதற்கு காலம் சொல்லுகிறார்

திநத்ரயேணைகதிவஸேந வா எ—து

(இ—ள்) மூன்று தினங்களிலாவது ஒரு தினத்திலாவது எ—து

(வி—ரை) மூன்று நாளிலும் ஒரே கோவின்டமாவது பல கோக்களிடமாவது ஒரே தினத்தில் பல கோக்களிடமாவது கோமயம் சேர்க்கப்பட்டாலும் பிண்டம் மந்திரபூர்வமாய்ச் செய்வது பதிஞன்கே என்க. எ—து

P. N. Parasuraman

அவதாரணிகை

மேலே நடக்கவேண்டியதைச் சொல்லுகிறார்-

த்ருதீயே வா சதுர்த்தே வா ப்ராத: ஸ்நாத்வா
ஸிதாம்பர:| ஸுக்லயஜ்ஞோபவீதீ ச ஸுக்ல
மால்யாநுலேபந: எ—று
ஸுக்லதந்தோ பஸ்மதிக்தோ மந்த்ரேணாநேந மந்
த்ரவித் || எ—று

(இ—ள்) மூன்றாம் நாளிலாவது நான்காம் நாளிலாவது காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து வெள்ளை வஸ்திரமுடுத்து வெள்ளை யஞ்ஞோபவீதமும் தரித்து வெள்ளைப்பூமாலை பூச்சுகளுள்ளவனாய் வெள்ளைப்பல்லுடையவனாய்ப் பஸ்மம் பூசி இம் மந்திரத்தால் மந்திரமறிந்தவன். எ—து

(வி—ரை) மூன்றாம் நாளெடுக்கும்பக்ஷம் மூன்றாம் தினத்தின் ஸம்பந்த மாத்திரையால் மூன்று நாளைக்கொள்ளவேண்டும் நான்காம் நாள் என்றது முக்கிய பக்ஷம் இந்தஸ்நானமும் முன்போல கர்மாங்கம். வெள்ளுடை மாதலியன ஸம்பவிக்கும் என்ற தாற்பரியத்தையேயன்றி விதியல்ல வரப்போகும் விதிப்படி மந்திரங்களால் திருநீறு தரித்து கிரியை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. எ—து

அவதாரணிகை

மேல் கிரியை வருமாறு.

ஓம் [illegible] ப்ரஹ்ம [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ எ-று

(இ—ள்) ஓம் தச்ச ப்ரஹ்ம என்று சொல்லி நெர்பதர்சாம்பலைத்தள்ளவேண்டும் (பிறகு) அந்தபஸ்மத்தில் ஆவாஹனம் முதலிய பதினாறு பசாரங்களையும்செய்யவேண்டும்எ-து

(வி—ரை) ஓம் தச்ச ப்ரஹ்ம என்பதாதி மந்திரங்கள் மேலும்புரோடாசத்தை யாகங்களில் ஸம்ஸ்கரிக்கும் பொழுதும் (ஸம்ப்ரஹ்ம [illegible]) பிரும்மத்துடன்சேற [illegible] இப்புரோடாசம் பிர்ம்மத்தையே ஏற்க என்றும் மந்திரங்கள் அநேககற்ப சூத்திரங்களில் விநியோகப்படுத்துவதுடன் இங்கும் ஓம் தச்ச ப்ரஹ்ம ஓமதுப்பிரம்மம் என்றே பஸ்மத்தை தொடும்படி விதிக்கப்பட்டது ஆகவே [illegible] வாக்கைதேனுவாக வழிபடவேண்டும் என்ற விதியைப்போல இந்த பாசுபதவித்தையில் விரஜாஹோமம் அக்னிஹோத்திரம் இவற்றில் உண்டான வைதிக பஸ்மத்தில் பிர்ம்மசொருபபாவனை செய்து உபாஸித்தல் விதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அதனிடத்து பாணலிங்காதிகளில் செய்யும்பூஜையைப்போன்றஷோடசோபசாரபூஜைவிதிக்கப்பட்டதாம் அதனையே (அந்தபஸ்மத்தில்) என்பதாதியால் சொல்லுகின்றார். எ—து

அவதாரணிகை

மேலே பூஜாவிதியைக்குறிக்கின்றார்—

[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ எ-று

(இ—ள்) இப்படியே வியாஹிருதிகளால் செய்யவேண்டும். பிறகு அக்னியை உபசம்காரம் செய்யவேண்டும்

ஸத்³யோஜாதாதி என்ற மந்திரத்தால் மேலான பஸ்மத்தை எடுக்கவேண்டும். எ—து

(வி—ரை) வியாஹிருதிகளே இந்த் பூஜையில் மந்திரங்களாம் பிறகு அக்னியை உபசம்கரிக்கவேண்டுமே என்றால் அக்னியை யதாஸ்தானம் செய்வதோ எவ்விதத்தும் தண்ணீர் முதலியவற்றைச்சேர்க்காது அவிப்பதோ முக்கியமான தொன்றும் ஸத்³யோஜாதாதி என்பதே மந்திரம். இதனால் மேலான பிர்ம்மபாவனையால்அர்ச்சிக்கப்பட்டதை எடுக்கவேண்டும்- எ—து

அவதாரணிகை

மேலே எழு அர்த்தமந்திரங்களால் பஸ்மத்தைச்சேர்க்கும் விதி கூறுகின்றார்.

அக்³நிரித்யாதி³மந்த்ரேண ப்ரஸ்ருஜ்யத தத்தோயம்॥
ஸம்யோஜ்ய க³ந்த⁴ஸலிலை: கபிலாமூத்ர
கேண வா। சந்த்³ரம் குங்குமகாஶ்மீரமுஶீரஞ்ச
சந்த³னம் ததா²। அக³ருத்ரயமேதச்ச சூர்ணயி
த்வா ததா² ஸூக்ஷ்மத:। ஓமிதி ப்³ரஹ்மமந்த்ரேண
பிண்டீ³க்ருத்ய மஹாவடகான்। ப்ரணவேன மஹாதே³வ
ஸர்வதா வடகானபி। அணோரணீயா
நிதிமந்த்ரேண விசக்ஷண:॥ எ—று

(இ—ள்) அக்³நிரிதிஎன்பதாதி மந்திரங்களால் அபிமந்திரணம் செய்து கந்ததீர்த்தத்தாலாவது கபிலையின் மூத்திரத்தாலாவதுசேர்த்து பச்சகற்பூரம்குங்குமம் குங்குமப்பூ விலாமிச்சம் சிவப்பு கருப்பு வெள்ளை என்ற மூன்று அகருக்கள் இவைகளை நன்றாக ஸூக்ஷ்மமாய் பொடித்து ஓமென்ற பிர்ம்மமந்திரத்தால் சேர்த்து பெரியவடகங்களை பிரணவத்தாலும் அணோரணீயானென்ற மந்திரத்தாலும் உருட்டிக்கொள்ளவேண்டும். எ—து

(வி—ரை) ஹ்ரீம் ஸிதிஹஸ்த முதல் ஏழுமந்திரங்கள் அதர்வணத்தில் உள்ளன கந்ததீர்த்தம் பன்னீர் முதலியன சேர்த்தருட்டி ஸூக்ஷ்மமாய் மிகவும் லேசாம் விபூதியுடன் கலக்கும்படி=ஓமென்ற பிர்ம்மமந்திரத்தால் ஓ, சதவேத என்பதாதி மந்திரத்தால் உலர்த்தி எடுப்பதில் மந்த்ரம் பிரணவம் வெளி [illegible] ணீயாது முதல் [illegible] வரை மந்திரம் மற்றது வெளிஎ—து

அவதரணிகை

இனி எடுத்து பஸ்மத்தை த்தரிக்கும் முறையே எட்டுசூர்த்தங்களால் சொல்லுகிறார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖ எ-று

(இ—ள்) இப்படி பஸ்மத்தை உண்டாக்கி உலர்த்தி எடுத்து பிரணவத்தால் அபிமந்திரணம் செய்து ஏழுமுறை பிரணவத்தை உச்சரித்து ஈசானமந்திரத்தால் சிரஸ்ஸையும் தற்புருஷமந்திரத்தால் முகத்தையும் அகோரமந்திரத்தால் துடைகளையும் வாமமந்திரத்தால் குய்யத்தையும் ஸத்தியோஜாதமந்திரத்தால் கால்களையும் ஸர்வாங்கங்களையும் பிரணவத்தாலும் இப்படிகால் முதல் தலைவரை எல்லாஅங்கங்களையும் உத்தூளனம் செய்து ஆசமனம் செய்து வெளு

த்தவஸ்திரம் தரிக்கவேண்டும் மீண்டும் ஆசமனம் செய்து உமக்குசித மான கருமத்தை ஓ நல்லோனே நீ செய்வாயாக. எ—று

(வி—ரை) இப்படி=முற்கூறியவிதிப்படி ஈசானம் முதலிய மந்திரங்கள் முன்னரே நிரூபிக்கப்பட்டன. வேறு சாஸ்திரங்களில் அகோரமந்திரத்தால் மார்பை உத்தூளிக்க விதிக்கப்பட்டது. இங்கு அதற்கு மாருக சொல்லப்பட்டதாலும் வேதவிதியாகவே இதுவும் ஒருபக்ஷமேயாம்அல்ல துடை என்பதற்கு முகத்தின் கீழ்த்துடை வரை என்று அர்த்தம் கொண்டு ஒருவாறு இரண்டு சாஸ்திரங்களையும் ஒன்ருக்கலாம் வாமம்என்பது வாமதேவ மந்திரமே ஆசமனத்துக்கிங்கு மந்திரம் சொல்லப்படாமற்போனாலும் வேறிடம் சொல்லப்படுதலால் [illegible] என்று தொடங்குவதாம். வஸ்திரதாரணத்துக்கு முன் இர்தபுண்ரதாரணம்சொல்லப்பட்டமையாலும் கிரமத்தை மாற்றிஆகேகசாஸ்த்: ஒற்றுமைக்காகமுன் வஸ்திரதாரணம்அப்புறம் ஆசமனம் அதன் பிறகு புண்டரம் அதன் பிறகசமனம் மேலேஸ்வயகருமம் என்று ஏற்படுத்தவேண்டும் இது சிடனுக்குபதேசமாளுலும்விதியேயாம் என்க. எ—று

அவதாரணிகை

இனி நான்கு விதமான பஸ்மகல்பனம் சொல்லுகிருர்

[illegible]

[illegible] |

[illegible] || எ-று

(இ—ள்) இனி நான்கு விதம் பஸமகற்பம் சொல்லுவோம் முதல் அநு கற்பம் இரண்டாவது உபகற்பம் உபோபகற்பம மூன்ருவது அகல்பம நான்காவதாம். எ—று

அவதரணிகை

முறையே அவற்றினிலக்கணம் கூறுகின்ருர்.

अग्निहोत्रसमुद्भूतं विरजानलजं तथा
मुख्यं गोशुष्कं शकृत्संगृह्य कल्पोक्तविधि-
नाकल्पितं उपकल्पं स्मृतम् । अरण्ये शु-
ष्कगोमयं चूर्णीकृत्य गोजलेन संगृह्य
गोमूत्रेणैव पिण्डीकृत्य यथाकल्पं सं-
स्कृतोपोपकल्पं शिवालयस्थमकल्पं हि ॥

(இ—ள்) அக்னிஹோத்திரத்திலும் விரஜாக்னியிலும் உண்டாவது அனுகற்பம் காட்டில் உலர்ந்தகோமயத்தைக்கொண்டுகல்பத்தில்சொன்னபடிஉண்டாக்கின பஸ்மம் உபகல்பமாம் காட்டில் உலர்ந்த கோமயதனை தப்பொடித்து கோமூத்திரத்தால் உருட்டி கல்பத்தில் சொன்னபடி ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் அது உபோபகல்பம் சிவாலயத்துள்ளது அகல்பமுமாம். எ—து

(வி—ரை) முக்கியமானது கல்பத்தை யனுசரிப்பதால் உபகல்பமாம் இரண்டாவதில் கோமயத்தை எடுக்கும் நியமம் குறைவதால் உபகற்பமாம். காட்டில் உலர்ந்த கோமயத்தைக்கொண்டு வந்து மந்திராவிருத்தி செய்து சம்ஸ்கரிப்பது இதுவாம். அதனையே கோமூததிரத்தால்உருட்டிசம்ஸ்கரித்தால் உபோபகல்பம் என்றில்லாவே வேற்றுமை கடையிலுள்ளது கல்பசம்பந்தமே யில்லாததாகவே அதனையகல்பம்என்றது. அதுதான்லளகிகபஸ்மம்பஸ்மம்வைதீகமானதகப்படாதகாலத்துஅதுவும்உபயோகப்படுமென்பது கருத்து. இதனால் சூத்திராதியோர் சுட்டசாம்பலை உபயோகிக்கக்கூடாதென்று நன்கு ஏற்பட்டது. எ—து

அவதாரணிகை

இனி நான்கு விதப்ஸ்மங்களையும் பிரசம்ஸித்து பிரகரணத்தை உபசம்கரிக்கின்றார்.

ஐஶ்வர்யகரம் புண்யம் ஸர்வபாபஹரம் ஶுபம्
[illegible]

(இ—ள்) இப்படிக்கு நான்கு விதம்பஸ்மங்களும்பாபத்தை நிவிர்த்திக்கும் [மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் என்றார் பகவான் காலாக்னி ருத்திரர். எ—று

(வி—ரை) பாபம் = அவித்யை = மோக்ஷம் = ஸ்வரூபாநந்தம் மற்றது வெளி- எ—று

பிருஹஜ்ஜாபாலத்தில்
மூன்றும் பிராம்மணம்
முற்றுப் பெற்றது.

இனி நான்காம் பிராம்மணம்

அவதரணிகை

இனி இப்பிராம்மணத்தில் திரு நீற்று ஸ்நானமும் திரு நீற்றைத் திருபுண்டரமாக தரிக்கும் முறையும் மந்திரங்களுடனும் அவற்றின் தேவதைகளுடனும் பலங்களுடனும் சொல்லப்படும் அதன் முதல் மந்திரமிது.

அத² ஹைநம் பு⁴ஸுண்ட:³ காலாக்³நிருத்³ரம் ஸ்நாநவிதி⁴ம் ப்³ரூஹீதி- எ-று

(இ—ள்) இனி புஸுண்டர் காலாக்னி ருத்திரரை பஸ்மஸ்நான விதியைச்சொல்லென்று வினவினார் எ-று

அவதரணிகை

அவருபதேசத்தை க்குறிக்கின்றார்-

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥ எ—று

(இ—ள்) இப்படியன்றோ சொன்னார்- இனிபிரணவத்தால் துடைத்து ஏழு பிரணவத்தால் அபிமந்திரணம் செய்து அதே ஆகமத்தால் இக்பந்தம் செய்யவேணடும். திரும்பவும் அதே அஸ்திரமந்திரத்தால் தலைமுதலிய சரீரங்களை உத்தூளனம் செய்யவேண்டும். இதுவே மலஸ்நாநம் எ—று

(வி—ரை) இப்படியன்றோ சொன்னாரென்பது வேதத்தின் வாக்யம். இனி என்பதாதியுபதேசம் ஸ்நானவிதியை வேறாக உபதேசிப்பதற்காகவே என்றெடுத்தது- பிரணவத்தால் துடைப்பதென்றால் ஒருமுறைமுன்னர் பிரணவத்தை யுச்சரித்து பிறகு ஏழு முறைகள் பிரணவோச்சரணம் செய்து அதே ஆகமத்தால்அந்த முற்கூறிய விதியால், இக்பந்தனத்தைச்செய்யவேண்டும். பிரணவத்தை உச்சரித்து எட்டுதிக்கையும் கட்டவேண்டுமென்பது கருத்து- அதன் பிறகு அந்தப்பிரணவத்தையும் அஸ்திர மந்திரமெனப்படும். அகோரமந்திரத்தையுமுச்சரித்து அதனை ப்பாதம் முதல் தலை பரியந்தமுள்ள அங்கங்களில் நீருடன் கலந்து பூசவேண்டும். இதுவே மலஸ்நானம் எனப்படும் மலஸ்நாநமென்றால், முக்கியமான மலத்தைக்களைவதற்குச்செய்யப்படும்.. நீராட்டத்தின் பிரதிநிதியான கௌணஸ்நாநமே இதனை மலஸ்நாநமென்றது மலத்தை அபகரிக்கும் பொதுமையைக்கொண்டே. ஆகவே திருநீற்றாற்செய்யும் ஸ்நாநம் இருவகை ஒன்று கௌணம் மற்றொன்று எல்லாக்கன்மங்களுக்கும் அங்கமாயுள்ளது. அதனை முன்னமே நிருபித்தோம். மற்றதை-அக்னி ஹோமீயத்தில் நிருபிப்போம் எ-து

அவதாரணிகை

இனி கன்மாங்கஸ்நாநத்தைக்குறிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]

குஹ்யம் வாமேந மந்த்ரேண ஹ்ருத்யம் வாமதேவத: | ஸ-
த்யோஜாதேந வை பாதௌ ஸர்வாங்கம் ப்ர-
ணவேந து | ஆபாததலமஸ்தகம் ஸர்வாங்கம்
ஸமுத்தூள்ய யதாவிதி ஆசம்ய தௌதம்
வா ஸ்வேதம் வா பரிதாய ச | விதிஸ்நாநமிதம் || ௭-து

(இ—ள்) ஈசானம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களால் சரீரத்தை கிரமமாய் உத்தூளனம் செய்யவேண்டும் ஈசான மந்திரத்தால் தலையையும் தத்புருஷ மந்திரத்தால் முகத்தையும் அகோரமந்திரத்தால் துடைகளையும் வாமதேவமந்திரத்தால் குஹ்யத்தையும் ஸத்தியோஜாதமந்திரத்தால்பாதத்தையும் பிரணவத்தால் ஸர்வாங்கங்களையும் (உத்தூளனம் செய்யவேண்டும்) கால் முதல் தலைவரை ஸர்வாங்கங்களையும் முறைப்படி உத்தூளனம் செய்துகொண்டு ஆசமனம் செய்து தோய்த்தாவது அல்லது வெளுத்தாவதுள்ள வஸ்திரத்தையாவது தரிக்கவேண்டும். இது விதிஸ்நானமெனப்படும். ௭—து

(வி—ரை) இதற்குப்பதவுரை மூன்றுமொருவாறு சொல்லப்பட்டது. விதி ஸ்நாநமென்றால் விதிக்கப்பட்டகன்மங்களின் அங்கபூதமான ஸ்நானமென்பது கருத்து. ௭—து

அவதரணிகை

இனி இதிலுள்ள விசேஷங்களை சிலசுலோகங்களால் நிரூபிக்கின்றார்-

தத்ர ஶ்லோகாஸ்ஸந்தி

ஸர்வேஷ்வபி ச கார்யேஷு ஸ்நாநம் ஶ்ரேஷ்டம்
ததஸ்ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத ஸர்வேஷாம் கர்மணாமபி
தம் || தத்ஸ்நாநம் தைவகர்மவத் விதிஸ்நா-
நம் ஸர்வதா வித்யாத் | ஸம்ஸாரே பவபயாபஹம்

[illegible]

எ-து

(இ—ள்) ஒரு முஷ்டியுள்ள பஸ்மத்தை எடுத்து ஸம்ஹிதாமந்திரங்களால் மந்திரித்துத்தலைமுதல் கால் வரை பூசிக்கொள்ளவே மலஸ்நாநமென்று முன்னா நிரூபித்தோம். விதிஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமானாலும் அதே மந்திரங்களாலேயே செய்துகொள்ளவேண்டும். ஈசானமந்திரத்தை உச்சரித்துத்தலையில் ஐந்துமுறை திருநீற்றைத்தரிக்கவேண்டும். தத்புருஷ மந்திரத்தால் முகத்தில் நான்குமுறை தரிக்கவேண்டும். அகோரமந்திரத்தால் மார்பில் எட்டுமுறை தரிக்கவேண்டும். வாமதேவமந்திரத்தால் குஹ்யதேசத்தில் பதின்மூன்று தடவை தரிக்கவேண்டும். இறுதியிலுள்ள ஸத்தியோஜாதமந்திரத்தால் எட்டுமுறை பாதங்களில் உத்தூளனம் செய்யவேண்டும். ஸர்வாங்கோத்தூளனத்தையும் (அப்படியே) செய்யவேண்டும் இராத்திரியிலும்கூட முகம் ஒன்று நீங்கலாக மற்றதிலெல்லாம் கிரமமாகவே உத்தூளனம் செய்யவேண்டும். சந்திகள் சென்றாலும் அர்த்தராத்திரியானாலும் பூர்வாஹ்ண அபராஹ்ணங்களிலும் அப்படியே. எ—து

(வி—ரை) ஒரு முஷ்டி பஸ்மமென்று திருநீற்றின் பரிமாணத்தைக்குறிப்பதற்காகவே மலஸ்நாநத்தை மீண்டும் குறித்து, விதிஸ்நாநத்தை அநுவதித்து இடங்கடோறும் திருநீற

தரிக்கவேண்டிய முறையை என்பதுத்தோதற்கே இவ்விதமான திருநீருட்டத்திற்கு காலவேற்றுமைஇல்லையெனக்குறித்ததற்காக ராத்திரியிலு மென்பதாதிகளைவிரிக்கின்றார் முகம் நீங்கலாகவெனில் நெற்றியிலும் உச்சியிலுமே அக்காலம் தரிக்கவேண்டியதென்றேற்படுகின்றது. அற்றேல் முகமென்ற சொல்லுக்குறுதலன்றி ஏனையயாரதேசங்கள் பொருளெனக்கொள்ளின்கௌணப்பொருட்கோடல் குற்றம் வாராதோவெனின் வாராது. சிரம், லலாடம், உறம், கந்தமிவைகளில் தரிக்கவேண்டுமென மற்றோரிடத்தில் ஓர் வேதவிதி காணப்படுதலால் எக்காலத்தும் அன்னூன்கிடங்களிலும் நீறுதரிக்காதொழித்தல் கூடாமையாலென்க. எக்காலத்தும் காரணம் கண்டால் இன்னீற்றை தரிக்கவேண்டுமென்பது இப்பிரகரணத்தின்கருத்து. இதுகாலையும்மாலையும்தவறாதுசெய்யவேண்டும் இது விதியால்கிடைத்தஸ்நாநமாகவே வாருணஸ்நாநமென்றனீருட்டம் செய்திருந்தபோதிலும் கன்மத்தினங்கமாய் அவசியம்செய்யவேண்டும். எ—அ

அவதாரணிகை

இனி திருநீற்றைத்தரிப்பதற்குமுற்குறித்தகாலங்களும்கன்மங்களுமன்றிவேறு சில நிமித்தங்களையும் காலங்களின் வேறுபாட்டால்திருநீறு தரிப்பதிலுள்ள வேற்றுமையையும் குறிக்கின்றார்-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

எ—ரு

(இ—ள்) தூங்கியும், போசனம் செய்தும், பானம் செய்தும், அவசிய காரியங்களைச்செய்தும், ஸ்திரீ, நபும்ஸகன், கழுகு, பூனை, கொக்கு, எலி, இவைகளையும் அவை போன்ற மற்றவைகளையாவது தொட்டும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். தைவம், அக்னி, குரு, விருத்தர், நீசனது சமீபம், அசுத்தமான பூமி, மார்க்கம் இவைகளில் விரதமுடையவன் உத்தூளனம் செய்யக்கூடாது. சங்கத்திலுள்ள ஜலத்தால் பஸ்மத்தை மூலமந்திரம் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும். சந்தனத்திலாவது தீர்த்தத்திலாவதுசேர்த்தே பஸ்மத்தை தரிக்கவேண்டும். ஞானத்தைத்தரக்கூடிய இவ்வுத்தம சூர்ணத்தை சந்தனத்துடன் சேர்த்து தரிக்கலாம். மத்தியான்னத்திற்கு முன்னால் பஸ்மத்தை ஜலத்துடன் சேர்த்தும் அதன் பிறகு ஜலத்தை வர்ஜித்தும் பூசவேண்டும்.

எ—௬

(வி—ரை) ஆவசியககாரியங்களை = ஜலவிஸர்க்கம், மலங்கழித்தல் பெண்களைப்புணர்தல் இவையே ஆவசியகமாம். ஸ்திரீ இங்கு தொடக்கூடாதென்று விலக்கியது தர்மபத்னியையல்ல. தர்மபத்னிகளின் அன்வாரம்பமென்ற தொடுதல் கன்மங்களில் விஹிதமாதலால் வேறு ஸ்திரீகளைத்தொட்டால் திருநீறுதரிக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் தமது ஸ்திரீகளைத்தொட்டாலும் சுத்திசெய்துகொள்ளவேண்டுமென்றுவது கருத்துறைக்கலாம். கொக்கு எலி முதலியன உபலக்கணமாகக்காட்டப்பட்டன. வேறு சாஸ்திரங்களில் தொடக்கூடாதென்றுகுறிக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனால் குறிக்கப்பட்டனவே "வேதம் செய்து வேதியைச் செய்யவேண்டும்,, என்றவிடத்து வேதத்தை முடித்தவுடன் வேதியைச்செய்வதற்கு முன் வேறு கன்மம் செய்யக்கூடாதென்று ஏற்படுவதுபோல் இங்கும் இவர்களைக்கண்டவுடன் தொடக்கூடாதவர்களை தொட்டவுடனும் அதற்குப்பிராயச்சித்தமாக இந்த

த்தூளனத்தை ச்செய்யவேண்டியது என்று விதியால் பொருள் சித்திப்பதாலதிலுள்ள விலக்கைக்குறிக்கின்றார்- தேவன் தேவஸந்நிதியென்றால் தேவ பூஜாகாலம், அக்னி என்றால் அக்னிசமீபமாகிய யாகாதி தீக்ஷாமத்தியகாலம். பெரியோர்கள் விருத்தர்கள் இவர்களுடைய ஸந்நிதி இவைகளெல்லாம் ஓர் தொகுதி- நீசசமீபம், அசுத்தமான பூமி, மார்க்கம் இவைகள் ஒரு தொகுதி விரதமுடையவன்=மேற்கண்ட பஸ்மவிரதத்தை முற்றிலும் செய்தவன் உத்தூளனம்=விதிஸ்நானமெனக் குறிக்கப்பட்ட திருநீற்றாட்டம் அவ்விதி ஸ்நாநத்தில் நீர் முக்கியமெனக் குறிக்கின்றார் சங்கத்திலுள்ள ஜலத்தாலென்பதாதியால் சங்கத்திலுள்ள ஜலம்= சங்கத்தில் தரிக்கப்பட்ட ஜலம் அல்லது சங்கமுத்திரையால் எடுக்கப்பட்ட ஜலம் இது தான் சம்பிரதாயத்தில் வந்த பொருள் மூல மந்திரம்=பஞ்சாக்ஷரம் அல்லது திருநீற்றிற்கென வேற்பட்ட எழு மந்திரங்கள் தண்ணீருடன் கூடிய திருநீற்றைத்தணித்து ப்புண்டரமாய்த்தரிக்கவேண்டுமேயன்றி வேறெப்பொருளுடனும் சேர்க்கக்கூடாது. ஆயினும் சந்தனத்துடன் சேர்க்கலாமென விசேஷவிதி கூறுகின்றார். சந்தனத்திலாவதென்பதாதியால் அதனையே விரித்துரைக்கின்றார் ஞானத்தைத்தரக்கூடிய என்பதாதியால் ஞானத்தைத்தரக்கூடிய இவ்வுத்தம சூரணத்தை= முன் குறித்தவிதிப்படி அமைக்கப்பெற்ற திருநீற்றை அதில் விசேஷத்தைக்குறிக்கின்றார் மத்தியான்னத்திற்கு முன்னால் என்று- மத்தியான்னத்திற்கு ப்பின்னர் திருநீரை அவதூண்டனஞ் செய்து கொள்ளும்போது தண்ணீர் கலக்கக்கூடாதென்பதிதன்கருத்து- அதனால் தான் ஸ்மிருதியிலும் [illegible] காலையில் ஜலத்துடனும் மத்தியான்னத்தில் சந்தனத்துடனும் சாயங்காலத்தில் தண்ணீரில்லாமலும் விபூதியைத் தரிக்கவேண்டுமென்று ஸ்மிருதி கூறிய திப்பொருளுடையதே- எதனாலெனில் இங்கு இதுவரை திருபுண்டர விதிதொடக்கமின்மையாலும் இதன் மேலே அதை விதிக்கப்போவதாலும் வேத விருத்தமான பொருளை ஸ்மிருதி கூறுதல் மறபன்றதலாலும் இப்பொருளுரைத்தலே நியாயமென்க- இதனால் இவ்வசனம் திருபுண்டரவிதியை குறித்ததென மயு

க்கினோர் மறக்கப்பட்டாரென்க. இதன் விரிவை எமது சிவக ண்டகோத்தாரத்தின் உரையாகிய குரு சரணபூஷணத்திற் காண்க. எ—று

அவதாணிகை

இனித்திரிபுண்டர விதியை வினவிடையாய் குறிக்கின் றார் அதில்வினவிது.

அத ஹைநம் புஸுண்டோ பகவந்தம் காலாக்நிருத்ரம்
த்ரிபுண்ட்ரவிதிம் பப்ரச்ச ।

(இ—ள்) பிறகு புஸுண்டர் பகவானான காலாக்னி ருத்திரனைத் திரிபுண்டரவிதியைக் கேட்டார். எ—று

அவதாணிகை

இனி உபதேசித்தாரென்பது பிரகரணத்தாலே கூடுமெ னக்கொண்டு உபதேசத்தையே மேல் சுருதி கூறுகின்றது. இதன் மேற்குறிக்கப் படுவதே மூன்று கோடுகளாக அமையக்கூடியத் திரி புண்டரமாதலால் அதன் விதி இனி சொல்லப்படுகின்றது

ததேதே ச்லோகா பவந்தி
த்ரிபுண்ட்ரம் காரயேத் பச்சாத் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசி
வாத்மகம் । மத்யாங்குலீபிராதாய [illegible]
[illegible] : ॥ அநாமாயாங்குஷ்டேந [illegible]
[illegible] த்ரிபுண்ட்ரகம் । உத்தூளநம் வி
[illegible] தம் ॥ ஆத்ரிம் [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ எ—று

(இ—ள்) பிறகு பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்கள் ஸ்வரூபமானமூன்றுபுண்டிரங்களைச்செய்யவேண்டும்மத்தியமான

மூன்று விரல்களால் எடுத்து மூல மந்திரத்தை ஜபித்து அல்லது ஆள்விரல், நடுவிரல், கட்டைவிரல் இம்மூன்றுகளாலாவது முகத்தை வேதியனும் க்ஷத்திரியனும் உத்தூளனம் செய்யவேண்டும்; இதுசிரஸ்ஸில் சொல்லப்பட்டது. முப்பத்திரண்டு ஸ்தானத்திலாவது, பதினாறு ஸ்தானத்திலாவது எட்டு ஸ்தானத்திலாவது, ஐந்துஸ்தானத்தில்லாவது சேர்க்கவேண்டும்.

எ—து

(வி—ரை) பிறகு = உத்தூளனமும் அவகுண்டனமும் பரிபூர்த்தியான பிறகு பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்கள் ஸொரூபமான = ஸர்வ ஸ்வரூபமான என்பது பொருள்- மூன்று புண்டிரங்களை = திரிபுண்டிரத்தை மத்தியமான மூன்று விரல்களால்—பெருவிரல், சுண்டுவிரல்களை நீக்கி மற்றவைகளால் அல்லது விகார ஜன்மமுடையோர் ஆறு விரல் முதலியவற்றைப் பெறின் அவைகளில் மற்றய விரல்களை விலக்குதற்கே இவ்விசேஷணம் மூல மந்திரத்தை ஜபித்து = மூலமந்திரத்தால் அதனை அபிமந்திரணம் செய்து மூலமந்திரங்களென்பன. திரியாயுஷம் முதலியன = [illegible] ‖ திரியாயுஷத்தாலும் திரியம்பக மந்திரத்தாலும் குறுக்கே மூன்று ரேகைகளைச் செய்யவேண்டுமெனவேறு சாஸ்திரம் கூறுதலால் விரல்களில் வேறு பேதத்தையும் குறிக்கின்றார்- ஆள்விரல் என்பதாதியால் ஆட்காட்டிவிரல் நடு விரல்களை விரித்து பிரதிலோமமாகவும் அதனடுவிற் பெருவிரலால் அனுலோமமாகவும் தரிக்கலாமென்பதிதன் கருத்து. இஃதோர் பக்ஷம். [illegible] ஆள்விரலாலும், பெருவிரலாலும், நடுவிரலாலுமென மேல் நவேடிக்கோடுகளுக்கு விரல்களைப்பிரித்து உபபிருங்கணம்கூறுதலாலங்ஙனம் பொருளுரைத்தோம் முகத்தை = நெற்றியை, உத்தூளனம் செய்யவேண்டும் = திருநீற்றால் அலங்கரிக்கவேண்டும். வேதியனும் க்ஷத்திரியனும் = வேதியனென்பவன் முக்கியாதிகாரி; க்ஷத்திரியன் கௌணாதிகாரி, இதனால் அவைதிகருக்கு இதிலதிகாரமில்லையென்றேற்படுகின்றது- இது வைதிகமாதலால் வைதிகர்க்கே இக்கன்மத்திலதிகாரமென்ப

து சிதம்பரம்- அதனுற்றான் பிராம்மணர்கட்கே இது தர்மமெனவும், சூத்திரர்கட்கு சுரோத்திரியின் வீட்டில் அடுக்களைச்சாம்பலே என்று மேலே குறிப்பார்- வேறு சிலர் வைதிககன்மத்தில் வைதிகர்களான முதல் மூன்று வருணத்தவர் கட்கும் அதிகாரமியல்பில் மைந்த தாகவே அவர்களைகிரகிப்பதில் பயனேதுமில்லை- ஒருசமயம் வருணங்கட்கேற்றவாறு மந்திரங்களை க்குறிக்க எடுத்தாரென்பதும் கூடாது- அவ்விதமேதும் காட்டப்படாமையால் ஆகையால் இவ்விருவருணத்தவர்களையே எடுத்து அவரே இதற்குரியவரென்பதற்காகவே என்று பொருளுரைத்தனர்- உண்மையில் உத்தூளனம் செய்யவேண்டுமென்று இப்பிரகரணம் தொடங்குதலால் அந்தணர்க்கு மாசற்குமே நெற்றியில் உத்தூளனுதிகாரமும் வணிகற்கு நெற்றியில் திரிபுண்டிரதாரணம் மட்டுமே செய்யலாமென்றேற்படுகிறது- திரிபுண்டர விதியினிடையில் உத்தூளனவிதியின் சேஷத்தை குறித்தமையால் இது சிரஸ்ஸில்=அதர்வசிரஸ் என்னும் சாகையில்- முப்பத்திரண்டு முதலிய ஸ்தானங்கள் மேலே குறிக்கப்படுகின்றன- ஆனல் பஸ்மகுறைவினுலும் அவகாசகுறைவினுலும் மென்மேலுமுள்ள கௌணகர்பபங்கள் குறிக்கப்பட்டனவே என்க-

எ—து

அவதாரணிகை

அந்த ஸ்தானங்களுள் முப்பத்திரண்டை க்குறிக்கின்றார்

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰
𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾। 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌲𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌂𑌸
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥ 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌦
𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃। 𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌗𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌃॥ 𑌜𑌙𑍍
𑌘𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨
𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍

எ—று

(இ—ள்) சிரஸ், நெற்றி, இரண்டுகாதுகள், நேத்திரங்கள், அப்படி மூக்கு, முகம், கழுத்து, இரண்டுதோள்

பட்டை, மற்று முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், மார்பு, இரண்டு பக்கங்கள், கொப்புள், இரண்டு குஹ்யங்கள், தொடைகள், பின் தட்டுகள் முழங்கால் கற்சில்லுகள் முழங்கால்கள், கால்கள் இம்முப்பத்திரண்டு ஸ்தானங்களு முத்தமம். எ—து

(வி—ரை) மூக்கு=மூக்குத்தண்டு, முகம்—இரண்டு உதடுசேரும் சேர்ந்த ஸ்தானம், இரண்டு குஹ்யங்கள்—ஆண்குறியும் பீஜமும். எ—து

அவதாரணிகை

அவற்றிற்கு தேவதைகளைக் குறிக்கின்றார்

அஷ்டமூர்த்யஷ்ட வித்யேசா திக்பாலா வஸவ-
ஸ்ததா| எ-று

(இ—ள்) அஷ்டமூர்த்திகள், எட்டுவித்யேசுவரர்கள் எட்டு திக்பாலகர்கள், எட்டு வஸுக்கள், இவர்களுடன் என்பது எ—து

(வி—ரை) அஷ்டமூர்த்திகள்—பவன், சர்வன் முதலியோர் அஷ்டவித்தியேசுவரர்கள்—சிவன் முதலியோர், அஷ்டதிக்பாலர்கள்=இந்திரன் முதலியோர், எட்டுவஸுக்கள்—மேலேகுறிக்கப்பட்டவர்கள், அஷ்டமூர்த்திகள்—பவ, சர்வ, ருத்திர, பசுபதி, உக்கிர, ஈசான், பீம, மகான்களாகிய தேவர்கள், சிவாதிகள்=சிவன், பகேசுவரர், ருத்திரன் விஷ்ணு, பிதாமஹன், சம்ஸாரவைத்தியன், ஸர்வக்ஞன், பரமாத்மா என்பவர்கள். எ-து

அவதாரணிகை

இனி வஸுக்களை விரித்துக் காட்டுகின்றார்.

த்ருவோ தரஸ்ச ஸோமஸ்சாபஸ்சைவ

தரோ த்ருவஶ்ச ஸோமஶ்ச க்ருஶாநுஶ்சாநிலோ நல: ப்ரத்யூஷஶ்ச ப்ரபாஸஶ்ச வஸவோ ஷ்டாவிதீரிதா: ॥ எ-று

(இ—ள்) தர்மன், த்ருவன், ஸோமன், கிருயன் அநிலன், அநலன், பிரத்யூஷன், பிரபாஸன், எனவஸு-க்கள், எட்டுப்பெயரெனப்படுவார்கள். எ-து

அவதாரிகை

இம்முப்பத்திரண்டு ஸ்தானங்களிலும் திருநீறு தரிக்கும் மந்திரங்களைக் குறிக்கின்றார்.

ஏதேஷாம் நாமமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட்ரம் தாரயேத்புத: ॥ எ-று

(இ—ள்) இவர்களுடையநாமமந்திரத்தினாலே வித்வானவன் திரிபுண்டிர தரிக்கவேண்டும். எ—து

(வி-ரை) ஸர்வாய ஶிவாய நம: என்பதாதி மந்திரங்கள்- கீ-து

அவதாரிகை

இனி பதினாறு ஸ்தானங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

[illegible] எ-று

(இ—ள்) சிரஸ், நெற்றி, காதுகள், கழுத்து இரண்டு தோள்பட்டை, முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள். மார்பு, கொப்புள், இரண்டு பக்கங்கள், பின்புறம் ஆம்

ய பதினாறு ஸ்தானங்களிலும் திரிபுண்டிரங்களை ஸ்தானங்கள் தோறும் ஒவ்வொன்றாகச்செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருஸ்தானங்களிலும் அந்தந்த ஸ்தானங்களுக்குறியதேவதைகளைஜபிக்கவேண்டும். எ—று

அவதாரணிகை

அவற்றிற்குறிய தேவதைகளைக் குறிக்கின்றார்.

शिवः शक्तिश्च सादाख्य ईशो विद्याख्य एव च ।
वामाद्या नव शक्तिश्च ह्येते षोडश देव
ताः । नासत्यो दस्रकश्चैव अश्विनौ द्वौ स
मीरितौ ॥ எ—று

(இ—ள்) சிவன், சக்தி, சாதாக்கியன், ஈசன், வித்தியாக்கியன், வாமாதி ஒன்பதுசக்தி இவர்கள் பதினாறு தேவதைகள் நாஸதியன்என்றும், தஸ்ரகனென்றும் இருவகைஅசுவினீதேவதைகள். எ—று

[வி—ரை] சிவன், சக்தி, சதாக்கியன், ஈசன், வித்தியாக்கியன் என்ற ஐந்து தேவதைகள், வாமாதி ஒன்பது சக்திகளானவை, வாமை, ஜ்யேஷ்டை, ரௌத்ரீ, காளி, கலவிகரணி, பலா, பலப்ரமதனி, ஸர்வபூததமனீ, மனோன்மனீ ஆக இவை. மேலும் அசுவினீ தேவர்கள் நாஸத்தியரென்றும், தஸ்ரகரென்றும இருவர். ஆகபதினாறு தேவர்களாம். எ—று

அவதாரணிகை

இனி பதினாறு ஸ்தானங்களிலேயே பக்ஷபேதத்தையும் தேவதாபேதத்தையும் குறிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]

எ—று

(இ—ள்) மற்றும், சிரஸ், நெற்றி, காதுகள், மூக்கு, இரண்டு கைகள், மார்பு. கொப்புள், தொடைகள், இரண்டு முழங்கால்கள், கால்கள், பின்பக்கம் ஆகியபதினாறுஸ்தானங்கள். சிவன், இந்திரன், ருத்திரன், அர்க்கன், விக்னேசன் விஷ்ணு, லட்சுமீ, ஹிருதேயசர், அங்ஙனமே கொப்புளில் பிரஜாபதி, நாகன், நாககன்னிகை ரிஷி, ரிஷிகன்னிகை, பாதங்களில் சமுத்திரங்கள், தீர்த்தங்கள் பின்புறமும் இருக்கின்றன. இதுவும் ஒருவகைபதினாறு ஸ்தானம். எ—று

(வி—ரை) மற்றுமென்பது வேறுபதம். பாதங்களில் சமுத்திரமென்றால் இருபாதங்களுக்கும் தேவதை ஒன்றே. ஆகவே [illegible] என்பதே இரண்டிடத்திற்கும் மந்திரம். எ—று

அவதாரணிகை

இனி எட்டுஸ்தானங்களைக் குறிக்கின்றார்.

[illegible]

எ—று

(இ-ள்) இனி எட்டு ஸ்தானம் கூறப்படுகிறது. குரு ஸ்தானம், நெற்றி, காதுகள், பிறகு தோள்பட்டைகள் மார்பு, கொப்புள் என்ற எட்டாகும். பிர்மா, ஏழுரிஷி களும் தேவதைகளாகச் சொல்லப்பட்டார்கள் எ—து

(வி=ரை) குருஸ்தானமென்பது உச்சி ஏழுரிஷிகள்=கசியபர், அத்ரீ, பரத்வாஜர், விசுவாமித்திரர், கௌதமர், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டர் என்று- எ-டு

அவதாரணிகை

இனி ஐந்து ஸ்தானங்களைக் குறிக்கின்றார்.

अथवा मस्तके दोर्भ्यां हृदये नाभिरेव च ।
पञ्च स्थानानि प्राहुर्भस्मतत्त्वविदो जनाः । यथासंभवतः कार्यं देश
कालाद्यपेक्षया ॥ எ-று

(இ—ள்) அப்படியில்லாவிடில் சிரஸ், கைகள், இருதயம், கொப்புள் ஆகிய இவைகளை பஸ்மதத்துவத்தை அறிந்த ஜனங்கள் ஐந்து ஸ்தானங்களாய்ச் சொல்கிறார்கள் தேச காலாபேக்ஷையால் உசிதம்போல் செய்யவேண்டும்.

எ—து

(வி—ரை) இங்கு தேவதைகள் குறிக்கப்படாமற் போன போதிலும் ஈசாநாதிகளே தேவதைகளாகவும் பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களையே மந்திரங்களாகவும் கொள்ளவேண்டும்- எ-து

அவதாரணிகை

இனி மேற்கண்ட உத்தூளனம் அவகுண்டனம் திரிபுண்டிரங்களை எல்லாம் அனுட்டிக்க சௌகரியமில்லாத அசக்தர்களுக்குப் புண்டிரத்தை விதிக்கின்றார்.

உத்தூளநே த்வஶக்தஶ்சேத் த்ரிபுண்ட்ராதீநி கார
யேத்| லலாடே ஹ்ருதயே நாபௌ கண்டே ச
மணிபந்தயோ:|| பாஹ்வோர்மத்யே பாஹுமூலே
ப்ருஷ்டே சைவ ச ஶீர்ஷகே || எ-று

(இ-ள்) உத்தூளனத்திலும் அசக்தனாயின் திரிபுண்டிரம் முதலியவைகளை நெற்றி, மார்பு, கொப்புள், கழுத்து மணிக்கட்டுகள், கைமத்தியம், கை அடி, முதுகு, தலைஇவைகளில் செய்யவேண்டும். எ-து

(வி-ரை) உத்தூளனத்திலும் என்றதனால் உத்தூளனம்அவகுண்டனம் முதலியவைகளைச் செய்யாமற்போனபோதிலும் இத்திரிபுண்டிரங்களை மட்டிலும் எல்லாக்கன்மங்களினவசியமாய்த் தவறாது செய்யவேண்டுமென்றேற்படுகிறது. ஆகையால் திரிபுண்டிர தாரணம் செய்யாது கேவலமாய் உத்தூளனம் செய்துகொள்வது பயனற்றதும் ஸம்பிரதாய விருத்தமும் அவைதிகமுமாம். எ-து

அவதரணிகை

இனி இவற்றிற்கு முன்றாய தேவதைகளையும் மந்திரங்களையும் குறிக்கின்றார்.

லலாடே ப்ரஹ்மணே நம:| ஹ்ருதயே ஹவ்யவா
ஹநாய நம:| நாபௌ ஸ்கந்தாய நம:| கண்டே வி
ஷ்ணவே நம:| மத்யே ப்ரபஞ்ஜநாய நம:| ககுதி
ஶம்பவே நம:| ஶிரஸி பரமாத்மநே நம:| இ
த்யாதிஸ்தாநேஷு த்ரிபுண்ட்ராம் தாரயேத்| எ-று

(இ-ள்) நெற்றி, மார்பு, கொப்புள், கழுத்து, மத்தியம், மணிக்கட்டு, பின்பக்கம், தோள்பட்டை, சிரஸ் என்பதாதி ஸ்தானங்களில் ப்ரஹ்மணே நம: - ஹவ்யவாஹநாய நம: - ஸ்கந்தாய நம: - விஷ்ணவே நம: - ப்ரபஞ்ஜநாய

நமஃ - வஸுஷெரு நமஃ - ஹராயெ நமஃ - ஶம்ஹவெ நமஃ வாமீக்ஷ்மெ நமஃ " என்ற மந்திரங்களால் திரிபுண்ட்ரதாரணம் செய்யவேண்டும். எ-று.

(வி-ரை) கைகளிலும் மணிக்கட்டுகளிலும் தோள்பட்டைகளிலும் மந்திரம் ஒன்றே சொல்லப்பட்டமையால் அதனையே இருமுறைஆவர்த்திக்கவேண்டும். எ-று.

அவதரணிகை.

இனி ஸ்தானங்கள் தோறும் தேவதாவிசேஷங்களின் பிரீதியைக் குறிப்பாராய் பஸ்மதரணத்தின் பெருமையைக் குறிக்கின்றார்.

த்ரிணெத்ரம் த்ரிகுணாயாரம் த்ரயாணாம்ஜநகம்ப்ரஹும் । ஸ்மரந்நமஃஶிவாயெதி லலாடெ து த்ரிபுண்டகம்॥ எ-று.

(இ-ள்.) மூன்று நேத்திரங்களுடையவராய் முக்குணங்களுக்கு ஆதாரராய் மூன்றுகளுக்குப் பிதாவான பிரபுவை 'நமஶ்ஶிவாய' என்றுஸ்மரித்து நெற்றியில் அந்ததிரிபுண்ட்ரத்தைத்தரிக்கவேண்டும். எ-று

(வி-ரை). 'மூன்றுநேத்திரங்களையுடையவராய்' என்றெடுத்தது 'த்ரிணெத்ரம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம்' மூன்றுகண்ணுடையவன், நீலகண்டன், பிரசாந்தன், 'ஊர்த்வரெதஸம் விரூபாக்ஷம்' 'ஊர்த்துவ ரேதஸ்ஸவிருபாக்ஷன்' என்பதாதி சுருதிகளைத்தழுவியதே. முக்குணங்களென்றது பிரகிருதி. அதற்கு ஆதாரனென்றால்சுத்தப்ரம்மஸொரூபமென்றதேற்பட்டது. மூன்றுகளுக்கும்பிதாவான பிர்ம்மவிஷ்ணு மகேசுவரர்களாகியமும்மூர்த்திகளுக்கும் மூவ்வுலகங்களுக்கும் உத்பாதகரும் சுதந்திருமானவ

ணா 'நமசிவாய' என்று மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, அதன்பொருளாக ஸ்மரித்து தியானித்து நெற்றியில் என்றது மற்றையவிடங்களையும் குறித்ததே. இதனால் திரிபுண்ட்ர தாரணவிதிக்குமுக்கியமான அங்கம் பரமேசுவர ஸ்மரணமென்றேற்பட்டது. எ-து.

அவதரணிகை.

மேலும் அதனை நிரூபிக்கின்றார்.

> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible] ||

எ—து

(இ—ள்) முழங்கைக்குக்கீழ் [illegible] என்றும் அதன்மேல் ஈசாநாப்யாம் நம: என்றும் [illegible] நாப்யாம் நம: என்றும் [illegible] சாப்யாம் நம: என்றும் [illegible] பிருஷ்டத்தில் 'பீமாய நம:' என்றும் [illegible] என்றும் சிரஸ்ஸில் நீலகண்டாய [illegible] என்றும் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். ஜன்மாந்தரங்களில் செய்த ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசம் செய்கின்றது. எ—து.

(விசேஷம்) ஒவ்வோரிடத்திலும் திருநீறணிதற்கு ஈசுவரத்தியானம் அங்கமென்று முன்னரேநிரூபித்தோம். முழங்கையென்பது கைகளின் நடுவிலுக்குக் கீழ் மணிக்கட்டுக்கு மேலுள்ளபாகம். அதன் மேற்புறம் என்றால் அதை மலர்த்திப்பார்க்குங்கால் மேலேநிற்பது. கீழ்புறமென்பதற்கெதிர். அதற்கிருபக்

கங்களுமுண்டு. அவைகளே இங்கு பார்சுவங்களெனக் குறிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கையிலும் திருநீறு தரிக்கும்போது மந்திரங்களை ஆவர்த்தி செய்யவேண்டும். இங்கு பார்சுவங்கள் என்றெடுத்த முக்கிய பார்சுவங்களையே எனச்சிலபெரியோர்கருத்து. மூன் கைகளென்பன மணிக்கட்டிக்குக் கீழ் உள்ளங்கைகளுக்கு மேல் உள்ள இடையாம். நீலகண்டாய ஸர்வாத்மனே நம: என்பது சிரஸ்ஸில் தரிப்பதற்கு மந்திரம். ஜன்மாந்திரங்களில்செய்த ஸமஸ்த பாபங்களையும் நாசஞ் செய்கின்றது என்றதால் இந்தஜன்மத்தில் செய்த பாபம் தொலைவது நிச்சயமென்றெற்பட்டது. எ-று.

அவதாரணிகை.

இனி இடங்கள் தோறும் பல விசேஷங்களைக்குறிக்கின்றார்.

[illegible] பாபம் நஷ்டம்ஸ்யாத்த
[illegible] ॥ [illegible] பாபம் கண்
[illegible] கம் ॥ பாஹுப்யாம் பாஹு
[illegible] ஸ்ரோத்ரேண ஸ்ருதம் ॥ நா
[illegible] பாபம் வ்யபோஹதிக்ருதம்
[illegible] ॥ [illegible] யோர் பரஸ்த்ரீ [illegible] பாப
[illegible] ॥ எ-று

([illegible]) [illegible] மேற் செய்யப்பட்டபாபம் அங்கு [illegible] ஆகும். காதின் மேல் தரிப்பதால் அதி[illegible]களுடன் அகூறச் செய்யப்பட்ட பாபங்களும், [illegible]களில் கைகளாற் செய்யப்பட்ட பாபமும், மார்பில்மனதால் செய்யப்பட்டதும், கொப்புளில் ஆண்குறியாற் செய்யப்பட்டதும், பின்பக்கத்தில அப்படியே குதத்தாற்செய்யப்பட்டதும், பார்சுவங்களில தரிப்பதால் பரஸ்திரீ ஆலிங்கனம் முதலியதாற் செய்யப்பட்ட பாபமும் நஷ்டமாகும்.

[வி—ரை] குதத்தாற் செய்யப்பட்டது=புண்ணிய தீர்த்

தங்களில் மலங்கழித்தல் முதலியன சூதத்தாற் செய்யப்பட்ட பாபம். பரஸ்திரீ ஆலிங்கனம் முதலியது, தன் மனைவியென மயங்கி பிறர் மனைவியைத் தழுவுவது. இவ்விடத்திலெடுக்கப்பட்டால் எல்லா பாபங்களுக்கு மிதத்தன்மைத் தனவே. அவ்வப் பாபங் களுக்குள்ள பிராயச்சித்தங்களைவிதித்த இதர சாஸ்திரங்கள்அப்பிரமாணமாகாதபடி இப்பொருளுரைத்தோம். இவ்விடத்தில் 'மூக்கண்ணுடையவன்' என்று தொடங்கி விதிக்கப்பட்டத்ரிபுண்ட்ரமானது 'மூன் முப்பத்திரண்டு ஸ்தானங்க'ளென்பதாதியால் விதிக்கப்பட்ட புண்ட்ரங்களைக் காட்டிலும் வேறல்ல, மற்று சிலவிடங்களில் சில மந்திரங்களை விசேஷமாய்க் குறித்ததற்கும், சில பயன்களைச் சிறப்பாய்க் குறித்ததற்குமே. எ—து.

அவதாரணிகை.

இனி பிரகரணத்தை உபசங்கரிப்பாராய்த்திரிபுண்ட்ரத்தைத் துதிக்கின்றார்.

[illegible] ‖ எ-று

(இ—ள்) அந்த பஸ்ம தாரணத்தை எங்கும் திரிபுண்ட்ரமாகவே தரிக்கவேண்டும். பிர்மவிஷ்ணுமகேசுவரர்களையும் மூன்று வேதங்களையும் மூன்று அக்னிகளையும் தரித்ததாகும். முக்குணங்களையும் மூன்று லோகங்களையும்அவன் தரித்தவனாவான். எ—து.

(வி—ரை) இதன் விரிவைக் காலாக்னி ருத்ரோப நிடதத்தின் பேருரையிற் கூறுவோம்.

இங்ஙனம் பிருஹஜ்ஜாபாலோப நிடதப்பேருரையின்

நான்காம் பிராம்மணம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பிராம்மணம்.

அவதரணிகை.

இனி ஐந்தாம் பிராம்மணத்தில் நான்காம் பிராம்மணத்திற்கு நித்த திரிபுண்ட்ர விதிக்கு இன்றியமையாத அநேக அங்கங்களையும் அதிகாரிகளையும் நிரூபிக்கின்றார். அதில் எல்லாத் திரிபுண்ட்ரங்களுக்கும் பொதுவான அபிமந்திரணமந்திரத்தை முதலிற் சொல்லுகின்றார்.

[illegible] ॥ எ-று.

(இ—ள்) 'மாநஸ்தோகே' என்ற மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட பஸ்மத்தைத்தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். எ-து.

(வி—ரை) 'மாநஸ்தோக' என்று அடிமட்டுமெடுத்தோதியமையால்'மாநஸ்தோகே தநயே மாந ஆயுஷி' என்றும் மாநஸ்தோகேதநயெமாந 'ஆயௌ' என்றும் ஒவ்வொரு சாகைகளிலும் இம்மந்திரம் வெவ்வேறாயிருந்தபோதிலும் அவ்வச்சாகைகளுடையார் அவ்வம்மந்திரங்களையே ஏற்றுக்கொள்வதில் சுருதிக்கு ஏதும் தடைஇல்லை. எ—து.

அவதரணிகை.

இனி திரிபுண்ட்ரத்தின்மூன்று ரேகைகளுக்கும் வேதங்களைக் குறிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ எ-று

(இ=ள்) ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் ஸாமவேதமும் மத்திய புண்டிரமானது திரியாயுஷமுமாகும். எ—து.

(வி—ரை) இங்கு ஊர்த்துவ புண்ட்ரமென்றெடுத்தது குடீசகஸ்வேதோர்த்வ புண்ட்ரதாரீ "குடீசகன் வெண்ணிறமுடையவூர்த்துவ புண்டிரத்தை தரித்திருப்பான்" என்பதாதி விடங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஊர்த்துவ புண்ட்ரமல்ல. அஃது இவ்விடத்தப்பிரகிருதமாதலால் அது ஸாமவேதமாம். என்றால் மூன்று ரேகைகளான இப்புண்ட்ரத்தில் மேற் புண்ட்ரத்திற்குரியவேதம் ஸாமவேதமாம். திரியாயுஷமாகும் = திரியாயுஷமென்றால் திரியாயுஷமென்று தொடங்கும் மந்திரத்துடன் கூடியயஜுர்வேதமேயாம். மற்றைய மந்திரங்களைவிட அம்மந்திரம் உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரங்களில் உபயோகப்படுவதாலும் திரிபுண்ட்ரதாரணத்தில் அதுவே முக்கியமாதலாலும் அப்பெயரால் யஜுர் வேதத்தைக் குறிதமதாமென்க. ஆகையாலே மேலே இந்த கிரந்தத்தில் திரிபுண்ட்ரத்தைத் திரியாயுஷமென்றே குறித்திருக்கின்றது. விசேஷமாக சந்தியாவந்தனம் யக்ஞோபவீததாரணம் அக்னிஹோத்திரம் முதலிய முக்கிய கன்மங்களெல்லாம் யஜுர்வேதத்திலுள்ளனவேயுள்ளன பிரணவம் வியாகிருதி இரண்டும் யஜுஸ்ஸினையுடையதாலும் யஜுர்வேதத்தைச் சிறந்ததெனக் கூறுதல் அந்தவகையாலே ஆகலாம்; அல்லது இதற்கு வேறு [illegible]. ஊர்த்துவ புண்ட்ரம் ஸாமவேதத்திற் சொல்லப்பட்டதும் மத்திய புண்ட்ரம் யஜுர்வேதத்திற் சொல்லப்பட்டதும் [illegible] ரக்கரர்களுக்குள் ஒவ்வொருவரும் வைதிகரோ இடுகுறிப்பெயர் கொண்ட வைகானஸரென்பவருக்குச் சூத்திரகாரரான விகனஸ மகிரிஷியால் விருபிக்கப்பட்ட பஸ்மோர்த்துவபுண்ட்ரத்திற்குமூலமான வாஸுதேவோப நிடதத்தில் பஸ்மத்தால ஊர்த்துவ புண்ட்ரம், கோபீசந்தனத்தால் விதிக்கப்படும் ஊர்த்துவ புண்ட்ரத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இறுதியிற் கூறப்பட்டமையாலும் 'ஸ்ரீய கேவ ஸதாயுஸ்ட' குறுக்கே திருநீற்றைத்தரிக்கவேண்டும்' என்பதாதிவிதிகள் அச்சாகை உடையாரிடத்தில் விலக்குடையதாதலாலும் மத்தியபுண்ட்ரம்எனப்படும். "ஆலலாடாதாப்ருவோராமூர்த்நோ மத்யச்ச, "நெற்றிமுழுதும் புருவத்தின்மேல் தலைக்குக்கீழ் நடுவில்" என்று காலாக்னி ருத்திரோபனிடதத்திற் குறிக்கப்பட்டது யாஜுஷமாதலாலும்ஒவ்வுமென்க. யஜுர்வேதத்திற்குறிக்கப்பட்டசிகை, யக்ஞோபவீதம், ஸந்தியாவர்தனம், அக்னிஹோத்திரம், வைசுவதேவம் முதலியன எவருக்கும்இன்றியமை

யாதனவாகவே அவைபோல் இதுவும் எவருக்கும்முக்கியமே என்பதன் பொருள். முற் குறித்தவழி பொருள் கொள்ளின்மூன்றுவது புண்ட்ரம் ருக்வேதமாமெனப்பாரிசேட நியாயத்தால்கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் பொருட்கோடல் சொன்மயக்கக் குறையாகவே, இப்பொருளே நியாயமெனவாதிப்பார் சிலர். எ—து.

அவதாரணிகை

இனி முற்குறித்தபடி திரியாயுஷம்எனப்படும், திருநீற்றின் ஸ்தானங்களைச் சிறப்பாய்க் குறிக்கின்றார்.

த்ரியாயுஷாணி குர்யாத் லலாடே ச புஜத்வயே
நாபௌ சிரஸி ஹ்ருத்பார்ச்வே॥ எ,று

(இ—ள்) திரியாயுஷங்களை நெற்றியிலும், இரண்டுகைகளிலும், கொப்புளிலும், சிரஸிலும், மார்பிலும், பக்கங்களிலும் செய்கிறார். எ—து

(வி—ரை) 'த்ரயாயுஷை ஸ்திரியம்பகை ஸ்திர்யக்திஸ்ரோ கா: ப்ரவர்தீத' திரியாயுஷ மந்திரத்தாலும் திரியம்பக மந்திரத்தாலும் குறுக்கே மூன்று ரேகைகளைச் செய்யவேண்டும்' என்று காலாக்னி ருத்திரோப நிடதம் விதித்தமையாலிதனை திரியாயுஷமென்று 'கர்பாஷ்டமேஷுப்ராம்மணமுபநயதி, கர்ப்பாஷ்டமங்களில் பிராமணனுக்கு உபநயனம் செய்வானாக'என்றவிடத்துள்ள எண்மை ஐந்து, ஆறு ஏழாவது வயதுகளைக் குறித்தாற்போல 'சிரோலலாடவக்ஷஸ்கந்தேஷு, சிரம், நுதல், உரம், கந்தங்களில்' எனக்காலாக்னி ருத்திர உபனிடதத்திலமைந்த பன்மையான்று அதன் பகுதியின் செம்பொருளி லடங்காத பக்கங்கள் கொப்புள் இவைகளையும் குறிப்பது ஒன்றேயென்பது இவ்வசனத்தின் கருத்து. வேறு மந்திரங்களைக் கொண்டு வேறு இடங்களிலும் வேறு விதிகள் கூறியபடிதரிக்கவேண்டும். எ—து.

அவதரணிகை.

இனி அதிகாரிகளையும் அவரவர்க்குரிய பஸ்மத்தையும் நிரூபிக்கின்றார்.

> ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வாபி ।
> தரேத் வஹ்னித்ரிகாணாம் ஸர்வேஷாம் க்ருஹிணாம் ஹோத்ர
> ஸமுத்பவம் । உத்தமம் ஸர்வக்ருஹஸ்தானாம் விரஜா
> நலஜம் பவேத் ॥ ,௰௭

(இ—ள்) பிராமணனும், க்ஷத்திரியனும் திரிபுண்ட்ரங்களைத்தரிக்கவேண்டும். மூவருணத்திலுள்ள எல்லா கிருகஸ்தர்கட்கும் அக்னி ஹோத்திரத்திலிருந்துண்டானதும்விரஜாநலத்திலிருந்துண்டானதும் இதுவே முக்கியமாம். எ-து.

(வி—ரை) பிராமணன் க்ஷத்திரியனென்று குறித்தது வைசியர்களுக்கும் குறிப்பே. மேலே மூவருணத்தவரையும் ரைத்தலால் வைகானஸரெனப்படும் வைஷ்ணவருக்கு மிதுவே புண்ட்ரம்- அக்னிஹோத்திரத்திலுண்டானது கிருகஸ்தர்களுக்கு முக்கியமென்றால் அவர்களுக்கே அக்னி ஹோத்திரம் முக்கியமாதலால் விரஜாநலத்திலிருந்து உண்டானது மட்டில் கிருஹஸ்தருக்கே உரியதல்ல. மேலே அதுவே எல்லோருக்கும் விதிக்கப்படுவதால் உண்மையில் அக்னி ஹோத்திரத்திற்கு கிரஹஸ்தனே அதிகாரி ஆவதுபோல் விரஜாநலஹோம விதியில் கிரஹஸ்தனே அதிகாரி எனக்காட்டமையால் அவருக்கே அது முக்கியமென்பதும் கூடும்.

அவதரணிகை.

இனி அவ்வவ்வாசிரமிகளுக்குரிய பஸ்மங்களைக்குறிப்பதுடன் எல்லோருக்கும் பொதுவாக விரஜாபஸ்மத்தைக் குறிக்கின்றார்-

> விரஜாநலஜம் சைவ ஸர்வாஶ்ரம்யம் ப்ரோக்தம் மஹர்ஷிபி: ।
> ஔபாஸநஸமுத்பந்நம் க்ருஹஸ்தானாம் விஶேஷ
> த: ॥ ஸமிதக்னிஸமுத்பந்நம் தார்யம் வை ப்ரஹ்மசா
> ரிணாம் ॥ எ-று

(இ—ள்) விரஜா பஸ்மமென்றது எல்லோரும்தரிக்கத் தக்கதென்று பெரியோர்களாற் கூறப்படுகிறது. ஔபாஸனத்திலிருந்து உண்டானது கிரஹஸ்தர்களுக்கு விசேஷமாயும் சமிதாதானத்திலுண்டு பண்ணுவதுபிர்மசாரிகளுக்கு விசேஷமென்றும் கூறப்படுகிறது. எ-று

(வி—ரை) மேற் குறிக்கவை எல்லாம் வைதிகரான மூவ் ருணத்தவர்க்குரியதேயன்றிமற்றவர்களுக்கல்ல. சூத்திரர்களுக்கு மேலே வேறாக விதிக்கப்படுமாதலால் விசேஷமென்றால் சிறந்ததென்ற பொருளல்ல. மற்று அதுவும் கூட வேண்டுமென்பதே பொருள். ஹோமம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் ஹோமகினத்திறுதியில் ரக்ஷா பஸ்மத்தைத் தரிக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் அங்ஙனம் குறித்தோமென்க. கிருஹஸ்தர், பிர்மசாரிகளென்றடுத்தது,எவர் ஹோமம் செய்வாரோ அவருக்கேயன்றி மற்றவருக்காகாது. அங்ஙனமே வேறு சாஸ்திரங்களில் நியமிக்கப்பட்டபடியாலும் சிஷ்டாசாரமாதலாலுமென்க. இங்கு கிருஹஸ்தருக்கும் பிர்மசாரிகளுக்கும் புண்ட்ரம் குறிக்கப்பட்டிருக்க போதிலும் வானப்பிரஸ்தர், ஸன்னியாஸி, விதுரர் முதலிய அஜசிரமிகள் இவர்களும் மூவருணத்தவர்களே யாதலால் அக்னிஹோத்திர பஸ்மம், விரஜாபஸ்மம் இவைகள் இவர்களுக்கும் சொல்லாதே அமையும். ஆகலாற்றான்இது கிருஹஸ்தர்களுக்கு முக்கியமெனக் குறிக்கப்பட்டது. ஆகலால் மற்றது கௌணமென்றேற்பட்டது. வனஸ்தர்களுக்கும் துறவிகளுக்கும் கிடைத்த திருநீற்றைக்கொண்டு திரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டுமென்பதிதன் கருத்தெனவறிக.

அவதாரணிகை.

இனி சூத்திரர்கட் குரிய பஸ்மத்தைக் குறிக்கின்றார்.

ஶூத்ராணாம் ஶ்ரோத்ரியாகாரபசநாக்நிஸ

ஊத்ஸவம் ‖ எ—று

[இ—ள்) சூத்திரர்கட்கு ஶ்ரோத்திரியன் வீட்டு பசனு

க்னியிலிருந்துண்டாகும் (பஸ்மத்தைத் தரி . . . ம்) . .

(வி—ரை) சுரோத்திரியரென்பவர் மூவ . . . .
க்னி என்பது தட்சிணாக்னி என்றும் சிலர் கொள்வதுண்டு. எ-து.

அவதாரணிகை.

இத்திருநீறு கன்மங்களுக் கங்கமாதலால் கிருஹஸ்தர்களுக்கும் பிர்மசாரிகளுக்கும் அவசியமாயினும் துறவி . . . . . .
ரஸ்தர்களுக்கும் இதனாற் பயன் யாதெனச் ச . . ச . . . .
அதனை மறுக்கின்றார்.

யதீநாம் ஜ்ஞாநதம் ப்ரோக்தம் வநஸ்தாநாம் வி
ரக்திதம் ॥ எ-று.

(இ—ள்) யதிகட்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பதாயும் வனஸ்தர்கட்கு விரக்தியைக் கொடுப்பதுமாயுமாகும். எ-து

(வி—ரை) யதிகட்கு சமாதிஸாதனங்கள் பரிபூர்ணமாயிருத்தலால் வைராக்கியம் ஸித்தமேயாதலால் அவர்கள் கருதுவது ஞானத்தையே. என்றும வானப்பிரஸ்தர் முக்கியமாய் வைராக்கியத்தையே கோருகின்றாராதலின் அவர்க்கு அதுவே பயனெனக் குறிக்கப்பட்டது.

அவதாரணிகை.

இனி வருணாசிரமம் கடந்த அதியாவருணாசிரமிகளுக்கும் இத்திருநீறு தள்ளற்பால தன்று. ஆயினும் அவருக்கேற்கும் நீறு வேறிலக்கணமுடையதாமெனக் குறிக்கின்றார்.

அதிவர்ணாச்ரமிணாம் து ச்மசாநாக்நிஸமுத்
பவம் ॥ எ-று

(இ—ள்) அதிவருணாசிரமிகளுக்கு மூதுகாட்டக்னியிலிருந்துண்டாவது. எ—து

[(இ—ள்) இங்கு வேறு பொருள்கூறுவாருமுளர். வருண

ங்களைக் கடந்தவர் அதிவருணர். பஞ்சமன் முதலியோர், ஆச்ரம ங்களைக் கடந்தவர், அத்யாச்ரமர், விராத்யர் முதலியோர், இவர்களுக்கே இன்னீறும் என்பது. இதுவே உசிதம். 'ப்ரம்மசாரீ க்ரஹஸ்தோவாநப்ரஸ்தோயதிர்வா பிர்ம்மசாரீ' 'கிருஹஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன் அல்லது யதி என வேறு சாஸ்திரங்களில் அதிகாரிகள் வகுக்கப்பட்டமையால், அற்றேல் நீர் யாவது தருக்குப்புண்ட்ரம் யாதெனில் அவரும் யதிகளேயாதலால் அவர்க்குரியபுண்ட்ரமே அவருக்குமாமெனக. இனிவானப்பிரஸ்தர்களினும் இல்லற வியலார் துறவற வியலார் என இருவகை யாருண்டாதலின் அவர்களும் இவ்வாச்ரமிகள் நால்வருக்குள்ளே அடங்குவாரெனக்கோடலேமரபாம். இங்கு சூத்திரரீறாக உள்ள நான்குவருணத்தவர்களுக்கும்திருநீற்றை விதித்தபிறகு ஸங்கராதிகளுக்குத் திரு நீற்றை விதிக்கவேண்டியதே உசிதமாதலாலெனக்கொள்க. ஆதலாற்றான் வருணாசிரமாசாரங்களை விட்டவருமென்று மேலே குறிப்பார்.

அவதரணிகை.

இனி வருணாசிரமங்களை உடையவராயினும், வைதிகத்தின் வழி ஒழுகாது தந்திர தீக்ஷை ஏற்றவர்க்குரியதிரு நீற்றை விதிக்கின்றார்.

ஸர்வேஷாம் தேவாலயஸ்தம் ஹம்ஸஶிவாக்நிஜம்
ஶிவயோகிநாம் | ஶிவாலயஸ்தம் ஸம்லிப்தம்
வா மந்த்ர ஸம்ஸ்கார தக்தம் வா || எ—று

(இ—ள்) எல்லாச் சிவயோகிகட்கும் சிவாலயத்தில் சிவாக்னியிலுண்டான பஸ்மமே- சிவாலயத்திலுள்ளதென்பது ஆலயத்திற் பூசப்பட்டதாவது மந்திர ஸம்ஸ்காரத்தால் சுடப்பட்டதாவது. எ—று

(வி—ரை) சிவயோகிகளென்பவர் சிவஸம்மந்தமெனப் [illegible] தீக்ஷை பெற்றவர். இவரே துவிதசைவர்கள்—அவை திகர்கள். சிவாக்னியிலுண்டானது சிவாலயங்களில் நித்தியஹோமத் [illegible] அக்னியிடத்துண்டான பஸ்மம். அதனையே

விரிக்கின்றார்சிவால யத்திலுள்ளதென்பதாகியால். மந்திர ஸம்ஸ்காரமென்பது தந்திரங்களிற் குறித்த மந்திரங்களாற் செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரம். இங்கு'ஸர்வேஷாம் தேவாலயஸ்தம் பஸ்ம' என்று ஒருவாக்கியமாக்கி 'எவருக்கும்தேவாலயத்திலுள்ள பஸ்மம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது'என்றுபொருள்கூறுவார். அதுமிகத்தவறு. வைதிகீவைதிகஸ்யைவ தாந்த்ரிகீதாந்த்ரிகஸ்யது' 'வைதிகமேவைதிகர்க்குரியது தாந்திரிகமேதாந்திரிகருக்குரிய'தெனப் பலவிடங்களில்சாஸ்திரங்களிட்டஆணை தலையுமாதலாலெனக.

எ—து

அவதரணிகை.

இனி விஷயங்களைச் சுருக்கிச்சொல்வதற்காக சில சுலோகங்களைக் குறிக்கின்றார்.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥
𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌏𑌤𑍇𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰
𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 । 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌂 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁
𑌤𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃
𑌤𑌿𑌪𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌕𑌷𑍍𑌟
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑌾𑌤𑌕𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌾𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑌮𑍈𑌨𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌯 ॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌲 𑌦𑍂𑌷𑌣𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌵𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌕𑍍𑌯𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾 ॥ 𑌯𑍇
𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌦𑌷
𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 । 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑍇𑌷𑍍𑌟
𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 𑌯𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌶𑌂

[illegible] ||

எ—று.

(இ—ள்) அங்கு இச்சுலோகங்கள் உண்டு. எந்த ஆத்துமனை பஸ்மாவால் திரிபுண்ட்ரம் தரித்துக் கொள்ளுகின்றானோ அவனால் வேதம் அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதாகின்றது. அவனால் எல்லாம் அனுஷ்டிக்கப் பட்டதாகின்றது. வருணாசிரமாசாரங்களை விட்டவனும், எல்லாக் கிரியைகளை விட்டவனும் ஒருதடவை குறுக்காக திரிபுண்ட்ரம் தரித்ததனால் அவனும் பூஜிக்கப்பட்டவனாகிறான். எவர்கள் பஸ்மதாரணத்தை விட்டுக் கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அவர்கட்கு கோடி ஜன்மங்களிலும் ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுதல் உண்டாகாது. ஓ வித்வானே! மகாபாதகங்களோடு கூடியவனுக்கும் முன் ஜென்மங்களில் அநேக அபராதங்களைச் செய்திருக்கிறவர்கட்கும் திரிபுண்ட்ரோத்தூளனத்தில் த்ருடமான துவேஷமுண்டாகின்றது. ஓ பிர்மாவே!

எவர்கட்கு நெற்றியில் பஸ்மத்தைக்கண்டமாத்திரத்தில்கோ பமுண்டாகின்றதோ அவர்களை உத்பத்தியில் சங்கரர்களே ன்று வித்வான் ஊஹிக்கவேண்டும். ஓ மகரிஷியே! எவர் கட்கு சுருதியிற் கூறப்பட்டுள்ளபஸ்மத்தில் சிரத்தைஇல்லை யோ அவர்கட்குக் கர்ப்பாதானம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள் இல்லை என்பது நிச்சயமே. ஓ பிர்மாவே! எவர்கள்பஸ்ம த்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதனை அடிக்கின்ற னரோ அவர்களுக்குச் சண்டாளனிடமிருந்துஜன்மாவென் பதை வித்வானானவன் ஊஹிக்கவேண்டும். எவர்கட்கு பஸ்மதாரணத்திலும் அதனது பிரமாணத்திலும் கோபமு ண்டாகின்றதோ அவர்கள் மஹா பாதகங்களுடன் கூடியவர் களென்பது சாஸ்திர நிச்சயம். எவர்கள் திரிபுண்ட்ரத்தை நிந்திக்கின்றனரோ அவர்கள் சிவனையும் நிந்திக்கின்றார்கள். எவர்கள் பக்தியுடன் தரிக்கின்றார்களோ அவர்கள் சிவனை யும் தரிக்கின்றார்கள். பஸ்மமின்றி இருக்கும் நெற்றிநிந்தி க்கத்தக்கது. சிவாலயமின்றி இருக்கிற கிராமம்நிந்திக்கத்த க்கது. ஈசுவரனது அர்ச்சனை இன்றி இருக்கும்ஜன்மம் நிந் திக்கத்தக்கதே. சிவாசிரயமின்றியுள்ளவித்தை நிந்திக்கத்த க்கதே. ருத்திரன் என்றஅக்னிக்கு எதுஉத்தமமான வீரிய மோஅதுவே பஸ்மமெனப்படும். ஆதல்பற்றி எக்காலத்தும் பஸ்மாவுடன் கூடியவன் வீரியமுள்ளவன். பஸ்மத்துடன் கூடியவனது தோஷங்கள் பஸ்மமென்ற அக்னியால் தகிக் கப்படுகிறது. பஸ்ம ஸ்நாநத்தால் சுத்தனாயிருப்பவன் பஸ் நிஷ்டனெனப்படுவான். பஸ்மத்தால் பூசப்பட்ட ஸமஸ்த அங்கங்களுடன் கூடியவனும் பஸ்மாவால் பிரகாசிக்கின்ற திரிபுண்ட்ரத்துடன் கூடியவனும், பஸ்மத்தில் படுத்திருக் கும் புருடனும் பஸ்ம நிஷ்டனென்றே கூறப்படுகிறான். எ—து

(வி—ரை) இது வெளி. ஆயினும் இங்குரைக்கப்பா லது சிலதுளது. 'யஸ்து நாராயணம் த்வைஷ்டிதம்வித்யாத ந்த்ய ரேதஸம்' 'எவன் நாராயணனை த்வேஷிப்பான் அவன்சண் டாளனுக்குப்பிறந்தவனென அறியவேண்டும்' என்றும், இங்ஙனந்தனை

நீக்குவிப்பதற்காகத் துறவறத்தை நிந்தித்தாற்போலும் இப்பிரகரணம் அமைந்ததெனக்கொள்ளவேண்டும். இதில் அறியவேண்டுவது யாதெனில், பஸ்மதாரணம் நித்தியமென்பதும், பஸ்மம்வைதிகமென்பதும், பஸ்மதாரணம் கன்மங்களைப் பயன் படச்செய்வதென்பதும், பஸ்மதாரணம் பிரம வித்தைக்கு அங்கமென்பதும் பஸ்ம தாரணம் ரக்ஷா ரூபமென்பதும் பஸ்மம் சிவரூபமென்பதும், பஸ்மம் சிவப்பிரஸாதத்திற்கு ஏதுவென்பதும், பஸ்மம் சித்தசுத்திக்கு ஏதுவென்பதும், பஸ்மம பாபத்தை நிவர்த்தி செய்வதென்பதும, பஸ்மம்பிராயச்சித்த ரூபமென்பதும்எற்படுகின்றது. மற்றைய குணவாதங்களெல்லாம் பிரகரணம் போல் பொருள்கொள்ளத்தக்கன. 'த்வாதசாஹ மநக்னிஸ்து சூத்ர ஏவநஸம்சய:' பனிரெண்டு நாள் அக்னியில்லாதவன் சூத்திரனென்பதிலையமில்லை என்று சாஸ்திரம் கூறுவதுபோல் இந்தப் பிரகரணமுமாமென்க. எ—து.

என்று பிருஹஜ்ஜாபாலாலங்காரமென்ற பிருஹஜ்

ஜாபாலப் பேருரையில்

ஐந்தாம் பிராம்மணம்

முற்றிற்று.

ஆறுவது பிராம்மணம்.

அவதரணிகை.

இனித் தொடர்ந்த நாமபஞ்சகத்தின் பெருமையை ஓர்கதை கொண்டுவற்புறுத்துகின்றார்.

அத² ஹைநம் பு⁴ஸுண்ட³: காலாக்³நிருத்³ரம் நாமபஞ்சக

மாஹாத்ம்யம் ப்³ரூஹீதி ஹோவாச ॥ எ—று

(இ—ள்) இனி புஸுண்டர் காலாக்னி ருத்திரரை நாமபஞ்சகத்தினது மாகாத்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார். எ—று.

(வி—ரை) நாம பஞ்சகமென்பது மூதற் பிராம்மணத்திற் குறித்தபூதி, பஸித, பஸ்ம, க்ஷார, ரக்ஷைகளே [illegible] எ-து

அவதரணிகை.

மேல் நாம பஞ்சகத்தின் மாகாத்மியத்தை ஓர் அர்த்தவாதத்தாற் குறிக்கின்றார்.

𑌅𑌥 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂𑌶𑌜 [illegible] 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠 [illegible] 𑌕𑌰𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] 𑌜𑌂𑌬𑍀𑌰𑌫𑌲𑌂 [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]

பாரேஸகாஸ்த்ரம்வம் தமாக்ஷவாநு | ஐவெ
நாவிதயா ஸமேத்ரு ரேவெத்ராக்ஷமம்
வர்ஜம் | தஸாத்ர ஸ்வஸ்நாஜம்த்ர ஜீவயா
திதவாநவெ | ஐவெகருவ ரேக்ஷா ஸமவாநு ஷ
யிவஸுஜோயது ஸ்ருஷம் வதவெதாமகாஷாமு
ரேஷ யவெள || ௭-௫

(இ—ள்) இனி வஸிஷ்ட வம்சத்திலுதித்த நூறுமனை வியுடன் கூடிய தனஞ்ஜய னென்னுமந்தணனுக்கு முதற் பாரியையினது புத்திரன் கருணனென்பவனொருவனுண்டு. அவனுக்கு சுசிஸ்மிதை யென்றோர் மனைவி உண்டு. இக்க ருணனென்பவன் தனது [illegible] பிறந்தவர்களது வைரத்தைச் [illegible] க்ஷேத்திரத்திலுள்ள நரசிம்மனை அடைந்தார். அந்த [illegible] ஸமீபத்தில் தேவநிவேதனத்திற்கெனவை த்திருந்த எலுமிச்சம்பழத்தை எடுத்து முகர்ந்தார். அப்போது அங்குள்ளோர் 'அடே பாபி நீ நூறுவருடகாலம் ஈயாகக்கடவா'யெனச்சபித்தனர். அவனும் அச்சாபத்தை [illegible]க்கொண்டு தனது தேகத்தையை அங்கு தெரியப் படுத்தி 'என்னை இரக்ஷி' என்று தனது பாரியையினிடம் கூறினன் உடனே ஈயாகமாறிவிட்டான். இச்சங்கதியை அறிந்த அவனது ஞாதிகள் அவனை எண்ணெயிற்போட்டுக் கொன்றுவிட்டார்கள். அவள் இறந்துபோன தனது பதியையெடுத்துக்கொண்டு அருந்ததியை அடைந்தனள். அருந்ததியானவள் 'புன்சிரிப்புடையவளே! இப்போதிவனை விபூதிகொண்டு ஜீவிக்கச்செய்கிறே'னென்றாள். அருந்ததி அக்னி ஹோத்திர பஸ்மம் கொண்டு மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தால் இறந்த ஜந்துவின் மீது போட்டனள். அப்போது அல்ப பிராணனை உடையது.விஸனத்துடனும் புன்சிரிப்புடனும் பஸ்மாவினது பிரபாவத்தால் எழுந்திருந்தது. பிறகு நூறு வருடம் முடிந்ததும் ஓர் ஞாதியானவன் கொன்றுவிட்டான். பஸ்மமே காசியில் இவ்விதமான ஐந்து பெயர்களையும் தேவர்களையும் அப்படியே பூதங்களையுமெ என்னை

யும் ஜீவிக்கச்செய்தது. ஆதல்பற்றி ஓ பாபமற்றவளே! பஸ்மாவினாலேயே 'இச்செந்துவை ஜீவிக்கச்செய்கின்றேன்' என்று ததீசி சொல்லி உண்டு பண்ணினார். பிறகு தனது ரூபத்தை அடைந்து தனது ஆசிரமத்திற்கேகினன். எ-து

(வி—ரை) பவானீ தடமென்பதற்கு கங்கைக்கரை என்றர்த்தம். மிருத்தியுஞ்ஜய மந்திரத்தால்—நாமபஞ்சகத்தால், அல்பப்பிராணனை உடையதென்றால் ஈயென்பதர்த்தம். நூறு வருடம் முடிந்ததும்—சாபத்தினது இறுதியில் இங்கு 'பஸ்மமே என்றாரம்பித்து ஜீவிக்கச்செய்கின்றேன்' என்டதுவரை ததீசியினது வாக்கியம். காசியில் பஸ்மாவினால் ஜீவித்தவர்கள் ஐந்து பெயர்களுண்டு. தேவர்களையும் அப்படியே தேவயோனியிலுண்டான பூதர்களையும் அப்படியே என்னையும் சாபம் முதலிய தோஷங்களால் உபத்திரவமடைந்தபோது பஸ்மம் தான் சுத்தி செய்ததென்பது கருத்து. ஆதல்பற்றியே 'இதை யான் கொடுக்கிறே'னென்று பிரதிக்ஞை ஏற்பட்டது. தனது ரூபத்தை—தனக்கு முன்னுள்ள சருஞ்கர ரூபத்தை, ஆசிரமத்திற்குத்தன திருப்பிடத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தான். எ-து.

அவதாரணிகை.

மீண்டும் பஸ்மத்தினது மாகாத்மிய விசேஷத்தையே காட்டுகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ॥ எ-று

(இ—ள்) இனி இந்த பஸ்மத்திற்கு ஸமஸ்த தோஷத்தையும் போக்கடிக்கச் சக்தியைக் காண்பிக்கின்றாரென்கின்றார். கௌதமராதுவிவாஹகாலத்தில் அந்த அஹல்யையைப்பார்த்து எல்லாத்தேவர்களும் காமனால் பிடிக்கப்பட்டு ஞானம் நசித்ததும் தூர்வாஸரை அடைந்து கேட்டார்கள். அந்ததோஷத்தை சமனஞ்செய்கிறேனென்றார். பிறகு சதருத்திர மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட பஸ்மாவானது முன் என்னாலும் கொடுக்கப்பட்டது. ப்ரம்மஹத்தி முதலிய தோஷங்கள் போனது என்று இவ்விதம் தூர்வாஸர்சொல்லி உத்தமமான பஸ்மாவைக் கொடுத்தார். எனது வாக்கியத்தால் நீங்களும்ரஜோ குணத்தினின்று நீங்கி மிக்கதேஜஸ்ஸை உடையவர்களாய் ஆய்விடுங்கள். சதருத்திர மந்திரத்தால் பஸ்மாவை தேகமுழுவதையும் பூசி ஓ மகரிஷியே? அப்போதே நாங்கள் ரஜோ குணத்தினின்று நீங்கி விடுகிறோம், இப்படிப்பட்டஆர்ச்சரியமான பஸ்மத்தினதுஸாமர்த்தியத்தை அறிகிறோம். எ—று

(வி—ரை) இனி 'ஸ்ரீந்த' என்பதாதிசுருதிவாக்கியம் இந்த பஸமத்திற்குஸமஸ்தபாபத்தையும் போக்கடிக்கின்ற சாமர்த்தியம் என்றால், கீழ்சொல்லப்படப்போகிறதை என்றர்த்தம். அதைச்சொல்லுகின்றார். யாரெனில் காலாக்னிருத்திரரே. ஸ்ரீகௌதமர்என்பதாகியே கதை. கேட்டார்கள்=எனது தோஷத்தைப்போக்கடியும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். (அவரும்) அந்ததோஷத்தை= வெறு ஸ்திரீயினுடைய ரூபம்முதலியதை, தியானம் செயவதால் உண்டாகும் தோஷத்தை, சதருத்திரீயமென்ற அர்த்தத்தில் சதருத்திர மென்றிருக்கிறதெனக்கொள்க. தேவர்களை க்குறித்து உத்

தேசித்ததின் கிரமத்தைக்கூறுகின்றார் 'பிறகுஎன்பதாதி மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையவர்களாய் என்பதுவரை' என்றுஇவ்விதம் துர்வாஸர் சொல்லி உத்தமமான பஸ்மாவைக்கொடுத்தார் என்பது மட்டிலும் சுருதி வாக்கியம். அதை ஆங்காங்கு அர்த்தம் செய்து கொள்ளாது இறுதியில் அர்த்தம் செய்துகொள்ளவும். "சதருத்திர மந்திரத்தால், என்பதாதி இப்படிப்பட்ட என்பது வரை இருதார்த்தர்களாய தேவர்களது வசனம். எ-று.

அவதாரிகை.

இனி காலாக்னி ருத்திரர் புஸுண்டருக்கு பஸ்மாவுக்கு வேறு சக்தியையும் காட்டுகின்றார்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ—று.

(இ—ள்) இந்த பஸ்மாவினதுவேறொரு சக்தியையும் கேள். இதுவே விஷ்ணுவுக்கும் சங்கரருக்கும் ஞானத்தைப்புகட்டியது, பிர்ம்மஹத்தி முதலிய பாபத்தைத்துலைக்கின்றது. மிக்கஐஸ்வரியத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதென்று சிவனதுமார்பிலணியப்பெற்றது. நகத்தாலெடுத்துபிரணவத்தாலாவது, காயத்திரியினாலாவது, பஞ்சாக்ஷரத்தினாலாவது மந்திரித்து விஷ்ணுவானவர் சிரம், சரீரம் முதலியவைகளில் அணிந்து கொண்டார். "பிறகு இருதயத்தில் தியானம் செய்' என்று விஷ்ணுவைசிவன். தனது இருதயத்தில் தியானித்துக்கண்டேன் கண்டேனென்று சிவனைச்சொன்னார். பிறகு பஸ்மாவை உட்கொள்ளென்று விஷ்ணுவை சிவன சொன்னார். நான் முன்புபஸ்மஸ்நானம் செய்து பிறகு சாப்பிடுகிறேன். பிறகு பக்தியினாலடையத்தக்க ஈசுவரனைக்கேட்டு அச்சுதன்பஸ்மாவை ச்சாப்பிட்டார். அங்குமிகவும் ஆச்சரியமாய்பிரதிபிம்பம் போலகாந்தியுடன் அந்தக்ஷணத்திலேயே வாஸுதேவரானவர் சுத்தமானமுத்துப்போல் வருணத்துடன்கூடியவராயினார். அதுமுதல் வெண்ணிறமாய வாஸுதேவர் மிக்கப்பிரசன்னத்துடனிருந்தார். ஓவிபூவே! பஸ்மாவினதுஞானத்தினாலும் உம்முடைய பிரபாவத்தைச்சொல்லமுடியாது. உமக்கு நமஸ்காரம்,உமக்குநமஸ்காரம், உமமையான் சரணடைந்தேன். ஓசயபூவே! உமது பாதகமலங்களிரண்டிலும். எனக்குஎப்பேரதும்பக்தி இருக்கட்டும். எனதுபக்தன் பஸ்மதாரணத்துடன் கூடியவனாய் ஆகக்கடவன். ஆதல்பற்றியே இப்பஸ்மமானது ஐசுவரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதென்று சொல்லப்பட்டது எ-து.

(வி—ரை) விஷ்ணு, சங்கரர் என்று இருவரையுங்கூட்டிச்சொன்னதில விஷ்ணுவுடன் சேர்த்துச்சென்னமையால

ஸம்ஹாரருத்திரன்தான் இங்கு சொல்லப்படுவார். 'பிரணவத்தால் மந்திரித்தென்று' வேறு பிரணவமும் பஸ்மதாரணமந்திரமெனக் க்கொள்க. 'காயத்ரீ, பஞ்சாக்ஷரம்இவைகளாலும்'என்றுசேர்த்தாவது விகல்பமாவது லோகத்திலேற்படுகிறது. ஆயினும் இங்கு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஜபிக்கவேண்டியது தான். சரீரமென்றது சிரம் வேருகச்சொல்லப்பட்டமையால் அதைத்தவிர மற்ற அவயவத்தைக்குறிக்கின்றது. சிவன் என்றது சொன்னுரென்று அர்த்தம். சிவனைச்சொன்னுரென்பதற்கு விஷ்ணு என்று இறுதியிற் சேர்க்கவேண்டும். பிறகு சிவன் என்பதுவரைஒருவாக்கியம். பிறகு என்பதை மேல் வாக்கியத்தில் கூட்டவேண்டும். ஈசுவரனைக்கேட்டு=ஈசுவரனிடம் அனுக்ஞைபெற்று, முதல் என்பது இங்கு 'என்று' என்ற அர்த்தத்திலிருக்கிறது. 'மிக்க பிரசன்னத்துடன் வெளுத்தவர். கறுப்பு நீங்கிய தென்பதர்த்தம்-முற்காலத்தில் லக்ஷ்மீபதியானவாசுதேவன் வெண்ணிறத்துடன் கல்பாந்தரங்களிலிருந்ததாகச்சிலவிடங்களிற் சித்தமயிருக்கின்றது- அதையே இது அனுவதித்து. பஸ்மாவின ஞானத்தால்=ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில்பாபத்தைச் சொல்வதற்குஎன்று கூட்டிக்கொள்க- அதைசசொல்லமுடியாதென்றுல் உமது பிரபாவத்தைச்சொல்லமுடியாதென்று சிவனை ஹரிஸ்தோத்திரம் செய்தார். பஸ்மதாரணத்துடன் கூடியவனும் விஷ்ணுபக்தனென்பது பகவானது சம்மதம் என்பதைக்காட்டுகின்றுர் எனது பக்தன் ப என்றாதியால். ஆதலால்யேஎன்பது முடிவு கூறி.

அவதரணிகை

இனி'இதற்கு முன' என்பதாதியால் பஸ்மாவுக்கு ஸர்வசெளரூபத்தைக்காட்டுகின்றுர்.

[illegible] ॥ ௬௫ ॥

(இ—ள்) இதற்கு முற்புறம்வஸுக்கள்இருந்தார்கள். தென் புறம் ருத்திரர்கள். மேற்புறம் ஆதித்தியர்கள்·வடபுறம் விசுவதேவர்கள். பிர்மவிஷ்ணுமகேசுவரர்கள் நாபியில். சூரியன், சந்திரர்கள் பார்சுவங்களில். அந்த இது ருக்கால் கூறப்பட்டது. ருக்குகளும் அக்ஷரமான பரமாகாயத்தில் எந்தசமஸ்ததேவர்கள் இருந்தார்களோ, அதை எவன் அறிகிருனில்லேயோ,ருக்கால் என்ன செய்கிறது, எவர்கள் இதை அறிகிருர்களோ அவர்களிருக்கிருர்கள். எ—து

(வி—ரை) நாபியில்=மத்தியில், பார்சுவங்களில்= மேலும் கீழும், அந்த இந்த பிர்ம்மத்திற்கு ஸர்வசொரூபமானது, ருக்மந்திரத்தால் சொல்லப்பட்டது=நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டது. ருக்கின் அக்ஷரமானஎன்பதாலு மந்திரப்- அர்த்தமாவது— எந்ததத்துவத்தில் ஸமஸ்ததேவர்களும் ஆசிரயித்திருக்கின்றுர்களோ அதாவது ஸமஸ்தப்பிரபஞ்சங்கட்கும் ஆசிரயமென்பதுகருத்து. அத்தகைய அக்ஷரமான=நித்தியமான அல்லது அக்ஷரமென்று கூறப்படுவதான,பரம=பூதவிலட்சணமான, ஆகாயத்தில்=சிதாகாசத்தில், ஸமஸ்தருக்குகளும் அர்த்தத்தால் ஆசிரயித்திருந்தனவோ எவன் அதை அறிகிருனில்லேயோ அவன் வேதாத்தியயனம் செய்ததால் என்ன பயன், அவனது அத்தியயனம் பயனற்றதென்று அர்த்தமறியாது அத்தியயனம் செய்தவனை நிந்தை செய்தது. எவர்கள்இதை அறிகிருர்களோ அவர்களே நன்கு விளங்குகின்றனர்- இகத்தும் பரத்திலும் அவர்கள் நன்கு விளங்குகின்றனரென்பது கருத்து. என்பது வித்வான் களதுபிரசம்லையெனக்கொள்க. எ—து

அவதாரணிகை.

இனி இவ்வித்தையின் ஸொரூபமறிந்தவனது மாகாத்மியத்தைக் கூறுகின்றுர்.

யவஎதஞ்ஞாவாஸும் ஸாவருகாதிகம் ஶோ
க்ஷமாரா ஸ்ரூஷம் யஜுஷம் ஸாமஸம் ஷூஹ்ம
யஶஸ்ததேயஸ்மவதி | யவஎதஞ்ஞாவாஸும்

[illegible]

[illegible]

[illegible] எ—று

(இ—ள்) எந்த இந்த பிருஹஜ்ஜாபாலமானது ஸார்வகாமிகமாயும், மோக்ஷத்வாரமாயும், ருக்ஸொருமாயும், யஜுஸ்வரூபமாயும், ஸாமமயமாயும், பிரம்மமயமாயும், அமிர்தமயமாயும் ஆகின்றதோ, எந்த இந்த பிருஹஜ்ஜாபாலத்தை பாலனாவது யுவாவாவது அறிகின்றானோ அவன் மகானாய்விடுகின்றான். அவன் எல்லோருக்கும் ஆசாரியனாயும் எல்லாமந்திரங்களையும் உபதேசிப்பவனாயுமாகின்றான். எ-று

(வி—ரை) இந்த பிருஹஜ்ஜாபாலமென்ற வித்தையானது எல்லா இஷ்டத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது. மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கின்றது. நாமபஞ்சகமும் அவ்விதமே கூறுதலாலென்க. பிர்ம்மமயமானது, பிர்ம்மமென்றால் வேதமென்றர்த்தம். வேதமென்பது அதர்வவேதம் அமிர்தமென்பது வேதாந்தமெனப்படும் அல்லது பிர்மமென்பதற்கு எல்லாவேதமென்றே அர்த்தம். அப்படியாயின் அமிர்தமென்ற பதம் இங்கு ஈசுவரனைக்குறிக்கின்றதென்றாவது கொள்க. இதை அறிந்தவன் ஸர்வமந்திரமும் இல்வாவிடினும் அவனும் ஸர்வமந்திரத்தையும் உபதேசிப்பதில் அதிகாரியாய் விடுவானென்பது கருத்து. அது எப்படியெனில், உபநயனம் செய்யப்பட்டவனுக்கு எவ்விதம் ஸர்வவேதங்களிலும் அதிகாரமேற்படுகின்றதோ அதுபோல் பஸ்மவிதியை அறிந்தவனுக்கும் அதைத்தரிப்பவனுக்கும், ஸர்வவித்தையிலு மதிகாரமுண்டென்பது ரஹஸ்யம். எ—று

அவதாரிகை.

இனி மிருத்யுதாரகத்தைக்காட்டுபவராய் ஆரம்பித்ததை முடிக்கின்றார்.

[illegible]

[illegible]

தீக்ஷ்ணாய நாவக(ஜு)தெ! தஸாஹ்ருஜ

பாயாம்ஸாம்விஜ ஶாம்தி ப்ராக் ஸாதிக்ஷிணாஜ

வதீதி ॥ எ—று

(இ—ள்) குருவினிடமிருந்துகிடைத்த மிருத்யுதாரகத்தைக்கழுத்திலாவது, கையிலாவது, சிகையிலாவதுகட்டவேண்டும். ஏழுத்வீபத்துடன் கூடிய பூமியும்தக்ஷிணைக்குப்போகாது. ஆகல்பற்றி சிரத்தையுடன்ஏதாவதுஒருகோவைக்கொடுக்கவேண்டும் அதுதக்ஷிணையாகிறது. எ-று

(வி—ரை)மிருத்யுதாரகமென்பதுபஞ்சஸிம்ஹஹரிசந்தனம். அதனது வியாக்யானம் இவைகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோதக்ஷிணையும் ஸர்வபூமியைத்தக்ஷிணைகொடுப்பதற்குச் சமானமென்றே அர்த்தம். ஆகல்பற்றியே "ஶவாம் ஶதஸ்த்ர ஷம் திஷ்டந்தி ...,, 'கோவினது அங்கங்களில்பதினாறு உலகங்களுமிருக்கின்றன' என்பதாதிஒவ்வும் என்று கொள்க. எ—து

ஆறுவது பிராம்மணம் முற்றிற்று.

ஏழாவது பிராம்மணம்.

அவதரணிகை.

இனி ஜனகர் யாக்ஞவல்கியர் இவர்களது சம்வர்த்தவாதத்தால் திரிபுண்டாதாரணத்தைக்குறிக்கின்றார்.

அத ஜநகோ வைதேஹோ யாஜ்ஞவல்க்யமுபஸமேத்யோவாச

பகவந் த்ரிபுண்ட்ரவிதிம் நோ ப்ரூஹி

இதி ஹோவாச ॥ எ-று

(இ—ள்) இனி விதேஹராஜயான ஜனகர் யாக்ஞவல்கியரை அடைந்து "ஓபகவானேஎனக்குத்திரிபுண்டாவிதியைச்சொல்லு'மென்றுஅவரன்றோ சொன்னார். எ-து.

கதி

அவதரணிகை.

இனி விதியைக்குறிக்கின்றார்.

ஸத்₃யோஜாதாதி₃பஞ்சப்₃ரஹ்மமந்த்ரை: பரி
க்₃ருஹ்ய அக்₃நிரிதி ப₄ஸ்மேத்யபி₄மந்த்ர்ய மாநஸ்தோகா
இதி ஸமுத்₃த்₄ருத்ய த்ர்யாயுஷமிதி ஜலேந ஸம்
ஸ்ருஜ்ய த்ர்யம்ப₃கமிதி ஶிரோலலாடவக்ஷ:ஸ்கந்தே₄
ஷ்வாத்₃யாகாரேண மோக்ஷமவாப்நோதி||

எ-று

(இ—ள்) ஸத்₃யோஜாதம் முதலிய ஐந்துபிர்ம்மமந்திரங்களால் எடுத்து 'அக்₃நிரிதிப₄ஸ்ம' என்று அபிமந்திரணம்செய்து 'மாநஸ்தோகே' என்று தூக்கி 'த்ர்யாயுஷம்', என்றுஜலத்துடன் சேர்த்து 'த்ர்யம்ப₃கம்' என்று சிரஸ், நெற்றி, மார்பு, கழுத்து, முதலியவைகளில் தரித்துமோக்ஷமடைகிறான். எ-று

(வி—ரை) ஸத்₃யோஜாதம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களும் பிரஸித்தங்களே. அவைகளால் பஸ்மாவைக்கிரகிக்கின்றது. அபிமந்திரணம் செய்கின்றது. 'அக்₃நிரிதிப₄ஸ்ம' என்பதாதி அதர்வ மந்திரங்கள் ஏழு. அவைகள் அதர்வசிரஸ்ஸில் வ்யாக்யானம்செய்யப்பட்டது. அவைகளாலும் மறுபடியும் அபிமந்திரணம் உத்தூளனம் செய்கிறது 'அக்₃நிரித்யாதி₃பி₄ர்மந்த்ரை: ஸர்வாங்க₃ம் ஸ்ப்ருஶேத் ப₄ஸ்மநா ததா₂ வஹ்நி:' என்பதாதி மந்திரங்களால் பஸ்மோத்தூளனம் என்று புராணம் கூறினமையால் என்க. பிறகு அபிமந்திரணம் அல்லது மூலத்திலிருக்கிறபடியாவதுகொள்க. மாநஸ்தோகே என்ற மந்திரத்தால் அதை எடுக்கிறது. அவகுண்டனம் செய்துகொள்கிறது. பிறகு தடவுவதாவது. த்ர்யாயுஷம் என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி ஜலத்தைக்கூட்டி = த்ர்யாயுஷம் ஜமத₃க்₃நே:, ஜமதக்னிக்குமூன்று ஆயுஸ், என்ற மந்திரத்தைக்கூட்டி இங்கு ஜலத்தைக் கூட்டுவதற்கு த்ர்யாயுஷம் என்றமந்திரமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. த்ர்யம்ப₃கம் யஜாமஹே ஸுக₃ந்தி₄ம் புஷ்டி

ஷோமவெஷு:ஷேக வீடுக| "திரியம்பகமந்திரங்களைக்கொண்டு குறுக்க மூன்று ரேகைகளிடவேண்டும்" என்ற சுருதிவசனத்தாலும, கிரிய யுஷநகளைச்செய்கிறது என்று பிரகிருதமிருத்தலாலும் என்க. அப்படியாயினும் இதனது மாறுபாட்டை அடியிற்கண்டவாறறிக.அதெவ்விதமெனின்ஆ நஷோஷ என்பதாதியால் எடுத்துஜலத்தைச்சேர்த்து த்ர்யாயுஷம் என்றும் த்ர்யம்பக என்றும் சிரம், நெற்றி, மார்பு, கழுத்து, இவைகளில் தரிக்கவேண்டும் என்றது. இவ்விதம் ஆ நஷோஷ என்று ஜலத்தைச் சேர்த்தென்று கூறியசுருதியும்அனுவதிக்கப்பட்டதாயிற்று.இதே ரீதியானது காலாக்னிருத்திரோபனிடதத்திற் கூறப்பட்டுளது. ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்றி இருக்கவேணுமென்றே இவ்வணம் வியாக்யானம் செய்ததென்றறிக. இவ்விதம் விதிப்படி பஸ்மத்தைத்தரிப்பதிற் பயன் மோக்ஷந்தானென்பதை விளக்குகின்றார் மோக்ஷமடைகிறுனென்று. எ-து

அவதரணிகை.

இனி முன் கூறப்பட்டபயனுக்கே உதாரணத்தைக்காட்டுகின்றார்.

ஶதருத்ரேண யத்ப²லமவாப்நோதி தத்ப²லம்
ஸமஶ்நுதே| ஸ ஏஷ பஸ்மஜ்யோதிரிதி வை யாஜ்ஞவல்க்ய:

[இ—ள்) சதருத்திரத்தால் எப்பயனை அடைகின்றானே அதேபயனையடைகின்றான். அந்த இதுவேபஸ்மஜ்யோதி என்றார் யாக்ஞவல்கியர். எ—து.

(வி—ரை) "சதருத்திரீயம் படித்தவன் அமிர்தத்தன்மையைப்பெறுவான், என்று வேறு சாகையில் தானே சொன்னமையால் அதற்கும் ஜாபாலத்திற்கும் பேதமின்மைபற்றி இங்கனுவதித்தார். எவன்' இப்பஸ்மத்தை அணிகின்றானே அவன் பஸ்மஜ்யோதியை அடைகின்றான்' என்கிறார் அந்த இதுவே என்பதாதியல். விதிப்படி அந்த இந்த பஸ்மதாரணம் செய்பவவன் பஸ்மஜ்யோதி=சமஸ்தபாபங்களினின்றும் விடுபட்டு அதுவாய் ஆய்விடுகிறான் என்று அல்லவா யாக்ஞவல்கியர் உபதேசித்தார் என்று. எ—தி

அவதாரணிகை-

இங்குபஸ்மதாரணம் செய்பவனுக்கு மோக்ஷபலம் ஏற்பட்டபோதிலும் மோக்ஷம் மட்டிலும்தானா இதற்குப்ரயோஜனமா, அல்லது காம்யபலனுமுண்டா? மற்றும் மோக்ஷோபாயங்களில் இதற்கு நியமமா இல்லையாவெனச்சங்கை உண்டாவதால் அதைத் தொலைக்கமீண்டும் ஜனகரதுபிரச்னத்தையே குறிக்கின்றார்.

ஜநகோ ஹ வைதேஹோ ஹ யாஜ்ஞவ
ல்க்யம் பஸ்மதாரணாத் கிம் பலமிதி ! ஸ
ஹோவாச தத்பஸ்மதாரணாதேவ முக்திர்பவதி
சிவஸாயுஜ்யமவாப்நோதி | ந ஸ புநராவ
ர்த்ததே ந ஸ புநராவர்த்ததே தத்தத்பஸ்ம
ஜ்யோதிரித்யேவ யாஜ்ஞவல்க்ய: || ௭—ஆ

(இ—ள்.) விதேகாதிபதியாய் ஜநகன் யாக்ஞவல்கியரைப்பஸ்மம் தரித்துக்கொள்வதால் யாதுபயனெனவினவினர். அவரன்றோ சொன்னார் பஸ்மதாரணம் செய்வதாலேயே முக்தி உண்டாகிறது, சிவஸாயுஜ்யமேற்படுகிறது, அவன் திரும்புகிறானில்லை, அந்த இதுவேபஸ்மஜ்யோதிஎன்றார் யாக்ஞவல்கியர். ௭—ஆ.

(வி—ரை) விதேஹாதிபதிஎன்றால் விதேஹதேசத்தரசன் பஸ்மதாரணம் செய்வதாலேயே = விதிப்படி பஸ்மதாரணம் செய்வதாலேயே, விதிப்படி பஸ்மதாரணம் இல்லாவிடில் வேறுகாரணத்தால் முக்தி கிடைக்காதென்பதிதன் கருத்து. 'ஆயின்ஞானத்தால் கைவல்யமுண்டு' என்ற ஸித்தாந்தம் பொய்யாமெனக் கேட்கலாகாது. இதுவேமுக்கியமாய் ஞானத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது. 'நெய் ஆயுளைக்கொடுக்கும்' என்பதுபோல் மோக்ஷஸாதனமான ஞானத்தை பஸ்மதாரணமே கொடுக்கின்றது. ஆகவே பஸ்மதாரணம் ப்ரம்மவித்தைக்கு அங்கமெனக்குறிக்கப்பட்டது. அம்முக்தி எத்தகையது எனில், அதைக்குறிக்கின்றார்சிவஸாயுஜ்யமென்று. சிவஸாயுஜ்யம் = சிவனது ஸ்வரூபம், அங்ஙனமே பெ

ர்யோர்களும் 'நான் அந்த ஒன்றாய் மீந்தகேவல சிவனே' என்று இனி அந்த சிவனது ரூபம் என்றதால் ஸவிசேஷஸொரூபமோவென்ற பிரமியார்களென்றெண்ணி அதை கிரகிக்கின்றார். அவன் என்ற இரண்டெட்டை கூறியது மரியாதையாய் அந்த இதுவே பஸ்மஜ்யோதி என்று இறுதியிற் கூட்டவேண்டும். பஸ்மமெனில் சிவனென்றர்த்தம். அதே ரூபத்தை என்று அதனது அர்த்தம் என்று. யாக்ஞவல்கியர் என்பதாதி முன்போல். எ—து

அவதாரணிகை.

இனி பஸ்மத்திற்குக்காம்யபலமுண்டென்பதைப் பற்றி வினாவிடைகளால் கௌணமெனக்காட்டுகின்றார்.

[illegible]

[illegible]

(இ—ள்) ஜனகரான விதேஹதேசபத்தரசன் யாக்ஞவல்கியரையன்றோ சொன்னார பஸ்மதாரணத்தால் பலனை அடைகிறானா இல்லையாவென்று. எ—து.

(வி—ரை) பலனை = திரிவர்க்கத்தை அல்லது பரிமாணமுள்ளபலனாவது அல்பபலனாவது உண்டா என்று அதில் சம்சயமென்றாவது கொள்க. எ—து.

அவதாரணிகை.

அதற்கு யாக்ஞவல்கியர் விடையளிக்கின்றார்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] எ—து

(இ—ள்) அங்கு பரமஹம்ஸர்களான ஸம்வர்த்தகாருணி, சுவேதகேது, தூர்வாஸர், ரிபுநிதாகர், ஜடபாரதர், தத்தாத்திரேயர், ரைவதகர், புஸுண்டர்முதலியோர் விபூதியைத் தரித்தாலேயே முக்திபெற்றார்கள். அந்த இதுதான் பஸ்மஜ்யோதி என்று யாக்ஞவல்கியர்- எ—று

(வி—ரை) 'விபூதியைத்தரித்ததாலேயே முக்திபெற்றார்கள்' என்றவிடத்துள்ளசுட்டுக்குறியானது பின்னக்கிரமத்துடன் கூடியதாய் அறியவேண்டும்- அதாவது விபூதிதரித்தால் "முக்தர்களாய்த்தான் ஆனார்கள், முக்தர்களாகாதுதான் ஆனார்கள்' 'என்று அப்படிச்சொல்லும்போது முன்கேட்ட வினாவுக்கு விடையளித்ததாய் ஆகிறது- இதனால் முக்தி பலம்இதற்கு நித்தியமென்பதுகாட்டப்பட்டது. எ—று.

அவதாரிகை.

இனி பஸ்மஸ்நாநபலனை சம்பாஷணைகளாற் காட்டுகின்றார்-

𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵
𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿- எ—று

(இ—ள்) ஜநகரான விதேஹதேயத்தரசன் யாக்ஞவல்கியரை பஸ்மஸ்நாநத்தால் என்ன உண்டாகின்றது என்று. எ—று

(வி—ரை) என்னபலன் உண்டாகின்றது என்று கூட்டிக் கொள்க- எ—று

அவதாரிகை.

இனி விடையளிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] எ—று

(இ—ள்) எவன் சரீரத்தில் எவ்வளவு ரோமகூபங்கள் உண்டோ அவ்வளவு லிங்க ரூபமாகவே ஆயிருக்கும். பிராம்மணனாவது க்ஷத்திரியனாவது வைசியனாவது சூத்திரனாவது அந்த பஸ்மத்தைத்தரித்த மாத்திரையில் அச்சப்தமுடையவருக்கு எந்தரூபமோ அதிலேயே ஸ்திரமாக இருப்பான். எ—று.

(வி—ரை) லிங்க ரூபமாக=சிவலிங்கவடிவமாக, இங்கு சூத்திரன் என்றெடுத்தது, வைதிகவருணசுச்ரூஷை செய்யும் வைதிக சூத்திரனையே; மற்றுதாந்திரிகர்களையல்ல. அந்த பஸ்மத்தை= அவ்வவ்வருணததிற்குரிய பஸ்மத்தை, தரித்தமையால் "சூத்திரருக்குச்சுரோத்திரியர் வீட்டு அடுக்களை நீறு" என்பதாதி முறைப்படி தரித்தால் அச்சப்தமுடையவருக்கு=பிராம்மணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் என்ற பெயருடையாருக்கு, எந்தரூபமோ; எந்தநிலையுண்டோ, அதிலே ஸ்திரமாகஇருப்பான்= அவ்வருணத்தன்மையவனிடம் நிலைபெறும் என்பது கருத்து. சூத்திரன் தன் வருணத்தில் சிறப்பையும் பிராம்மணன் வித்தைச்சிறப்பையும் அடைவான் என்பதாதியுட்கருத்து. இது திருநீற்றின் மஹிமை. முக்தியோ, திரிபுண்டரதாரணத்தால் என்பது துணிபு.

அவதாரிகை-

இனிதிரிபுண்ட்ரத்தைப்புகழ்வாராய்பல்அர்த்தவாதங்களைக் கூறுகின்றார்.

ஜநகோ ஹ வைதேஹ: பைப்பலாதேந ஸஹ
ப்ரஜாபதிலோகம் ஜகாம | தம் ஹோவாசாபதே
ப்ரஜாபதே த்ரிபுண்ட்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ப்ரூஹீ
தி | தம் ப்ரஜாபதிருவாச பைப்பலாத
மாஹாத்ம்யம் யதா த்ரிபுண்ட்ரஸ்யேதி ஐதி-

(இ—ள்) விதேஹவம்சத்தில் பிறந்த ஜநகன் பைப்பலாதருடன் பிரஜாபதிலோகத்துக்குப்போனான். போய்

அவரைக்கேட்டான்- "ப்ரஜாபதீ திரிபுண்டரத்தின்பெருமையைச்சொல்லும்" என்றுஅவர் சொன்னார்- எப்படிசிவபெருமானுக்குப் பெருமையுண்டோ அப்படியே விபூதிக்கும் பெருமையும்என்று. எ-று

(வி=ரை) விதேகவம்சத்தில் = விதேகனென்றமிதிலையாண்டவரசன்வம்சத்தில், பைப்பலாதர்=ததீசிரிஷியின் பேரப்பிள்ளை ப்ரஜாபதிலோகம்= பிரம்மலோகமெனப்படும் ஸத்யலோகம். பிரஜாபதி= பிரம்மதேவன்-எப்படிசிவபெருமானுக்குப் பெருமையுண்டோஅளவிலடங்காதஅப்படியே விபூதியின் பெருமைஅளவிலடங்காது, உள்ளது நிச்சயம் என்பது.

அவதாரணிகை.

மீண்டும் அர்த்தவாதங்களையேகுறிப்பார்.

அத² பைப்பலாதோ³ வைகுண்ட²ம் ஜகா³ம விஷ்ணோ
த்ரிபுண்ட்³ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ப்³ரூஹீதி | ய
தை²வேஶ்வரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ததை²வ த்ரிபு
ண்ட்³ரஸ்யேதி விஷ்ணுராஹ எ—று

(இ—ள்) இனிபைப்பலாதர் வைகுண்டம் போனார். ஓ விஷ்ணு! த்ரிபுண்டரப்பெருமையைச்சொல்லும்என்றார். எப்படி ஈசுவரன்பெருமையோ அப்படியே திரிபுண்டரத்தின் பெருமையும் என்று விஷ்ணுசொன்னார். எ—று

அவதாரணிகை.

மேலும் ஒரு அர்தவாதம் நிரூபிக்கின்றார்.

அத² பைப்பலாத³: காலாக்³நிருத்³ரம் பரிஸமேத்
யோவாச அதீ⁴ஹி ப⁴க³வந் த்ரிபுண்ட்³ரஸ்ய வி
[illegible]
தத³பி ஸத்யமிதி ஹோவாச. எ—று

(இ—ள்.) இனி பைப்பலாதர் காலக்னிருத்திரனை [illegible] அடைந்துகேட்டார், ஓ பகவானே திரிபுண்ட்ர விதியைச்சொல்லுமென்று. திரிபுண்ட்ரவிதிசொல்ல என்னால் முடியாது 'சத்யம்' என்று அவர்சொன்னார். எ—று

(வி—ரை.) இங்கு ஜனகனும் பைப்பலாதரும்பிரம்மாவுடன் நடத்தின விவகாரத்தாலும் பைப்பலாதர் வைகுண்டத்தில் வைகுண்டநாதனுடன் பேசியதாலும், மீண்டும் கைலையில் காலக்னிருத்திரனுடன் பேசினதாலும் ஏற்பட்டது யாதெனில், திரிபுண்ட்ரமகிமை எவராலும்சொல்லமுடியாது; அதுசிவரூபமேயாம் என்பதே என்க. அர்த்தவாதங்கள் எவையும் எல்லாம் ஒரு கூடிப் புகழ்சியைக்குறிப்பன வென்றமையால்இதுவெல்லாம்திரிபுண்ட்ரப்புகழேயாமென்க. எ—து

அவதரணிகை

இனிபஸ்மயோகத்தின் பயனை வேதமே நிரூபிக்கின்றது.

[illegible]

என்று

(இ—ள்) விபூதியால் மூடப்பட்டவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுவான். பஸ்மசயனத்தில் படுத்தவன் அப்பெயருக்கு அர்ஹனாய் சிவஸாயுஜ்யத்தையடைவான். அவன் திரும்பி வரமாட்டான், அவன் திரும்பி வரமாட்டான்; ருத்

திராத்யயனமும் செய்பவன் அமிருதத்தன்மையும் பெறு வான். அந்த இதுவே பஸ்ம ஜ்யோதியாம்; விபூதிதரித்த லாலேயே எல்லாதீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானம் செய்தவ னுவான்; விபூதிதாரணத்தாலேகாசியிலே (கங்கையிலே) ஸ்னானம் செய்வதால் எந்தபலனை யடைவானே அந்தப் பலனைப்பெறுவான். எ—து

(வி—ை) விபூதியால் மூடப்பட்டவன் = விரஜாதீக்ஷையை முறைப்படிபெற்றவன். ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுபடுவான் = அவ்விதம் ஸம்ஸாரம் ஒழிவதற்குரியஞானத்தைப்பெறுவான். பஸ்மசயனத்தில் படுத்தவன் = பிராயச்சித்தார்த்தம் பாசுபதவிருதம் கொண்டவன். அப்பெயருக்கு = அவ்வவ்வருணத்துக்குரிய பெயருக்கு, அருகனுய் = வருணஉத்தமத்தன்மையை பெற்று, மறுமையில் சிவஸாயுஜ்யம் பெறுவான் = சிவசமனுவான். அவன் திரும்பிவர மாட்டான் = அவன் மீண்டும் ஜனனமரணப்பிணியேற்கான். அதனை இருமுறைகுறித்தது ஆதரவால் என்க. பஸ்மவிரதத்துடன்ருத்ராத்யனமும் செய்பவன் = ஸ்ரீருத்திரம் எனப்படும் மந்திரங்களை முறைப்படி ஜபித்தவன், அமிருதத்தன்மையும் = நிர்விசேஷமுக்தியும் பெறுவான். முற்குறித்த சிவஸாயுஜ்யம் ஸவிசேஷமுக்தியாகவே கூறியது கூற்முகாது. அந்தஇதுவே = விதிப்படிதரிக்கப்படும் திருநீறே, பஸ்மஜோதியாம் = ஜோதிரூபமானபஸ்மமாம். அதி ஜோதிரூபமெனவறிந்து அதுவே இவ்வுலகெலாம் என்று தியானிக்கும் உத்தமாதிகாரிக்குண்டாம் பயனைக்குறிக்கின்ருர் 'விபூதிதாரணத்தால்' என்பதாதியால். பிரமத்துடன் ஐக்யமும் பெறுவான் = பிரம்மமேயாவான்—பிரம்மசொரூபமாக எஞ்சுவான் என்பது கருத்து. அதனையே அர்த்தவாத முறையால் புகழ்கின்ருர் 'விபூதிதாரணம்' என்பதாதியால். எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும்ஸ்நானம் செய்தவனுவான் = ஸ்நானம் செய்தபலனைப்பெறுவான். காசியிற்கங்கையில் நீராட்டம் முறைப்படிசெய்வது மோக்ஷஹேதுவென்றுசுருதிமுடிகளில்துணியப்பட்டதோர் விஷயமாகவே, அதனைக்கோபலிவர்த்த நியாயத்தால் மீண்டுமெடுத்தாரென்க.

அவதரணிகை.

இனிதிருநீற்றின்மூன்று கொடுக்களுக்குரியதேவதைகளைக் குறிக்கின்ருர்–

ப்ரதமா ப்ரஜாபதி:
த்விதீயா விஷ்ணு:
த்ருதீயா ஸதாஶிவ:
இத்யேஷ பஸ்மஜ்யோதிரிதி || என்று

(இ—ள்) முதல் ரேகை பிர்ம்மா, இரண்டாவது விஷ்ணு, மூன்றாவது ஸதாசிவன் என்று வந்த இதுவே பஸ்மஜோதியாம். எ—று.

(வி—ரை) அடிரேகைமுதல்தேவதைகளையமைக்குக. இதுவே மூன்று மூர்த்தி ஸ்வரூபமானதே பஸ்மஜோதியாம்=ஜோதிரூப பஸ்மமாம். மூன்று மூர்த்திஸொரூபமாக பஸ்மத்தை உபாஸிப்பதும் ஓர்வழிபாடேயென்பதுகருத்து. எ—று.

அவதாரணிகை.

இனி பிரசங்கத்தால் ருத்திராக்ஷதாரணத்தையும் விதிப்பாராய் அதன் பெருமைவிரிக்கவினாவிடைகளமைக்கின்றார்.

அத காலாக்நிருத்ரம் பகவந்தம் ஸநத்குமார: ப
ப்ரச்ச| அதீஹி பகவந் ருத்ராக்ஷதாரணவிதிம் ஸ
ஹோவாச ருத்ரஸ்ய நயநாதுத்பந்நா ருத்ரா
க்ஷா இதி லோகே க்யாயந்தே. ஸதாஶிவஸ்ஸம்
ஹாரகாலே ஸம்ஹாரங்க்ருத்வா ஸம்ஹாராக்ஷம்
முகுலீகரோதி. தந்நயநாஜ்ஜாதா ருத்ராக்ஷா
இதி ஹோவாச தஸ்மாத்ருத்ராக்ஷத்வமிதி || என்று

(இ—ள்.) இனிகாலாக்னிருத்திரபகவானை ஸநத்குமாரர் கேட்டார் ருத்திராக்ஷதாரணவிதியை உபதேசிக்கவேண்டும் என்று.அவர் உபதேசித்தார். ருத்திரனதுநேத்திரத்தில் உண்டானவைகளாகையால் ருத்திராக்ஷங்கள் என உலகத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. சதாசிவன் ஸம்ஹாரகாலத்தில் ஸம்ஹாரஞ்செய்து சம்ஹார நேத்திரத்தை மூடிக்கொள்

வான். அந்த நயனத்தில் உண்டானவைகளே ருத்திராட்சங்களாமென்று உபதேசித்தார். ஆதலாற்றான் அவைகளை ருத்திராக்ஷமென்பது. எ-று.

(வி—ரை) 'அவர் உபதேசித்தார்' என்று எடுத்த தொடர் ருத்திராக்ஷங்களாம் என்றது வரையேயாம். மேலே உபதேசித்தார் என்பது "ஆதலாற்றான்" என்பதாதிகளின் இறுதியில் சேர்க்கப்பாலது. ஆகவே புனருத்தி குற்றமில்லை யென்க. உலகத்தில் வழங்கப்படுகின்றன, உண்மையில் ருத்திராக்ஷம் என்ற பெயர் கிடைத்த காரணம் வேறுண்டு; அது ரகஸியமாம் என்பதிதன் கருத்து. சதாசிவன் என்றமையால் எப்பொழுதும் சத்துவம் நிறைந்திருந்தும் ஸம்ஹாரகாலத்தில் மாத்திரம் தமோகுணத்தை ஏற்பார் ஈசன் என்று ஏற்படுகிறது. ஸம்ஹார நேத்திரம்=அக்னிநேத்திரம். சிருஷ்டி சூரிய நேத்திரத்தால்; ஸ்திதி சந்திரநேத்திரத்தால், ஸம்ஹாரம் அக்னி நேத்திரத்தால் என்பது கருத்து. வேறு சரித்திரங்களும் உண்டு. பரமேசுவரன் திரிபுர சங்காரம் செய்யும் பொழுது மூன்று நேத்திரங்களையும் திறந்து அநேகவருஷங்கள் அ[illegible] விருஷ்டி செய்தருளினார். அவ்வகோராயஸ்திரமே மூன்று கண்களினின்றும் ருத்திராக்ஷங்களாயினவென்றும், மற்றும் சில விஷயத்தில் அர்த்தவாதங்கள் பலவுள. ஸம்ஹார நேத்திரம் மூடப்பட்ட இரு என்று வடிவம் கொண்டதாகவே, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற இருக்கின்ற [illegible] எம்பெருமானுக்கு இரண்டு [illegible] என்க. எ-று.

அவதாரிகை

அக்கோ புகலுகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ-று.

(இ—ள்) அந்த ருத்திராக்ஷம் யாருக்கு விஷயமானால் பத்து கோதானத்தால் என்ன பலம் உண்டோ அந்த

பலன் கிடைக்கும். அந்த இதுவே பஸ்மஜோதியாம் ருத்திராக்ஷம் — என்று.

(விரை) வாக்குக்குவிஷயமானால் — வாயாற வதனைப்புகழ்ந்தாலும், பத்து கோதான பலனுண்டென்றால் அதன் பெருமையினை ப்பட்டதென்றாயிற்று. 'இந்த ருத்திராக்ஷத்தை பஸ்மஜோதியாம்' என்றமையால் பஸ்மம் எப்படி வைதிகமும் வைதிகருக்குரியதுமாக ஏற்பட்டதோ அங்ஙனமே இந்த ருத்திராக்ஷமும் வைதிகமும் வைதிகருக்குரியதுமாம் என்பதையும் — என்று.

அவதாரணிகை-

மேலே அந்த ருத்திராக்ஷத்தை ஒவ்வோரிடம் தரிப்பதிலுமொவ்வொருபயனுண்டென விளக்குகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ — என்று.
[illegible]
[illegible]
[illegible] — என்று.

இ-ள். இனி அந்த ருத்திராக்ஷத்தைக் கையாற்றொட்டுத் தரித்தால் இரண்டாயிரம் கோதானபலன் உண்டாகும்.

வி-ரை. அந்த ருத்திராக்ஷத்தைக் காதுகளில் தரித்தால் பதினோராயிரம் கோதானபலனுண்டு. ஏகாதச ருத்திரத்துவமும் கிடைக்கும். — என்று.

அவதாரணிகை-

இதுவுமது.

[illegible]
[illegible] — என்.

[illegible]
[illegible] எ-ம்

இ-ள். அந்த ருத்திராக்ஷத்தைச் சிரஸில் தரித்தால் கோடிகோதானபுண்யமுண்டு.

வி-ரை. இந்த ஸ்தானங்களில் காதுக்குள்ள பலனைச் சொல்லமுடியாதென்று அவர் சொன்னார்- எ-ம்

அவதாரணிகை.

ஸ்தானந்தோறும் எண்வகுக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] எ-று

இ-ள். தலையில் நாற்பது, சிகையில் ஒன்று அல்லது மூன்று, காதுகளில் பன்னிரண்டு, கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, தோள்களில் பதினாறு, பன்னிரண்டு பன்னிரண்டு மணிக்கட்டுகளில், பெருவிரல்களில் ஆறு. எ-று

வி-ரை. காதுகளில் பன்னிரண்டு பன்னிரண்டு. பன்னிரண்டு தோள்களில், பதினாறு பதினாறு என்று சேர்க்க. மற்றது வெளி. பெருவிரல்களில் ஆறு ஆறு. எ-று

அவதாரணிகை.

இனி திரிபுண்டர ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொண்டு நித்தியகருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிறார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] எ-று

இ-ள். பிறகு ஸந்தியைகுசத்துடன் தினந்தோறும் உபாஸிக்கவேண்டும். 'அக்னிர்ஜோதி' என்பதாதிமந்திரங்களால் அக்னியில் ஹோமிக்கவேண்டும். எ-து

வி-ரை. 'பிறகு' என்று எடுத்தமையால் ஸந்தியாக்னிஹோத்திராதி சமஸ்த வைதிக கன்மங்களும் வி ிருத்திராக்ஷங்களைத்தரித்தே செய்யவேண்டுமென்பது வேதாக ஏ என்று ஏற்படுகிறது. எ-து

ஏழாம் பிராமணம்

முற்றிற்று.

எட்டாம்பிராமணம்.

அவதரணிகை.

இனிப் பிரகிருதமான பாசுபதப் பிரமவித்தையின் பாராயணத்தில் எட்டாம் பிராயணத்தால் பயனைக்குறிப்பார்.

அத ப்ருஹஜ்ஜாபாலஸ்ய ப2லம் நோ ப்ரூஹீதி
பகவந்நிதி ஸஹோவாச ய ஏதத் ப்ருஹஜ்ஜா
பாலம் நித்யமதீதே ஸோऽக்நிபூதோ ப4வதி
ஸ வாயுபூதோ ப4வதி ஸ ஆதித்யபூதோ
ப4வதி ஸ ஸோமபூதோ ப4வதி ஸ ப்3ரஹ்மபூதோ
ப4வதி ஸ விஷ்ணுபூதோ ப4வதி ஸ ருத்3ர
பூதோ ப4வதி ஸ ஸர்வபூதோ ப4வதி ॥ எ-று

இ-ள். 'இனி பிருஹஜ்ஜாபாலத்தின் பலனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் பகவானே' என்று கேட்க அவர் சொல்லுகின்றார். எவன் இந்த பிருகஜ்ஜாபாலத்தை நித்தியம் அத்தியயனம்செய்வானோ அவன் அக்கினிபூதனாவான். அவன் வா

யுபூதனாவான். அவன் ஆதித்யபூதனாவான். அவன் ஸோமபூதனாவான். அவன் ப்ரஹ்மபூதனாவான். அவன் விஷ்ணுபூதனாவான். அவன் ருத்திரபூதனாவான். அவன் ஸர்வபூதனாவான். எ-று

வி-ரை. அக்கினியைப்போல பூதன்— சுத்தன் என்பதாதி பொருள். எல்லா வகையிலும் ஸர்வபூதனும். எ-று

அவதாரிகை.

இனி அனுஷ்டானத்தாலும் விசேஷ சக்திகளைக் கூறுகின்றார்

ய ஏதத் ப்ருஹஜ்ஜாபாலம் நித்யமதீதே ஸோ(அ)க்நிம் ஸ்தம்பயதி ஸ வாயும் ஸ்தம்பயதி ஸ ஆதித்யம் ஸ்தம்பயதி ஸ ஸோமம் ஸ்தம்பயதி ஸ உதகம் ஸ்தம்பயதி ஸ ஸர்வான் தேவான் ஸ்தம்பயதி ஸ ஸர்வான் க்ரஹான் ஸ்தம்பயதி ஸ விஷம் ஸ்தம்பயதி ஸ விஷம் ஸ்தம்பயதி எ-று

இ-ள். எவன் இந்த பிருகஜ்ஜாபாலத்தை நித்தியம் அத்தியயனம் செய்வான், அவன் அக்கினியைக் கட்டுவான், அவன் வாயுவைக்கட்டுவான். அவன் ஆதித்தனைக் கட்டுவான். அவன் ஸோமனைக்கட்டுவான். அவன் நீரைக்கட்டுவான். அவன் எல்லாத்தேவர்களையும் கட்டுவான். அவன் எல்லாக் கிரகங்களையும் கட்டுவான். அவன் விஷத்தைக்கட்டுவான். அவன் விஷத்தைக்கட்டுவான். எ-று

வி-ரை. பிருகஜ்ஜாபாலம் என்பது பிருகஜ்ஜாபாலசாகையே. விஷத்தைக் கட்டுவான் என்றதை இருமுறை கூறியது ஆதரவாலென்க.

அவதாரிகை.

இனி இம் அனைத்தும் ... பயனிவர்த்தி செய்வதென்கிறார்,

ய ஏதத் ப்ருஹஜ்ஜாபாலம் நித்யமதீதே ஸ ம்ரு
த்யும் தரதி ஸ பாப்மானம் தரதி ஸ ப்ரஹ்ம
ஹத்யாம் தரதி ஸ வீரஹத்யாம் தரதி ஸஸ
ர்வஹத்யாம் தரதி ஸ ஸம்ஸாரம் தரதி ஸஸம்
ஸாரம் தரதி ஸர்வம் தரதி ஸர்வம் த
ரதி ॥ எ-று

இ-ள். எவன் இந்தப்ரஹஜ்ஜாபாலத்தை நித்தியம் அத்தியயனம் செய்வான், அவன் மிருத்யுவைக்கடப்பான். அவன் பாபத்தைக் கடப்பான். அவன் ப்ரம்மஹத்தியைக் கடப்பான். அவன் வீரஹத்தியைக்கடப்பான். அவன் எல்லா ஹத்தியையும் கடப்பான். அவன் ஸம்ஸாரத்தைக் கடப்பான். அவன் சம்ஸாரத்தைக் கடப்பான். அவன் எல்லாவற்றையும் கடப்பான். அவன் எல்லாவற்றையும் கடப்பான். எ-று.

(வி—ரை) அவன் ஸம்ஸாரத்தைக்கடப்பான் = என்றதை இருமுறை கூறியது, அதுபரமோத்தமப் பிரயோஜனமாதலால் அதராவல் அதன் விரிவே எல்லாவற்றையும் கடப்பானென்றது. மிருத்யுவென்பது மரணம் பாவம் என்பதால் மற்றதும் இரகிக்கப்பட்டாலும் பிர்ம்மஹத்தி வீர்ஹத்தி முதலிய ஹத்திகள் பாவங்களுள் சிறந்தனவாதலால் அவைகளை மீண்டும் எடுத்ததாம். அதனாற்றான் ஸ்ரீராமன் ராவணவதத்தால் நேர்ந்த பிர்மஹத்தி வீர்ஹத்தி ஸ்திரீஹத்தி முதலியபாவங்களை விரஜாதீக்ஷையில் நிவிர்த்திக்கப்பெற்றாரென்றகதைபாத்மபுராணத்துள்ளது. எ-று

அவதாரிகை.

மேலும் அநேக உலகங்களை ஜயிப்பதும் இதனால் கூடுமென்கிறார்.

ய ஏதத் ப்ருஹஜ்ஜாபாலம் நித்யமதீதே ஸ ஸர்வா
ல்லோகாஞ்ஜயதி ஸ ஸர்வான்வேதாஞ்ஜயதி ஸஸ

ஸ பூ⁴ர்லோகஞ்ஜயதி। ஸ ஸுவர்லோகஞ்ஜயதி। ஸ மஹர்லோகஞ்ஜயதி। ஸ புவர்லோகஞ்ஜயதி। ஸ ஜநோலோகஞ்ஜயதி। ஸ தபோலோகஞ்ஜயதி। ஸ ஸத்யலோகஞ்ஜயதி। ஸ ஸர்வாம்ல்லோகாஞ்ஜயதி ஸ ஸர்வாம்ல்லோகாஞ்ஜயதி॥ எ—௯

(இ—ள்) எவன் இந்தப்ரஹ்ஞ்ஜாபாலத்தை நித்யம் அத்யயனம் செய்வான் அவன் பூலோகத்தைஜயிப்பான். ஸுவர்க்கலோகத்தை ஜயிப்பான் அவன் மஹோலோகத்தை ஜயிப்பான். அவன் புவர்லோகத்தைஜயிப்பான். அவன் ஜனோலோகத்தைஜயிப்பான். அவன் தபோலோகத்தைஜயிப்பான். அவன் ஸத்யலோகத்தை ஜயிப்பான். அவன் எல்லாலோகங்களையும் ஜயிப்பான். அவன் எல்லாலோகங்களையும் ஜயிப்பான். எ—௯.

(வி—ரை) தனித்து மேலுலகங்களைச்சொல்லி ஸத்யலோகத்துக்குமேலுள்ளபிர்ம்மலோகங்களைமட்டில்பெயர்வகுக்காவதுஎல்லாவுலகங்களையும் என்று எடுத்தது எல்லாஉலகங்களுக்கும் அந்தவுலகங்களில் ஒவ்வொன்றிற்குச்சமானமே எனக்குறித்தற்கே இதை இருமுறை எடுத்ததும் ஆதரவாற்றான். எ-து

அவதாரணிகை.

இது ஸர்வவேத பவித்திரம் என்றார்.

ய ஏதத் ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநபாலம் நித்யமதீ⁴தே ஸ ருசோऽதீ⁴தே ஸ யஜூம்ஷ்யதீ⁴தே ஸ ஸாமாந்யதீ⁴தே ஸோऽத²ர்வணமதீ⁴தே ஸோऽங்கி³ரஸமதீ⁴தே ஸ ஶாகா²அதீ⁴தே ஸ கல்பாநதீ⁴தே ஸ நாராஶம்ஸீரதீ⁴தே ஸ புராணாந்யதீ⁴தே ஸ ப்³ரஹ்மப்ரணவமதீ⁴தே ஸ ப்³ரஹ்மப்ரணவமதீ⁴தே। எ—௰

இ—ள் எவன் இந்த பிருஹ்ஞ்ஞாபாலத்தை நித்யம் அத்தியயனம் செய்வான் அவன் ரிக்குகளை அத்யயனம் செய்

வான். அவன் யஜுஸ்ஸுகளை அத்யயனம் செய்வான். அவன் ஸாமங்களை அத்யயனம் செய்வான். அவன் அதர்வத்தை அத்யயனம் செய்வான். அவன் அங்கிரஸ்ஸை அத்யயனம் செய்வான். அவன் சாகைகளை அத்யயனம் செய்வான். அவன் கல்பங்களை அத்யயனம் செய்வான். அவன் நாராசம்ஸீக்களை அத்யயனம் செய்வான். அவன் புராணங்களை அத்யயனம் செய்வான். அவன் பிர்ம்மப்ரணவத்தை அத்யயனம் செய்வான். அவன் பிரம்மபிரணவத்தை அத்யயனம் செய்வான். எ—து

(வி—ரை) இவைகளை அத்யயனம் செய்வதால் அடையும் பயனிதனை அத்யயனம் செய்வதால் கூடுமென்பது இதன் கருத்து. ரிக்யஜுஸ்ஸாமம் அதர்வணம் இவை நான்குவேதங்களின் சம்ஹிதைகள். அங்கிரஸ் என்பது அதர்வணசேஷம். சாகைகள் = பிராம்மணங்கள். நாராசம்ஸீக்கள் = துணைமந்திரங்கள். புராணங்கள் பிராம்மணம் முதலியன. பிர்ம்மப்பிரணவம் = பிர்ம்மத்திற்குரிய மந்திரமாய பிரணவம். ஆதரவு கொண்டிருமுறைகூறியதாம். எ—து

அவதாரிகை.

இனி வித்தைகளின் அத்யயனத்தில் தாரதம்யம் சொல்லிக்கொண்டு இந்தப்பிரம்மவித்தையின் அத்யயனபலத்தைச் சிறப்பிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ந்ருஸிம்ஹதாபநீயோபநிஷத³த்⁴யாபகஶதைக-
மேகம் அத²ர்வஶிரஶ்ஶிகா²த்⁴யாபகேந தத்
ஸமம். அத²ர்வஶிரஶ்ஶிகா²த்⁴யாபகஶதைக-
மேகம் ப்³ருஹஜ்ஜாபா³லோபநிஷத³த்⁴யாபகே-
ந தத்ஸமம் ‖ எ-று.

(இ—ள்.) உபநயனம் செய்யப்படாதவன் நூறு பெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு உபநீதனுக்கு ஸமானம். உபநீதன் நூறுபெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு கிருஹஸ்தனுக்குச் சமானம் கிருகஸ்தன் நூறுபெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு வானப்பிரஸ்தனுக்குச் சமானம். வானப்பிரஸ்தன் நூறு பெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு யதிக்குச் சமானம். யதிகள் பூர்ணமாக நூறு பெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு ருத்திராத்யாபகனுடன் சமானம். ருத்ராத்யாபகன் நூறு பெயர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு நரஸிம்மதாபினி யுபநிஷத்தத்யாபகனுடன் சமானம். நூறு நரஸிம்மதாபினி யுபநிஷத்தத்யாபகர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு அதர்வசிரஸ்ஸிகை அத்யயனம்செய்பவனுக்குச்சமம். நூறு அதர்வசிரஸ்ஸிகை அத்யயனம் செய்பவர் ஒருங்கு சேர்ந்தால் ஒரு பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்தை அத்யயனம் செய்பவனுக்குச் சமானம். எ—று.

(வி—ரை) இங்கு எடுத்த மூறை மூக்கியமல்ல, எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது இப்பாசுபத ப்ரம்மவித்தையாகிய பிருஹஜ்ஜாபாலத்தை என்று குறித்தற்கே.

அவதாரணிகை.

இனி இவ்வுபநிஷத்தையே ஜபிக்குமியல்பினர்க்குரிய கதியைக்கூறுவார்.

ஸ்வர்க³ம் ஸ்வர்க³த்வம் யாதி ப்³ருஹஜ்ஜாபா³லோ-
பநிஷஜ்ஜபஶீலஸ் ஸ யத்ர க்வசந ம்ரியதே ।
யத்ர க்வாப்யவஸ்தா²ம் யத்ர க்வசந ஸமாத்⁴ய

த்ர நக்ஷத்ராணி பாந்தி. யத்ர நாக்நிர்தஹதி
யத்ர ம்ருத்யுர் ந ப்ரவிஶதி. யத்ர ந து:காநி
ப்ரவிஶந்தி ஸதாநந்தம் பரமாநந்தம் ஶாந்தம்
ஶாஶ்வதம் ஸதாஶிவம் ப்ரஹ்மாதிவந்திதம் யோகி
த்யேயம் பரமம் பதம் யத்ர கத்வா ந நிவர்த்தந்தே
யோகிந: || ௬-து

(இ—ள்) அந்த இதுவே முக்கியமான பிரகாசம், பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்தை ஜபிப்பவனுக்கு எந்தவிடத்தில் ஸூரியன் தபிக்கமாட்டான், எந்தவிடத்தில் காற்றடிக்காது, எந்தவிடத்தில் சந்திரன் பிரகாசிக்கமாட்டான், எந்தவிடத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கமாட்டா, எந்தவிடத்தில் அக்னி கொளுத்தமாட்டாது, எந்தவிடத்தில் மிருத்யு பிரவேசிக்கமாட்டான், எந்தவிடத்தில் துக்கங்கள் பிரவேசிக்கமாட்டா, ஸதாநந்தம் பரமாநந்தம் சாந்தம் சாசுவதம் சதாசிவம் பிரம்மாதிவந்திதம் யோகித்யேயம் பரமபதம் எந்தவிடம் சென்று நிவர்த்திக்கமாட்டார்; யோகிகள் (அடையத்தக்கது) ௭-து

(வி—ரை) பிருகஜ்ஜாபால உபநிஷத்தை ஜபிப்பவனுக்கு இது முக்கியமான பிரகாசம் அடையத்தக்கது என்று வருவித்துக்கொள்க. சதாநந்தம் = எப்பொழுதும் ஆநந்த ரூபம். பரமாநந்தம் = இதற்கு நிகர் வேறில்லை என்பது. சாந்தம் = பிரபஞ்சம் ஒழிந்தவிடம். சாசுவதம் = என்றும் உள்ளது. சதாசிவம் = சுத்தசுகரூபம். பிரம்மாதிவந்திதம் = பிரம்மாதிகளால் துதிக்கப்பட்டது. யோகித்யேயம் = யோகிகளால் தியானிக்கப் பட்டது. பரமபதம் = இது அதன் பெயர். எந்தவிடம் சென்று நிவர்த்திக்கமாட்டார் யோகிகள் எந்தவிடத்திலிருந்து ஜோதியால் கலந்த யோகிகள் மீண்டும் சம்ஸாரியராகார். அதுவே இவருக்கடையற்பாலதாம் என்பதுடன் கூட்டுக.

அவதாரிகை.

இனி இவ்விஷயத்தில் வேறு பிரமாணங்களையும் காட்டியுபசங்கரிக்கின்றார்.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍃𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂
𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 𑌦𑌿𑌵𑍀𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾
𑌤𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌯𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌾𑌂𑌸
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 எ-று,

(இ—ள்) அந்த இவ்விஷயம் ரிக்குஆல் சொல்லப்பட்டது. அந்தவிஷ்ணுவினது பரமமான பதத்தை எப்பொழுதும் சூரிகள் பார்க்கின்றார்கள் ஸ்வர்கத்திலேபோல விரிந்த கண்ணால். அதனை க்ஷேபந்துலைத்த மறையவர் விழித்தவர்களாய் விருத்தி செய்கிறார். எதுவிஷ்ணுவின் பரமமான பதம். எ—து

(வி—ரை) ரிக்கு என்றது மந்திரப்பெயர். அந்தஸர்வவேதப்பிரஸித்தனான விஷ்ணுவினது—ஸ்ரீமந்நாராயணனது, பரமமான = அதியுத்தமமான, பதத்தை = சித்தாந்தத்தை அதாவது ஸ்ரீசிவாத்துவிதஸைத்வித்வைதத்தை, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே உத்தரணம் செய்தருளிய பரமாசாரியமூர்த்தி என்று சாம்பவசித்தாந்த சம்பிரதாய ரகசியமாகையால், எப்பொழுதும் சூரிகள் = பண்டிதோத்தமர்—பரமசாம்பவர் பார்க்கின்றார்கள் அறிகின்றார்கள். எவ்விடத்தில் அதனைக்குறிக்கின்றார். 'ஸ்வர்க்கத்திற் போல' என்பதாதியால். சுவர்க்கத்தில் போல = சுவர்க்கம் சுகாநுபவனம் அதனிடம் போல்—அநுவாகவே என்பது கருத்து. எக்கருவிகொண்டு அதனை த்துலக்கின்றார். விரிந்த கண்ணால் மனக்கண்ணை மலமறத் துலக்கியதனால், எவர் அதனை க்ஷோபந்துலைத்தமறையவர் = ஆத்துமகுணங்கள் நிறைந்த அக்கிரவருணத்தவர், என் விழித்தவர்களாய உலகம் எனும் நீண்டதூக்கம் விட்டவர் என்று விருத்தி செய்கின்றார்? செங்கண்மால்கொண்ட திவ்யசித்தாந்தத்தை அறிவிற்சிறந்த வந்தணர்விருத்திசெய்துவருதலின் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திமுதல் முன் நிரூபித்தபடி ஸநற்குமாராதிகளாகிய பல்லாசிரியர்பற்றியொழுகியது இப்பாசுபதப்பிர்ம்ம வித்தையாம் என்றறப்பட்டது. அவர் எதனைக்கண்டு விருத்திசெய்வாரென வாசக

கை வருவித்துக்கொண்டு விஷயத்தைவற்புறுத்தவேண்டி மீண்டும்சொல்லுகின்றார் 'ஏது விஷ்ணுவின் பரமமானபதம்' என்று. அதன் பொருள் முன்போலவே கொள்ளற்பாலது. எ—று

அவதரணிகை.

இனிஉபசங்கரிக்கின்றார்.

'ஓம் ஸத்யமித்யுபநிஷத்,' எ-று

ஓம்சத்யமென்பதுபனிஷத்து. எ-று

(வி—ரை) இது உபநிடதபரிபூர்த்தியைக்குறிப்பது. இதன்மேலும் இவ்வுபநிடதம் இருப்பதாய் சிலர்கொண்டாலும்நூற்றெட்டுபநிடதமுறையில் இவ்வளவே கண்டமையால் அதற்குரையிட்டோம் என்க. இச்சிற்றுரை யீசனடியிணைகளில் சிற்றருகுத்தளிராகுக. சுபம்- எ-று

இங்ஙனம் கவுணியகுலப் பாலாழிக்குக் கவுத்துவமணியாய்த்தோன்றி, ஸ்ரீமேதாதெட்சிணாமூர்த்தி கருணை கடாட்சத்தாற் சகல கலைகளுமோதி யுணர்ந்து மிச்சிர மண்டலத்திற் றமது விஜயப் பிரதாப நிலைபெற நாட்டிய மஹாதேவ தீட்சிதர்வம்சதிலகராய வையாகரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி தீட்சிதர் செல்வக்குமாரரும் ஸ்ரீ ஸீதாம்பா கர்ப்பசுத்தி முத்தமொத்தவரும் ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜ குலஜலதிக்குக் கவுத்துவமணியாய் அத்வைதவித்யாசாரியராய் நூற்றுநாலுகிரந்தங்களை நிர்வகித்தருளிய ஸ்ரீமத் அப்பையதீட்சிதேந்திரர் வம்சத்தில் அவதரித்த ஷட்சாஸ்திர வல்லப பரமேசுவர உபநிஷன்மார்க்க பிரவர்த்தக ஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாய ஸ்ரீமத் தியாகராஜ குரு புங்கவர் சரண

ஸேவா பாராயணரும் பிரத்யக் பரசிவநிஷ்டா துரந்தர

பரசாம்பவ பாதபத்ம ரேணுசேவனத்திலன்புகொண்

டுள்ளவரும் 'பிரும்மவித்யா' பத்திராதிப

ருமமான பரசமய பஞ்சானன பாஞ்ச

ஜன்ய பண்டித ஸ்ரீமத் ஸ்ரீவியாஸ

மணிபுங்கவர்

பிருஹஜ்ஜாபாலாலங்காரம்

என்று வடமொழியிலியற்றிய

வியாக்கியானத்தின்

தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு

பூர்த்தியெய்தியது.

ப்ரஹஜ்ஜாபால உபநிடதத் தாத்பரியசங்கிரகம்.

எட்டுப்பிரம்மணங்களுடன் கூடியதிந்த உபநிடதம் பாசுபத ப்ரம்மவித்யையாம். இது உபக்கிரமம் முதல் உபசங்காரம் வரை ஸர்வகர்ம ஸாத்குண்யத்தால் முதலிரண்டாச்சிரமங்களுக்கும் வைராக்யஞானங்களால் மேலாச்சிரமிகளுக்கும் உத்தம வருண ஜன்மம் தருவதால் கீழ்வருணத்த வருக்குமின்றியமையாத திவ்ய திரிபுண்ட்ரதாரணத்தை நிருபிக்கும் வழியே சிவாத்துவித ரஹஸ்யத்தையும் குறிப்பதாயிற்று. கன்மங்கள் எப்படி சித்தசுத்திக்கேது என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றனவோ அப்படியே இத்திருநீறும் பாபக்ஷயஹேதுவென்றும் மோக்ஷஹேதுவென்றும் நன்கு நிரூபிக்கப் பட்டது. இவ்வுபனிடதத்தில் திருநீறுதரித்தல் எல்லாக்கன்மங்களுக்கும் முக்யாங்கமாகவும் ஞானங்கமுமாகவுநிரூபிக்கப்பட்டமையால் இது கன்மகாண்டத்தும் ஞானகாண்டத்தும் நிரூபிக்கப்பட்டதெனக. நூற்றெட்டுபநிடதங்களில் சாரமென ஸ்ரீராமனை திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்யதசோபநிடதங்களில் ஆதியந்தங்களிலுள்ள ஈசாவாஸ்ய பிருஹதாரண்யங்கள் ஸ்பஷ்டமாய 'ஸ்ஸாஹும் ஸரீரம்' என்று எல்லாப்பிரபஞ்சமும் ஸர்வகாரணமான பஸ்மாவிடம் ஒடுங்குமென்றன அப்படியே முக்யமானதைத்திரீயமும் '[illegible]' 'பூதியைவிடக்கூடாது' என்று பஸ்மதாரணத்தை விதித்தது. வேதங்களில் பதினைந்துபநிடதங்கள் திருநீற்றின் பெருமையை விரிக்கின்றன. அவைகளிலிது சிறந்தது. இதனே திருநீற்றின் உற்பத்தியையும் அதைத்தரிக்கும் முறையையும் விரிப்பது. இதிற்றான் விரஜாஹோம கர்மம் உண்டு, காலாக்னிருத்திரம் முதலிய வேனைய வுபனிடதங்கள் திருநீற்றின் பெருமையையே விரிக்கவெழுந்தனவாயினும் இவ்வுபநிடதத்தைப்போல அவ்வளவாக உத்பத்தி செய்யும் முறை முதல் எடுத்த வேண்டியபடி உத்தூளனம் அவகுண்டனம், திரிபுண்ட்ரம், அபிமர்த்தனம், அவகேஜனம்' என்றஐவகைதிரிபுண்ட்ரதாரணத்தையும், சந்தேசசம்பந்ததாரணம் தேவதை, அதிகாரம், பயன், மந்திரம் என்றபடி ஏழுவகையாய் ஸாங்கோபாங்கமாய் பஸ்மத்தை நிரூபித்து சாம்பவர்களைவிசேஷமாய் அனுக்கிரகிக்கவில்லை. பரமேசுவரோபாஸகருக்கின்றியமையாத திருநீறு, திருக்கண்மணிமாலை, திருமந்திரம், திருவழிபடு, திருவடியீடுபடல் என்று பஞ்ச சின்னங்களையும் இந்த ஜாபாலசாகை யொன்றே! அவித்தமுக்தஜாபாலம், ப்ரஹஜ்ஜாபாலம், பஸ்மஜாபாலம், ருத்திராக்ஷஜாபாலம், ஜாபாலியெ

பிருஹஜ்ஜாபால உபநிடதத்தின் அருமபத விளக்கம்,

—(:)0(:)—

அகல்பம் = ஓர்வகைபஸ்மம்.

அகருத்ரிதயம் = வெண்மை, செம்மை, கருமைபொருந்தி யமூவகை அகருக்கள்

அக்நிஹோத்ரம் = வைதிகமான அக்னி.

அக்நீஷோமௌ = அக்னியும் ஸோமனும்

அங்கிரஸ: = அங்கிரஸ் என்ற ஓர் வகைதேவதைகள்

அக்நீஷோமபுடம் = அக்னி, ஸோமன் என்றஇரண்டுதேயுக்களுக்குள் செய்யப்படும் புடம்

அக்நீஷோமாத்மகம் = அக்னி, ஸோமன் என்ற இரண்டுதேவதாஸொரூபமுடையத்

அகோரேப்ய: = 'அகோரேப்ய' என்று தொடங்கும்மந்திரம்

அகோரம் = அகோரமென்ற மந்திரத்தை

அத்யாச்ரமீ = வருணாசிரமங்களைக் கடந்தவன். அதாவது அவதூதன் அந்தியஜன் முதலியோர்,

அதர்வா = அதர்வணவேதத்திற் குரிய ரிஷி அதர்வணவேதம்

அதுக்தோஹிநீ = பால்கறக்காதது

அதிகார: = அதிகாரம் முறை

அதோகாமசக்திமய: = கீழ்நோக்கிச் செல்லும் சக்தியை உருவமாய்க்கொண்டவன்

அநலாத்மிகா = தேயுவை உருவமாய்க்கொண்டது

அநாமிகாமத்யமாங்குஷ்டை: = அனாமிகை, நடுவிரல், பெருவிரல்களால்

அந்யகோக்ஷீரம் = வேற்றுப்பசுவின்பால்

அநுகல்பம் = ஓர்வகைபஸ்மம்

அநுபநீத: = உபனயனஸம்ஸ்காரம் பெறாதவன்

அந்த்யஜ: = அந்தியஜன் சண்டாளன்

அபஸ்மார: = ஓர்வகைரோகம் ஓர்வகைபிசாசு
அபிகச்சதி — அடைகிறான்
அபிமந்த்ரயேத் = அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும்
அபிஸ்நாதி — மூழ்குவான்
அமந்த்ரஸம்ஸ்காரக்ருதம் = மந்திரஸம்ஸ்காரத்தாற்கொடுக்கப்படாதது.
அம்ருதமயம் — அமிர்தஸொரூபம்
அம்ருதத்வம் = மோக்ஷம்
அம்ருதப்லாவநம் = அமிர்தத்தால் மூழ்கச்செய்வது
அம்ருதவ்ருஷ்டி: — அமிர்தமாரி-அமிர்தம்குதி
அம்ருதநிஷ்பத்தி: — அமிர்தத்தின் உத்பத்தி
அம்ருதம் — அமிர்தம் ஜலம்
அயதாயதக்ருதி: — முறைதவறிய செய்கை.
அரண்யம் — அடவி காடு.
அஶூர்ணா — முறம்
அஸத் — கெட்டது, மாயை
அஸ்த்ரமந்த்ரம் — அஸ்திரமந்திரம்—அகோரமந்திரம்
அஷ்ட — எட்டு
அஷ்டதா — எட்டுவிதமாய்
அஷ்டமூர்த்தய: — எட்டுத்திருமேனிகள்
அஷ்டவித்யேஶ்வரா: — எட்டுவித்யேசுவரர் களென்னும்சிவ பேதங்கள்
அந்ருதம் — பொய்
ஆகாஶம் — ஆகாயம்
ஆகம: — வேதம்
ஆகாரா: — ஆகாரங்களென்ற அக்னிகாரியத்தின் முதலிற் செய்யப்படும் ஹோமங்கள்,
ஆசக்ஷதே — சொல்லுகிறார்கள்

ஆஜ்யபாகௌ = முற்குறித்த ஆகாரங்களுக்குப்பிறகு செய்யப்படும் ஹோமங்கள்

ஆதர்வணசிகாசிரோத்யாபகஃ = அதர்வசிரஸ், சிகை இரண்டையும் அத்தியயனம் செய்பவன்

ஆதேயம் = ஆதானம் செய்யவேண்டும், வைக்கவேண்டும், தரிக்கவேண்டும்

ஆத்யந்தம் = முதலும் இறுதியும் PoN. Saravanan

ஆதாரஶக்திஃ = ஆதாரசக்தி என்ற தேவதை,

ஆவ்ருத்ய = சிறிதுபாகம் கழிந்து

ஆபாதமஸ்தகம் = கால்முதல் தலைவரையில்

ஆப்லாவிதம் = முழுகச் செய்யப்பட்டது.

ஆபூமிபாதம் = பூமியில் விழும் வரை

ஆவஶ்யகாதிகம் = அவசியம் முதலியன அதாவது ஜலமல விஸர்க்கம் முதலியன செய்வது

இத்மஶேஷம் = அக்கினிகாரியத்தின் இறுதியிற் செய்யும் தந்திரம்.

ஈஶாநஃ = ஈசானமென்ற மந்திரம்.

ஈஶாநம் = ஈசான மந்திரத்தை.

ஈஜ்யேத = ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.

உத்தூள்ய = பூசி உத்தூளனம் செய்து.

உத்தூளயேத் = உத்தூளனஞ் செய்யவேண்டும்.

உந்மத்தா = பைத்தியம் பிடித்தது.

உபகல்பம் = ஓர் வகை பஸ்மம்.

உபநிஷத் = உபநிஷத்து.

உபநீதஃ = உபநயனம் செய்யப்பட்டவன்.

உபோபகல்பம் = ஓர்வகை பஸ்மம்.

உஶீரம் = விளாமிச்சை.

ஊர்த்வபுண்ட்ரம் = மேலுள்ள புண்டிரம்

ஊர்த்வ-சக்திமயம் = மேல்நோக்கிய சக்தி சொரூபன்

ருங்மயம் = ருக்வேத சொரூபம்.

ஏகாதசருத்ரா: = பதினொரு ருத்திரர்கள்

ஐஸ்வர்ய-காரணம் = ஐசுவரியத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது.

ஔபாஸனம் = ஸ்மார்த்தாக்கினி.

கபிலவர்ணா = பலவர்ணம் பொருந்திய பசு

கபிலா = இதுவுமது

கலா: = கலைகள் அம்சங்கள்

கல்பதே = அமையும்

கல்பிதம் = அமைக்கப்பட்டது

கல்பா: = கல்பங்கள் முறைகள்

கல்போக்தவிதிம் = கற்பத்திற்கூறிய விதி.

கவய: = கவிகள், கற்பகர்கள், உண்மைதெளிந்தோர்

கஸ்யபாத்மஜா = [illegible]

க்ருஷ்ணவர்ணா = கறுப்பு வர்ணமுடையது

க்ஷிப்தம் = எறியப்பட்டது

காலாக்னி: = காலாக்னி என்ற பிரளயாக்னி

காலாக்னிருத்ர: = காலாக்னிருத்திரன் பிரளய சங்காரம் செய்யும் ருத்திரன்.

காஸ்மீரம் = குங்குமம்

க்ருஷ்ணம் = கரிநிறமுடையது

குங்குமம் = குங்குமம்

கூர்பராத: = முழங்கையின் கீழ்புறம்

கேசசீராஸ்திபக்ஷிணீ — மயிர், துணி, எலும்பு இவைகளைத்தின்பது.

கஸ்தம் = ஆகாயத்திலுள்ளது, கீழே விழாதது.

கந்தவத்யாப: = வாசனையுள்ள நீர்கள்.

குணத்ரயாஶ்ரய = மூக்குணங்களுக்கு இடமாயுள்ளது.
குணலோகத்ரயாணாம் = மூன்றுகுணங்கள் மூன்று உலகங்கள் இவைகளுக்கு
குணத்ரயம் = முக்குணம்
குருஸ்தாநம் = புருவத்தின் நடு
க்ருத்ர: = கழுகு
க்ருஹீ = கிருகஸ்தன்
க்ருஹஸ்த: = இதுவுமது
கோமயம் = சாணம்
கோஶ்ருங்கம் = பசுவின் கொம்பு
கட: = குடம்
கோர = பயங்கரமுடையது
சதுர்தா = நான்குவிதமாக
சந்த்ர: = சந்திரன்
சந்தநம் = சந்தனம்
சராசரம் = அசைவுள்ளதும் அசைவற்றதும்
சித்ரவர்ணம் = பலவகை வர்ணமுடையது
சூர்ணம் = பொடி
சூர்ணயித்வா = பொடிசெய்து
ஜக்தத்ருணம் = புசிக்கப்பட்ட புல்
ஜங்காத்வயம் = இரண்டு முழந்தாள்
ஜ்ஞாநதம் = ஞானத்தைக்கொடுக்கக்கூடியது
தத்ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்த: = அவரவருக்குரிய சொல்லுக் கேற்றவர்
அதாவது அவ்வவ்வாருணத்திலுத்தமனென்பது.
தச்சிரோக்தம் = அதர்வசிரஸில் சொல்லப்பட்டது
தத்புருஷ: = தத்புருஷமென்றமந்திரம்
தத்புருஷம் = தத்புருஷமந்திரத்தை
த்ருப்திகாரணம் = திருப்திக்குக்காரணமாயுள்ளது

த்ரிலிங்கமர்திதம் = சிவலிங்கத்திற் பூசப்பட்டது

தாம்ரம் = தாமிரம்

தேஜ: = தேயு

தைஜஸீ = தேயுவின் ஸம்பந்தமுள்ளது

த்யக்தவர்ணாஶ்ரமாசார: = வருணாசிரமாசாரங்களை விட்டவன்

த்ரயாணாம் ஜனக: = மூன்று மூர்த்திகட்கும் பிதா

த்ரயீமயம் = வேதங்களும் மூன்று அக்னிகளும்

த்ரிகுணாதாரம் = முக்குணங்கட்காதாரமாயுள்ளவன்

த்ரயோதஶ = பதின்மூன்று

த்ரிபுண்ட்ரவிதி: = திரிபுண்டரத்தின் விதி

த்ரிபுண்ட்ராணி = திரிபுண்டிரங்களை

திக்பாலா: = திக்பாலர்கள்

திக்பந்த: = திக்கின் பந்தம் திக்குகளைக்கட்டுவது

தேவாலயஸ்தம் = தேவாலயத்திலிருக்கின்ற

தோஷவர்ஜிதம் = தோஷமற்றது

தவளா = வெளுத்தது

தாம = ஸ்தானம், தேஜஸ்ஸு

நந்தா = நந்தை என்ற ஓர்வகைப்பசு

நபும்ஸக: = அலி

நவப்ரஸூதா = புதிதாய் ஈன்றது

நாராஶம்ஸ்ய: = வேதத்தின் ஓர்பாகம்

நிக்ருந்தக: = நிவிருத்திசெய்யும்

நிர்தூதராஜஸ: = ரஜோகுணத்தைத் தொலைத்தவர்

நிவர்த்ததே = திருப்புகிறது

நிவ்ருத்தி: = ஓர்கலை

நிரிந்த்ரியா = இந்திரியமற்றது, கன்றுபோடாதது

நிஶீதம் = நடுஇரவு

பஞ்சதா = ஐந்துவிதம்

பஞ்சப்ரஹ்மாணி = ஸத்யோஜாதம் என்ற ஐந்துபிர்மங்கள்

பரமாம்ருதம் = உத்தமமான அமிர்தம்

பரேத்யு: = மறுநாள்

பலாஶம் = பலாசம், புரசு,

பிண்டா: = பிண்டங்கள்

பிஶாசா: = பிசாசங்கள்

பூர்ணகர்பா: = கர்ப்பிணீ

பௌருஷம் = தத்புருஷமந்திரத்தை

பலாலம் = நெற்பதரு

பணீபாத்ரம் = கன்மங்களிலுபயோகப்படும் பிரணீதா
பாத்திரம்

பூர்வாவஸானயோ: = ஆதியிலும் அந்தத்திலும்

பைப்பலாதி: = பிப்பலாதமகரிஷியின் புதல்வர்

புஷ்கரம் = தாமரைஇலை

பாலாலகம் = நெற்பதரின் ஸம்பந்தமான

ப்ரக்ருதீ: = முக்குணங்கள் சுபாவம்

ப்ரதிஷ்டா = பிரதிஷ்டைஎன்றகலை

ப்ரதீக்ஷ்ய = எதிர்பார்த்து

ப்ரதிபிம்பம் = பிரதிபிம்பம், ரூபங்கள்தோறும்

ப்ரோஞ்ச்ய = துடைத்து

ப்ராஶயேத் = புசிக்கவேண்டும்

ப்ரேதா: = பிரேதங்கள்

ப்லாவனம் = முழுகச்செய்வது

ப்லக்ஷ: = தொக்கு

பந்தனம் = கட்டுதற்கு கட்டி

பிடால: = பூனை

பாருண்டி = புஸுண்டரென்ற மகரிஷி. இம்மகரிஷிவிநாயகக்கடவுளை வழிபட்டு அவர் ஸாரூப்யமுற்று புருவத்தினிடையிற் றுதிக்கை முளைக்கப் பெற்றமையால் இவருக்கு 'ப்ருசுண்டி' என்ற பெயர்வந்தது. அப்பதம் மருவி பாருண்டி என்றாயிற்று. இது கணேசபுராணத்திலுள்ள கதை

ப்ரஹ்மா = பிர்மா

ப்ரஹ்மவச்சுத்த: = பிர்மத்தைப்போல் பரிசுத்தனானவன்

ப்ரஹ்மப்ரணவ: = பிர்மத்தைக்குறிக்கும் பிரணவம்

ப்ரஹ்மரூபம் = பிர்மஸொரூபமாயுள்ளது, அதர்வணவேதஸொரூபமாயுள்ளது

ப்ரஹ்மைக்யம் = பிர்மத்தினுடன் ஐக்கியம்

ப்ரும்ஹயேத் = விருத்திசெய்யவேண்டும்

ப்ரஹ்மமந்த்ர: = பிரணவம். பஞ்சப்பிர்மமந்திரங்கள்

ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மகம் = பிர்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்கள்ஸொரூபமாய் நின்றது

ப்ரஹ்மராக்ஷஸா: = பிர்மராக்ஷஸர்கள்

பத்ரா = பத்திரை என்றோர்பசு

பஸிதம் = திருநீறின் ஐந்து பேர்களிலொன்று

பஸ்ம = இதுவுமது

பஸ்மகல்பம் = பஸ்மத்தின் முறை

பஸ்மநிஷ்ட: = பஸ்மத்தில் நிஷ்டையுடையவன்

பஸ்மாக்நி: = பஸ்மமென்றதீ

பஸ்மமுஷ்டி: = ஒருபிடிதிருநீறு

பஸ்மஶாயீ = பஸ்மத்தில் சயனம்செய்பவன்

பஸ்மதிக்தம் = பஸ்மத்தாற் பூசப்பட்டவன்

பஸ்மஸத்பாவ: = பஸ்மத்தின் நிலைமை

பஸ்மஜ்யோதி: = பஸ்மமென்றசோதி

பாஸநம் = பிரகாசஞ்செய்வித்தல்

பீதி: = பயம்

பூதா: = பூதங்கள்

பூதாநி = பஞ்சபூதங்கள்

மத்யவ்ரணம் = நடுப்புண்டாம்

மத்யமாங்குலய: = நடுவிரல்கள்

மதுராதிமய: = இனிப்புமுதலியஸொரூபமாயுள்ளது

மந்தவாயு: = இளங்காற்று

மநீஷா = புத்தி, ஆலோசனை

மலாபநோதம் = மலத்தைப்போக்கடிக்கும் ஸ்நாநம் [து

மலிநா = அழுக்குள்ளது, சேர்முதலியவற்றிற்பழக்கமுள்ள

மஹாரவ = பெருமுறடு

மக்ஷிகா: = ஈ

மிஶ்ரணம் = செயர்க்கை

முக்திப்ரதா: = முக்தியைக் கொடுக்கக்கூடியவேதம்

மூர்த்நா = சிரஸ்ஸா

மூலம் = வேர்

மூலமந்த்ரத: = மூலமந்திரத்தால்

மூஷிகா = எலி

[illegible]: = ஸம்ஸாரத்தைத்தாண்டுதல், மிருத்தியுவைஜ

[illegible] மண்ணின்விகாரம்

மோக்ஷத்வாரம் = மோக்ஷத்தின் வழி

மோக்ஷ: = மோக்ஷம்

[illegible]: = ஸந்நியாசி

யாவத்ஸம்பவத: = கூடியவரையில்

யஜு: = யஜுர்வேதம்

[illegible]மயம் = யஜுர்வேதஸொரூபம்

யாதயாமதா: = நுறைதவறுது செயற்கை

யோகமார்க: = யோகவழி

ரக்தவர்ணா = சிவந்தவர்ணமுடையது

ரஜநீ = இரவு

ரஸதேஜஸீ = சுவையும், ஒளியும்

ரக்ஷா = ரக்ஷை, ஓர்வகைபஸ்மத்தின் பெயர்

ராஜதம் = வெள்ளி

ருத்ராக்நி: = ருத்திரனென்ற அக்னி

ருத்ரஜாபக: = ருத்திராத்தியாயஜபம் செய்பவன்

ருத்ராத்யாயீ = ருத்திரத்தை அத்தியயனம் செய்பவன்.

ருத்ரவச்சுசி: = ருத்திரனைப்போல் பரிசுத்தன்

ருத்ராக்ஷ: = ருத்திராக்ஷம் திருக்கண்மணி

ரூபம்ரூபம் = ரூபம் தோறும்

ரேத: = ரேதஸ்ஸு

ரோகார்த்தா = ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டது

ரௌத்ர = ருத்திரசம்பந்தமானது

லப்தகோபஸ்ம = கிடைத்த கோவின் பஸ்மம்

லக்ஷ்ம = அடையாளம், குறி

லிங்காநி = குறிகள்

லுப்தக்ரிய: = கிரியைகளைவிட்டவன்

வாக்யத: = மௌனமாயுள்ளவன்

வடகா: = வடைகள், வில்லைகள்

வர்ணபேத: = வர்ணத்தின்பேதம்

வத்ஸஹீநா = கன்றில்லாதது

வத்ஸ: = கன்று

வநம் = அடவி

வஹ்நி: = நெருப்பு

வஸவ: = எட்டுவஸுக்கள்

வாநப்ரஸ்த: = மூன்றாவது ஆசிரமமுடையவன்

வாமம் = இடதுபுறம், வாமதேவமென்கிறமந்திரம்

வாமாதிநவஶக்தய: = வாமம் முதலியவொன்பதுசக்திகள்

வாமதேவம் = வாமதேவனென்கிறமந்திரம்

வாயும் = வாயுதத்துவம்-காற்று

வ்யாஹ்ருதய: ॥ வியாஹிருதிகள்

விகடாகார = முரடானசரீரத்தை உடையது

விதிரேக = தரிக்கவேண்டும்

வித்யா = வித்தை, ஞானம்

விதிஸ்நானம் = விதிப்படிமூழ்குவது

வித்யுதாகாரம் = மின்னல்முதலிய ஸ்வரூபமுடையது

விநிர்மோக்ஷம் = மோக்ஷம்

விப்ர: = அந்தணன்

விபூதியோகம் = திருநீறு தரிக்கும் முறை

விபூதி: = திருநீறு

விரக்தம் = ஒழிவைக்கொடுக்கக்கூடியது

விரஜாநலஜம் = விரஜாக்னியினின்றுண்டானது

விஶ்வம் = ஸமஸ்தத்தை

விஶ்வ: = விசுவனென்றதேவன்

விஷ்ணுவச்ஶுத்த: = விஷ்ணுவைப்போல்பரிசுத்தன்

விஸ்ருஜதி = விடுவான்

வீர்யம் = சக்தி, ஆற்றல்

வ்ரதீ = விரதமுடையவன்

வ்ருத்தம் = நடை

ஶக்தி: = ஆற்றல்

ஶக்திகரீ = ஆற்றலைக்கொடுப்பது

ஶரண்ய: = சாணம்

ஶக்திஸோமாம்ருதம் = சக்தி என்றஸோமனுடைய அமிர்தம்

ஶங்கோதகம் = சங்கத்திலுள்ள நீர், அல்லது சங்கமுதலியவைகளாலெடுக்கப்பட்ட நீர்

ஶகல்யம் = ஓர்வகை பஸ்மம்

ஶதருத்ரீயம் = ருத்திராத்தியாயம்

ஶச்வத் = அடிக்கடி

ஶாக்தம் = சக்திஸம்பந்தமுடையது

ஶாகா: = சாகைகள், வேதத்தின் ஓர்பாகம்

ஶாந்த: = பொறுமையுடையவன்

ஶாந்தி: = பொறுமை

ஶாந்த்யதீதா = ஓர்கலை

ஶிவயோகீ = சிவஸம்பந்தமுடையவன் தாந்திரிகன்

ஶிவஶக்திவாச்யார்த்த: = சிவன், சக்தி என்றபதங்களுக்குப் பொருளாயுள்ளவன்

ஶிவஶக்த்யோரம்ருதஸம்பந்த: = சிவன், சக்தி இவ்விருபதார்த்தங்களில் அமிர்தஸம்பந்தம்

ஶிவாக்நிஜம் = சிவாக்னியினின்றுண்டானது

ஶிவாக்நி: = சிவனென்ற அக்னி

ஶிவாலயஸ்தம் = சிவாலயத்திலுள்ளது

ஶூலாதிசிஹ்நாங்கிதா = சூலம் முதலியகுறிகளை உடையது

ஶுக்ல: = வெளுத்தது

ஶுஷ்கம் = உலர்ந்தது

ஶோதயேத் = சோதிக்கவேண்டும்.

ஶ்வேதவர்ணா = வெளுத்தநிறமுடையது

ஷடக்ஷரம் = பிரணவத்துடன் கூடியபஞ்சாக்ஷரம்

ஸகூர்ச: = தர்ப்பையுடன் கூடியது

ஸத் = நல்லது

ஸத்யோஜாதம் = ஓர்மந்திரம்

ஸந்திநீ = ஒருவேளை பால் கொடுக்கப்பட்டது. விருஷபத்தால்தொடரப்பட்டது, வேறுகன்றைக்கொண்டுகறக்கப்படுவது, ஆகிய இக்குணங்களுடன் கூடியபசு.

ஸந்த்யாத்வயம் = இரண்டு சந்திகள்

ஸநத்குமார: = ஸநத்குமாரர்

ஸம்யோஜித: = சேர்க்கப்பட்டது

ஸப்தப்ரணவமந்த்ரிதம் = ஏழுமுறை பிரணவத்தால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்டது.

ஸமபவத் = உண்டாயிற்று, ஆலோசித்தார்.

ஸமித்வஹ்நி: = ஸமிதாதானத்திலுண்டாகும் அக்னி

ஸர்வபாபக்ஷயண: = ஸமஸ்தபாபத்தையும்நாசம்செய்வது

ஸம்ஸ்க்ருதம் = ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டது

ஸம்ஹிதாமந்த்ர: = பஞ்சப்பிர்மமந்திரம்

ஸாங்கர்யம் = சங்கரத்தன்மை

ஸாதாக்யம் = சதாசிவதத்துவம்

ஸாமமயம் = சாமவேதஸொரூபம்

ஸார்வகாமிகம் = எல்லாக்காமங்களையும் கொடுக்கக்கூடியது.

ஸுமநா: = ஓர்வகைப்பசு

ஸுசீலா = ஓர்வகைப்பசு

ஸுஸம்யோஜ்ய = நன்றாகச்சேர்த்து

ஸூக்தம் = மந்திரபாகம்

ஸூக்ஷ்மம் = சூக்ஷ்மம், சிறிது

ஸூர்யாத்மா = சூரியஸொரூபன்

ஸூக்ஷ்மதர: = சிறியதாய்

ஸோம: = சந்திரன்

ஸோமேந = சந்திரனால்

ஸௌம்யம் = சந்திரஸொரூபமானது

ஸௌரகரா: = சூரியனது கிரணங்கள்

ஸௌவர்ணம் = ஸுவர்ணஸொரூபமானது

ஸ்தம்பதி = தடுப்பான்

ஸ்தூலம் = பெரிது

ஸிம்ஹ்ய: = பின்தட்டு

ஸ்ம்ருதய: = ஸ்மிருதிகள்

ஸ்வக்ருஹ்யம் = தனது கிருஹ்யம்

ஸ்வாஹாந்தம் = ஸ்வாஹாவரையில்

ஸ்விஷ்டக்ருத் = ஓர்ஹோமம்

ஹவி: = ஹவிஸ்ஸு

ஹோதவ்ய = ஹோமம்செய்யத்தக்கது

க்ஷத்ரிய: = க்ஷத்ரியன்

க்ஷிப்தவ்ய: = போடவேண்டும்

க்ஷாரம் = ஓர்வகைபண்டம்

க்ஷாளனம் = நிவர்த்திசெய்வது